

کتابخانه
موزه و مرکز اسناد
جمهوری اسلامی ایران

۱۰۵۱

بازرسی شد

موسسه ملی پژوهش و نشر
 وزارت معارف و اوقاف
 و صنایع مستظرفه
 تهران
 ۱۳۰۵
 ۷
 ۵۰
 ۷
 ۵۰

بازرسی شد
۱۳۸۲

بازدید شد
۱۳۸۲

۲۷۵۹

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: رساله اربعه

مؤلف:

موضوع:

۶۴۴۰

خطی «فهرست شده»
 ۶۴۴۰

۲۷۵۹

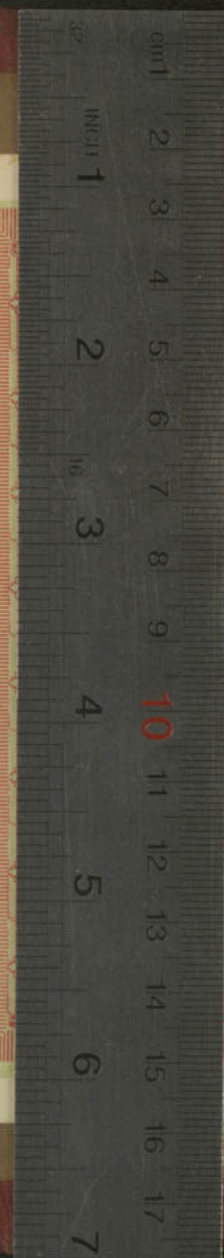
۴۴۵۹

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب

خطی - فهرست شده
۶۴۴۰

۱۰۵۸

طریقه

موسسه مطالعات و پژوهش‌های
دانشگاه تهران
دفتر اسناد و کتابخانه
۷۰۰

۱۳۸۲

بازرسی شد
۲۷ - ۲۶

بازدید شد
۱۳۸۲

۲۷۵۹

۴۴۵۵

کتابخانه مجلس شورای ملی

بسم الله الرحمن الرحيم

کتاب

مؤلف

موضوع

شماره دفتر

۵۴۴۰

۲۷۸۸۰
۱۰۵۵۱

خطی «فهرست شده»
۶۴۴۰

۱۰۵۵۱

طغیان

مورخ: میرزا محمد باقر

محل: تهران

دکتر: میرزا محمد باقر

تألیف: ۷

۱۰۵۵۱

بازرسی شد
۲۶ - ۲۷

بازدید شد
۱۳۸۲

زود فهم کنند و قریب ترکیب مصنف یا نقل بالفاظ فارسی
در می باید کرد و اگر در مسئله بحث امنی یا شرح یا مسموع
کرد اینده ن بر این ضعیف حکم ملت ایشان بر این مقدار و قیو
که بر حواس متعلق و معانی این کتاب گفته بود بعبار
که دست میداد نقل کرد اینده شد و چون مصنف در صدر کتاب
گفته است که از علوم احکام نجوم اصولی چند که نزد من
نزدیکتر بود درین کتاب جمع کردم و از اختلاف اقوال و سخنان
متضاد اجتناب نمودم و در بعضی مسائل که میان قدما
اختلاف است و مصنف قوی را بر جبهه نماده یا چیزی
دیگر از خود گفته اسم او بصورت مصنف مسموع را بدید
و اگر در حواس متعلق این ضعیف را و جبهه وی نموده
یا شد و خواهد که اسم خود را ثبت کرد اندنا اولی بر کرد
و مجموع کتاب متضمن چهار مقالت است **مقاله اول**
در مدخل نجوم بر احوال کل آن **مقاله دوم** در احکام ستی
العالم **مقاله سوم** در احکام موالید و نسا و یاسنین

وقواعد آن **مقاله چهارم** در قانون کلی و جزوی اختیار
 ضروری **اما مقاله اول** مشترک است بر بیست و دو باب
 و بتفصیل مشروح می آید **باب اول** در صدر کتاب مقدّم
 که از اجزاء نیست **باب دوم** در طبایع کواکب **باب سوم** در سحر
 و نحس کواکب **باب چهارم** در تذکیر و تائید کواکب **باب پنجم** در
 نهار و لیل کواکب **باب ششم** در طبایع کواکب بحسب قرب و بعد
 ایشان تا از افتاب **باب هفتم** در تشریح و تفسیر کواکب
باب هشتم در شرح طول و عرض و مزاج و غلظت و رقت بعضی از
 کواکب ثوابت **باب نهم** در ذکر بروج منقلب و جسدین و ثوابت
باب دهم در ذکر بروج مذکور و مؤثرت و لیلی و نهاری **باب یازدهم**
 در طبایع بروج **باب دهم** در انقضا و امتداد و تناظر بروج
باب سیزدهم در ذکر سیوت کواکب **باب چهاردهم** در ذکر فرائد
 کواکب **باب پانزدهم** در ذکر مثلثات بروج و از باب ایشان
 و شرح تقسیم زمین بمنظرات مذکور **باب شانزدهم** در شرح
باب هفدهم در حیز و فوج و دستوریه و اثنا عشریات **باب هیجدهم**

در انصال

در انصال و انصاف و انصال و رد و قبول **باب نوزدهم**
 در قوت کواکب و استعلا بر یکدیگر **باب بیستم** در شرح
 هیوت فلک و حد تقسیم آن و مواقع کواکب در سوت
 دوازده گانه **باب بیست و یکم** در سهام **باب بیست و دوم** در استخراج
 مستولی بروجی از اجزاء فلک البروج **باب اول** در صدر
 کتاب و مقدّماتی چند که از این چارده نیست طریقی دانستن
 علم احکام نجوم بد و چیزی باشد **اول** علم حرکات افلاک و
 حساب تقاویم و موالید و آنچه متعلق است و آن ابالات
 رصدی در توان یافت و برهان هندسی بر آن وارد است
 و هر کس که این علم داند عالم باشد با شرف علوم و پیش
 از وضع این مجموع و در کتاب در علم حساب تصنیف کرد
 شد یکی از جامع و دوم رازح بالغ نام نهاده آمد و دوم
 علم افعال کواکب است و تا ثبوت ایشان در مادن فلک غیر
 و این علم نیست که بخوبی و قیاس در توان یافت برای آنکه هر
 در این علم وارد نیست و علم ثانی موقوف علم اولست و او را

۲ در نتوان یافت بسبب آنکه هر چه در مادی
 فلک قواست مطبوع تغییر و تبدیلی پس در یک حال
 ثابت نباشند که بخیر هر امری که واقع خواهد شد از پیش
 خبر دهی و نیز قوس حد بر آن می بر آن وجه نرسیده است
 که جمیع امور که از تائید امتزاجات کواکب واقع شود بواسطه
 امر بخیر او در یابد لاجرم از صعوبت و دشواری ادراک
 آن بجائی رسیده است که بعضی از مردمان عالم تائید را
 دفع کرده اند و گفته اند که این عالم البته هیچ کس در نیابد
 و علماء عالم اول منکر عالم ثانی باشند و گویند درین علم غنی
 نیست بجهت آنکه آنرا برهان نمیتوان گفت و اگر وقتی از
 اوقات حکمی درست میاید از امور اتفاقی باشد پس ما کوئیم
 که دو لم اتفاق یکنوع از برهان بود و نیز نه هر چه برهان
 نتوان گفت از آن اجتناب باید نمود و دست از منفعت آن
 باز باید داشت مثلاً در تسکین صغیر دست از تسکین
 نتوان گرفت برای آنکه برهان فعال و معلوم نباشد چه این

معنی از حرم بغایت بود بلکه از عقل پس ماسکینین بکار
 میداریم از بهر منفعت و از برهان او اختصار میکنیم و
 نیز بقوت مدد که در بیابیم که آفتاب گرمی و ماه تری
 میکنند و در فصول سال هوا متبدل میگردد و سردی
 و گرمی و باران بحسب اتصال آفتاب بکواکب و امتزاج ایشان میگردد
 و این چیز نیست روشن که هیچ دفع نتوان کرد بآنکه هیچ
 برهان نتوان گفت بر آن قوم که منکر علم دوم اند اختلاف
 وقوع جزو یا تا حکام متفاوض میشوند و بسبب حجت و
 جدل آنرا بطلان برهان عالم ثانی میسازند و نمیدانند
 که از جهل ایشانست اما اعتقاد باید که چنان بود که این
 عالم تجربه و قیاس در یافته اند پس بعضی از آنکه جمیع
 حکما بر آنند و اتفاق کرده باشند ما را نرسد که بخلاف
 آن چیزی کوئیم بعضی که بر اختلاف اند بر ما آن بود که
 متابع قولی باشیم که بقیاس و بظاهر نزدیکتر بود و اعتقاد
 اجساد بکنیم از خبر آنکه چون ما را طبع ستارگان و قوتها

ایشان در ذی‌عالی معلوم باشد و بر توانی و اثر ایشان
 باشیم چنانکه از گرمی آفتاب و تری ماه گفته و هم چنین
 مزاج و قوت دیگر کوکب پس اگر کسافی که بقوت حدس
 تاثیر امتزاجات کوکب در یابند و بیشتر از کون اعلا می
 دهند مثلاً از هوا گرم و سرما و باران یا احوال مولودی
 در سعادت و نحس و احوال و فضا و در ذی‌المرتبه
 عظیم و منزلتی رفیع باشد اما منفعت این علم آنست که
 چون اهالی سرد سیر در فصل زمستان بدفع سرما
 مشغول شوند و مردم گرم سیر در فصل تابستان بدفع
 گرمی اگر حادثه مذکور علتی باشد مقدار علت باشد
 آن مشغول باید بود تا صحت و اعتدال مزاج حاصل
 و اگر قوت ضعیف‌تر از قوت علت بود علت بر طرف
 ضد افتاد و اگر قوت علت زیاد باشد علت هنوز با
حوادث دو نوع باشد خاص و عام اما خاص چنان بود
 که در مولود شخصی اقتضاء غلبه حرارت کند اگر او سرد

در فصل زمستان در فصل تابستان

خنک

خنک مداومت نماید بآنکه زمان آن حرارت زیاد
 شود یا از صاحب قوتی تصور زحمتی کند و چند مدت
 مخفی شود تا آن در گذرد پس در هر دو حال دفع حرارت
 کرده باشد اما عام چنان بود که نمودن با الله هوانا و لا
 فاسد شود در بخوری عام و دواء تمام از آن متولد
 گردد و اکثر مردمان آن بغیر هر که طبعی هوانا کشوند
 یا تب و دل و دلتی ظهور دوتی دیگر باشد در هر دو
 حال مدافع نمیتوان بود اگر خیر باشد و اگر اینست که
 در صدر کتاب خوانیم یا در کنیم **باب دوم** در طبع
 ستارگان ستاره آفتاب گرم و خشک است اما خشکی کمتر
 از گرمیست و ماه سرد و تر است و تری زیاد از سردی
 چنانکه اجسام را متغیر گرداند از خشکی بتری و از تری
 به قوت و زحال سرد و خشکست اما تری زیاد از خشکی
 و مرخ گرم و خشکست و از افراط خشکی محذوق است و
 گرم و تر است اما گرمی زیاد از تری و زهوه گرم و تر است

سرد

اماتری زیاده از کوی و عطارد غمزج است با هر کوب
 که پیوند بطبع او گیرد و اگر هیچ کوب اتصال نکند بطبع
 آن برج باشد که در وی بوده یا طبیعت صاحب آن خانه
 و او کوی هوایی است و انگیزند بادهاست **باب بیوم**
 در صعود و نخوس کواکب مشرقی و زهره و اسعدین
 گویند مطلق بجمعه آنکه مزاج ایشان معتدل است
 یعنی موافق طبع حیوانات و زحل و مریخ را تخمین گویند
 مطلق بجمعه افراط طبیعت زحل را در برودت و مریخ را
 در پست و تیریدان تلیث و تسد پس سعدانند و از
 مقدار نزو مقابله و تریع نخس و عطارد اگر با اتصال سعد
 باشد صعود بود و نخس بخلاف این و اگر هیچ کوب اتصال
 نباشد سعادت و نخوست و شلو صاحب بیت باشد
باب چهارم در تدکیر و تانیث کواکب قمر و زهره
 مؤنث اند از کثرت رطوبت مزاجشان و افتاب زحل
 و مشرقی و مریخ مذکور اند و عطارد مشار که هود و برای

آنکه

آنکه فعل او در رطوبت و پست مساوی است اما
 تدکیر و تانیث چون قیاس با افتاب کنند که کثرت مشرقی مذکور
 باشد و مغربی مؤنث و اگر قیاس با افتاب کند هر کوب که
 میان و هم و طالع یا نظیر او باشد مذکور بود و در دو
 دیگر مؤنث **باب پنجم** در لیلی و فهای کواکب مشرقی و
 لیلی اند بجمعه کثرت رطوبت مزاج و افتاب و مشرقی فهای
 بجمعه حرارت مزاج و عطارد مشار که هود و جنس باشد
 پس اگر مشرقی بود فهای باشد و اگر مغربی لیلی و زحل
 و مریخ که جوهر ایشان مفسد است زحل از برودت و مریخ
 از پست زحل را روزی فهای اند بجمعه حرارت روز
 و مریخ را لیلی سبب رطوبت شب تا هود و معتدل
 که در دل پس کوب مذکور فهای باشد و کوب مؤنث لیلی
 مکر مریخ که بخلاف اینست **باب ششم** در طایع کواکب
 بحسب قرب و بعد ایشان با افتاب و قمر آن وقت که از
 اجتماع در گذرد تا بتریع اول رسد طالع رطوبت باشد

و از توبیح تا استقبال فاعل حرارت و از استقبال تا توبیح
 دویم فاعل پیوست و از توبیح دوم تا اجتماع فاعل برودت
اما کوکب علوی بعد از احتراق تا اول رجوع رطوبت
 باشند و از اول رجوع تا مقابله آفتاب فاعل حرارت
 و از مقابله تا اول استقامت فاعل پیوست و از اول
 استقامت تا احتراق فاعل برودت **اما** کوکب سفلی از
 احتراق دروه با وقت رجوع فاعل رطوبت باشند و از
 اول رجوع تا احتراق ضعیف فاعل حرارت و از احتراق
 رجوع با اول استقامت فاعل پیوست و از اول استقامت
 تا احتراق دروه فاعل برودت و چون در وقتی که افعال
 کوکب متضاد افتد حال هوا متلون باشد و اشکال مختلف
 در هوا ظاهر شود بحسب مزاجات و غلبه قوت فاعل
 پس در آن زمان حکم بر یک جزو دشوار توان کردن
 جرئت آنکه بکثرت قوت و ضعف کوکب در آن وقت
 مدد نکند **باب هفتم** در تشریق و تغریب کوکب

مدد نکند

اگر طلوع کوکب پیش از طلوع آفتاب باشد مشرقی باشد
 و اگر بعد از غروب آفتاب غروب کند مغربی بود و حد
 تشریق و تغریب کوکب علوی شصت درجه باشد و هر
 جمال و پنج درجه و عطار در اربعست و پنج درجه و این
 هر دو نهایت بعد کوکب سفلی است از آفتاب **باب هشتم**
 در شرح طول و عرض و مزاج و عظم و جفیه بعضی از کوکب
 ثابت ستارگان ثابت سیارگان و هر یک مزاجی کوکی
 یاد و کوکب متغیره باشند و فاعل کوکی که در عظم ثالث
 فاعل او معظم تر باشد پس کوکی از ثوابت در حقیقت
 طالع یا عاشر مولودی افتد یاد در حقیقت طالع ابتدا
 امری معظم یاد در حقیقت موضع نیرین یا موضع سیم
 عطایای نور که دهد از جنس طبعات آن کوکب سیار که ثابت
 بر مزاج او باشد و اگر ثابت کوکی قاطع ختم آن سعادت بخور
 کند و اگر تسبیر طالع یا هلالیج مولودی بموضع کوکی قاطع
 در سال عمر صاحب مولود را قطع کند و همچنین اگر تسبیر

طالع ابتدای دولتی باشد آن دولت را قطع کند و اگر
در امری ضروری قریب آمد و ند طالع اختیار نماز کوب
حاجت آن ستاره شوان که دایند نماز کوبی ثابت گردان
که نماز کوب حاجت بود تا مطلوب حاصل شود اما موا
سی و غ کوب از ثواب در اول سال سیصد و شصت
و یک یزد جودی و مزاجات و غظم و جومات و آنچه از
ایشان قاطع است در این کتاب یاد گردیم تا اگر بعد از وضع
کتاب در تاریخ دیگر خواهند که مواضع کواکب معلوم کنند
در یکسال که بعد باشد بجهاد نایب و در هر ده سال
نه دقیقه و در صد سال یک درجه و سی دقیقه بر مواضع
هر یک افزایند تا مواضع ایشان در زمان مطلوب معلوم
گردد **کتاب الحفصیه** در رحاله که از غظم ثالث شمالی بر مزاج
زحل و زهره **عین الشور** در ثور که از غظم اول جنوبی
بر مزاج مریخ قاطع **نیر من راس الغول** در ثور که از غظم ثانی
بر مزاج مریخ و عطارد قاطع **جیطان راس الغول** در ثور که از

عظم

عظم ثانی شمالی بر مزاج مریخ و عطارد قاطع **راس الجبار**
در جوزا که از غظم ثانی شمالی جنوبی بر مزاج زهره و
عطارد قاطع **متکب الایمن الجوزا** در جوزا که از غظم اول
جنوبی بر مزاج زحل و عطارد قاطع **متکب الایسر الجوزا**
در جوزا که از غظم ثانی شمالی بر مزاج زحل و مشتری
الوسط المنطق در جوزا که از غظم ثانی جنوبی بر مزاج
زحل و مشتری **المقدم البیصر** در جوزا که از غظم اول جنوبی
بر مزاج مشتری و زحل **العقیق** در جوزا که از غظم
اول شمالی بر مزاج مریخ و عطارد **متکب راس العنان** در جوزا
که از غظم ثانی شمالی بر مزاج مریخ و عطارد **شعری یمانی**
در سرطان که از غظم اول جنوبی بر مزاج عطارد و زحل
از مریخ **راس التوام المقد** در سرطان که از غظم ثانی شمالی
بر مزاج عطارد **راس التوام المؤخر** در سرطان که از غظم ثانی
شمالی بر مزاج مریخ **المقلق** در سرطان که از غظم
شمالی بر مزاج مریخ و مریخ قاطع **متکب الاسد** در اسد که

جنوبی

از عظم ثانی شمالی بر مزاج زحل و اندکی از مرغ قاطع
قلب الاسد در اسد یوز از عظم اول شمالی بر مزاج
 مرغ و اندکی از مشرقی قاطع بزعم قدما نزد مصنف
 بر مزاج مشرقی است و اندکی از مرغ و قاطع نیست
 منکب است بلی بواسطه آنکه منتقل مان اسم قاطع بر
 قلب الاسد انداخته بودند مصنف ذکر آن کورد **القرن**
 در سنبله است رد از عظم اول شمالی بر مزاج زهره
 و زحل **السکک الرابع** در میزان ۷ از عظم اول شمالی بر
 مزاج زحل و عطارد **الاکلیل** در میزان ۸ از عظم
 بر مزاج زهره و عطارد **السکک الاخر** در میزان ۹
 اول جنوبی بر مزاج زهره و اندکی از عطارد **قلب العقرب**
 در که ۴ از عظم ثانی جنوبی بر مزاج مرغ و اندکی از مشرق
 قاطع **الثلاثا الحجة** در قوس ۲۷ سماوی جنوبی بر مزاج
 شمس و مرغ قاطع **عین الرای** در قوس ۲۸ سماوی شمالی
 بر مزاج زحل و عطارد **النسر الواقع** در جدی ۱۰ از عظم

اول

اول شمالی بر مزاج زهره و عطارد **النسر الواقع** در جدی
 یوز از عظم ثانی شمالی بر مزاج مرغ و مشرقی **قمر الحوت**
 در دلو که ۷ از عظم ثانی بر مزاج زهره و عطارد **منکب**
الفرس در حوت ۲۷ از عظم ثانی شمالی بر مزاج مرغ
 و عطارد قاطع بر هرگاه که تسبیر بلی از دلایل عمر و
 موضع یکی از کواکب قاطع که بر شمرده شد رسالت شری
 بر آن مولود ظاهر شود و هر کواکب که بسمت الراضی
 نزدیکتر بود نعل او در آن افق ظاهر تر باشد والله اعلم
 و جدول مواضع کواکب ثوابت و عظم و جهات و مزاج
 هر یک بنوعیست که در صفحه دیگر ثبت شده است

در بروج مذکور و مؤنث و لیلی و فحاری حملین کراست
و ثور و مؤنث هم بر برتینت آن و بروج مذکور فحاری
و مؤنث لیلی بحیث آنکه قوت بروج مذکور در روز باشد
و مؤنث در شب پس شش بروج مذکور فحاری باشند و شش
برج مؤنث مانند کبوتر و تائینت بیوت مثل بروج باشد
مثلا طالع مذکور و تالی مؤنث و باقی بر بقیاس مانند کبوتر
و تائینت را با افق چنانست که از عاشر تا طالع رابع
مذکور گویند و از طالع تا رابع رابع مؤنث و از رابع تا
سابع رابع مذکور و از سابع تا عاشر رابع مؤنث خوانند

باب یازدهم در طبایع بروج حمل و اسد و قوس مثانه
آتشین اند و مزاج ایشان گرم و خشکست بر طبع صفراء
و ثور و سنبله و جدی مثانه خاکی اند و مزاجشان سرد
و خشکست بر طبع سودا و جوزا و میزان و لو مثانه هوا
و مزاج ایشان گرم و تر است بر طبع خون و سرطان و
عقرب و حوت پانی اند سرد و تر بر مزاج بلغم پس بروج

آتش

آتش و هوایی مذکور باشند و بروج خاکی و آبی مؤنث
باب دوازدهم در اتصال و تناظر بروج و اجزای آن
اگر شش بروج میان دو جز یافتند که صد و هشتاد و چهار
باشد آنرا نظر مقابله گویند و اگر چهار بروج افتد که صد
و بیست و چهار باشد تثلیث و اگر سه بروج که نود و چهار
باشد تربیع و اگر دو بروج که شصت و چهار باشد تسدیس
و قطر مقابله تمام دشمنی است و ترسع نیم دشمنی و تثلیث تمام
دوستی و تسدیس نیم دوستی اما تناظر دو نوع است
متساوی المطالع است و متساوی النظار نوع اول چنانکه

متساوی المطالع	متساوی النظار
حمل	دو نقطه بعد از نشان
ثور	از اعتدال متساوی بود
جوزا	سال دهم درجه حمل با
جدی	و یکم درجه حوت با پنجم
	ثور یا بیست و ششم درجه
میزان	بعد از یکی بر توالی روج و در
عقرب	بر خال و توالی چنانکه درین
قوس	

نظر

دقی در کمال قوت بود که بعد میان کوکب و درجه
شرف از پیش و پس می تواند این حریم کوکب و چون شرف و
موضع غروب و علواست مقابله او موضع هر طواف
بود **نمونه** در مثلثات و ارباب ایشان وقتت زمین
مثلثات چنانکه بروج دوازده کا در چهار قسم متساوی
الاضلاع قسمت کرده اند و هر یکی را شش نام نهاده اند
بدان طریق که در پیش معلوم شد از آتشی و خاکی و بادی
و آبی و آنچه از زمین معمور است چهار قسم کرده اند
عبارت در عرض از خط استوا باشد تا عرض **۳۰** و در طول
از اقصی عمارت مغرب تا اقصی عمارت مشرق و از اقصی
و هشتاد درجه باشد از دور فلک و بشر از این چون
جزایر خاللات معمور بوده است ابتدای طول را از
آنجا کرده اند پس وسط عمارت موضعی بود که طول آن
نود درجه باشد و عرض **۳۰** ثانیه پس اگر فرض
کنیم که در وسط مستقیم که بر وسط عمارت باشد و دیگر

مستقیم

بناوید

بناوید و قائمه قطع کند هر آنگاه آنچه از زمین معمور
باشد چهار قسم شود پس ربع غوی جنوبی را که
طول می تواند نود درجه و عرض می تواند **۳۰** بود و ربع
غوی شمالی را طول آن نود درجه بود و عرض زیاد
۳۰ بود و ربع شرقی جنوبی را طول آن زیاد
نود درجه بود و عرض **۳۰** بود و ربع شرقی
شمالی را طول آن زیاد از نود درجه بود و عرض زیاد
۳۰ بود و ربع شرقی جنوبی را طول آن زیاد از نود
درجه بود و عرض می تواند **۳۰** بود چنانکه در دائره
ثبت شد اما خداوند آنرا مثلاً آتشی در طوابعها
آفتاب و مشرقی اند
و در طوابع لیلی مشرق
و آفتاب و شرقی ایشان
و حال و ربع شرقی شما
منسوب است بمثلثه من کور و خداوند آنرا شش خاکی در

مستقیم

در طوابع نهاد زهره و قمر اند و در طوابع لیلی قمر
و زهره شریک ایشان مریخ و ربع شرقی جنوبی
منسوب است بشکله مذکور و خداوند ارشاد شده باد
در طوابع نهاری و خال و عطارد اند و در طوابع لیلی
عطارد و زحل و شریک ایشان مشتری و ربع غربی
جنوبی منسوب است بشکله مذکور و خداوند ارشاد
شده آید در طوابع نهاری مریخ و زهره اند و در
طوابع لیلی زهره و مریخ و شریک ایشان قمر و ربع غربی
شمالی منسوب است بشکله مذکور مصنف میگوید
که بعضی از قدما در شکله آبی بروز زهره را مقدم
داشته اند و صواب آنست که مریخ را مقدم دارند
چند وجه و بطلمیوس شرکت شرکا را طرح کرده است
و مریخ وجه معلوم نمیشود که مقدمان شرکت شرکا
بجهت اعتبار بکار داشته اند **فصل** احکام چورس
عالم را بچهار قسمت کرده اند چنانکه در پیش گفته شد

خواستند

خواستند که بروج منقلب را هر یک بطرف از اطراف
ساکن نسبت کرده باشند پس حال را بمشرق نسبت
کردند و میزان را بطرف مغرب و سرطان را بطرف شمال
و جدی را بطرف جنوب و هم چنین دویک را بدی و
یا یک کوکب منسوب کرده اند چنانکه آفتاب و زحل را
بمشرق و قمر و مریخ را بمغرب و زهره را بطرف جنوب
و مشتری را بطرف شمال و عطارد را شریک همه جهات
گردانیده اند پس احکام شرقی و وسط عمارت را از برج
حال و آفتاب و زحل کرده اند و احکام غربی و وسط عمارت را
از برج میزان و قمر و مریخ و احکام شمال و وسط عمارت را
از سرطان و مشتری و احکام جنوب و وسط عمارت را
از جدی و زهره و الله اعلم **باب شانزدهم** در حدود
کوکب در براب اختلاف بسیار کرده اند و آنچه مشهور
تواست حد و در بطلمیوس مصریان و هندوان و کلدانیان
است اما بطلمیوس میگوید در آخر کتابی فرموده شبیه

ایرجد و دیافتم پس بر وجهه محل اعتماد بناسید
اما حد و دهند بسی برتن کبر و تانیث بروج و کوا
و حد و دکلدانیان بسی بر مثلثات و اد باب آرجد
مصریان مستعمل اهل و زکار است باجماع و انوار
نظامی و توتیسی نبود بلی همین قدر از قواعد کلی آن
توان دانست که نیرین در بر قسمت در بنامه اند با
چنانکه در ایرجد و ل مسطور است والله یعلم

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

باب همدم در خیر و فرج و دستوری و اثق عشره
اما خیر چنان باشد که کوکب مذکور در و ز فو الارض
باشد و در شب تحت الارض و کوکب مؤنث خلاف این

مکر

مکر و ترخ که در شب فوق الارض باشد و بر وز تحت الارض
و اما فرج چنان باشد که عطارد و زحل در طالع و قدر
در سیوم و زهره در پنجم و ترخ در ششم و آنتاب در
نهم و مشتوی در یازدهم و مقابله فرج ترخ باشد
و اما دستوریه چنان بود که کوکبی در یکی از دو خانه
خویش باشد و بعد از آفتاب یا قمر همان مقدار آید
که بعد میان خانه آن نیز و خانه آن کوکب هم چنان
زهره در ثور بود و قمر در سرطان یا حوت و بطریقی
این را کاهی مولجه خوانند است و کاهی اناره و اما
دستوریه نزد جمعه و چنان بود که کوکبی در یکی
از او تا د باشد و او را خطی بود از خانه یا شرف
و کوکبی دیگر حال او هم چنین باشد بوی ناظر بود مثلاً
زهره در میزان باشد و زحل در طالع و زحل در جدی یا
زحل در میزان بود و عاشر و مرغ در جدی و قوت تا
کوکب باین نوع ظاهر تر است از خیر و فرج و دستوریه

و زحل در و ارد هم

باشد که در پیش گفته و اما اثنی عشریه چنان باشد
 که هر چند درجه و دقیقه که کوکب از اول برج قطع
 کرده باشد در دوازده درجه ضرب کند و حاصل را بر
 سی قسمت کنند و هر یک عدد مقسوم یک برج از اول
 برج موضع کوکب طرح کنند آنجا که عدد سپهری شود
 و اثنی عشریه اگر کوکب باشد مثلاً طالع برج قوس مبرمه
 در ۱۲ ضرب کردیم حاصل آمد ۱۴۴ بر ۱۲ قسمت کردیم
 پیرون آمد ۱۲ از قوس آغاز کردیم و بر شمریم تا رسید
 به برج میزان پانزده درجه یعنی چون خوانند که کوکی
 یا جزوی از اجزاء فلک که مجموع برجی باشد اثنی عشریه
 او را بداند بر هر طریقی توان دانست پس اگر کوکی در
 اثنی عشریه کوکی دیگر بود چنان باشد که بآن کوکب
 ناظر است و اگر در اثنی عشریه خانه بود چنان باشد
 که بآن کوکب ناظر است و اگر در اثنی عشریه خانه بود
 چنان باشد که در آن خانه بود مثلاً طالع برج قوس

باشد

باشد بدرجات مذکور و مشهوری و قوس بوده
 درجه اثنی عشریه مشهوری بهمانی که در امثال ما ماضی گفته
 شد در برج عقرب بود باین ۶ درجه مشهوری بر
 وضع تقاسیم اثنی عشریه دوازدهم طالع بود اما طریقی
 دانستن وضع اثنی عشریه چنانست که بدانند که
 هر برجی بود دوازده قسمت کرده اند و هر قسم را
 به برجی کرده اند و مبدأ از برج موضع کوکب کرده
 اند **باب هشتم** در اتصالات و انصرافات و تقاریر
 جمع و رد و قبول اتصالات کوکب پس یکدیگر و طولانی
 هشت نوع باشد مقارنه و دو تسدیس و دو تزیج
 و دو تثلیث و مقابله و ابتداء اتصال وقتی باشد که بعد
 میان کوکب سریع و کوکب بطی مساوی نصف جرم هر دو
 کوکب و آخر اتصال غیر حکم دارد و اما حقیقت اتصال
 آنکه بود که درجه و دقیقه هر دو مقابل یکدیگر باشد
 و هر چند که بعد میان ایشان کمتر از نصف جرمی میشود

مهر

تاثير آن اتصال قوی تر میگردد و چون از یکدیگر بکلی جدا
 هر چند که زیاده میشود ضعیف تر میشود و پیش از
 رسیدن کوکب سریع بحقیقت اتصال بطبیعی اتصال گشته
 و چون از او در گذشت تا نصف جرمین انصراف و چون
 از نصف مذکور در گذشت اتصال مادی و نوع دیگر
 از اتصال یکی تا ظاهر مطالعی گویند و دیگر تا ظاهر
 طول زمانی چنانکه در باب دوازدهم گفته شد اما
 نقل چنان بود که کوکب سریع از اتصال کوکب بطیعی
 شود و پیشتر از آنکه بحال اتصال رسد بکوکی دیگر
 شوند پس نور کوکب اول بکوکی ثانی نقل کند مثلاً
 مرغ در حال باشد و مشتری در سنباله و زهره در جزو
 منصروف از تسدیس مرغ و مصلحت سریع مشتری پس
 نور مرغ بمشتری نقل کند و این بجای اتصال باشد
 میان مرغ و مشتری اما جمع چنان بود که دو کوکب یا
 زیادت بیکدیگر ناظر باشند و کوکب قابل نور هر را

اورا سایر بهر

جمع

جمع کند مثلاً مرغ در حال باشد و مشتری در سنباله
 و زهره در جزو او هر دو ناظر بر حال وارد جزو پس
 زحل نور هر دو را جمع کند و این بجای اتصال باشد
 میان مرغ و مشتری اما قبول چنان بود که کوکب
 سریع از خانه یا شرف یا حد یا مثلثه کوکب بطیعی
 بوجه متصل شود و این را قبول تام گویند و اگر از خانه
 یا شرف یا حد یا مثلثه خود بکوکی بطیعی ساند قبول
 باشد اما غیر تام و اگر کوکب در خطی از خطوط یکدیگر
 باشند قبول کامل باشد و اگر از خطوط خود بیگانه بکوکی
 ناظر باشند آن اتصال مقبول بود و اما غیر تام و اگر کوکب
 در خطی از خطوط خویش و بجهت کوکب متصل نباشد مقبول
 باشد در آن مقام و اگر در موضعی بود که او را در آن
 مقام خطی نباشد غریب بود اما در چنان بود که کوکب
 مستقیم بکوکی راجع یا محذوق شود و بجهة آنکه چون
 کوکب راجع یا محذوق باشد اتصال قبول نکند اما در

پس سیوم بر دویم پس هشتم و هج اعتقاد بر ششم و در واد
 نباشد و این قول مطلق است و در امور مملکت عاشر
 قوی تر از طالع بود و باقی بر این قیاس و اگر کوکب در
 خبر یا فتح بوده از قوت عرضی شمرند اما قوت سعاد
 چنان باشد که کوکب سریع بگوئی سعد پیوند دیا
 بوی پیوند دیندی یا قبول یا محصور بود میان
 کوکب سعد اما در مولود احوال تن درستی و قوت
 نفسانی که عقل است و تمیز و بینگی رای و استقامت احوال
 از قوت های ذاتی پدید و حال رفعت و جاه و مرتبت از
 قوت های عرضی و حال مال و توانگری از قوت های سعادت
 و اگر در صورت مولودی اکثر کوکب از قوت های ذاتی و
 عرضی و اتصالات مسعود باشد یا ضعیف باشد صاحب مولود
 سلطانی بزرگ قدر باشد و اگر زمان نبوت بودی
 پیغمبر و اگر بخلاف این بود صاحب مولود بی غنی روز
 کوری تیره رای بود و باشد که از حال انسانیت پیرو

بود

بود و عورت جوالی رساند **فصل** استعمال کوکب
 دو نوع باشد اول آنکه کوکبی در دهم یا در یازدهم
 کوکبی بود و یازدهم در قوت کمتر از دهم بود و دوم
 بعد کوکب از زو فلک تدویر کمتر بود از کوکبی دیگر
 که بیکدیگر قوت کنند **باب بیستم** در بهوت فلک و
 مواضع کوکب در مراکز **طالع** دلیل قوت بکمال وجود
 مولود و مبادی کادهاست و از این جهت بر خانه را
 خانه تن و زنده گانی گویند **طالع** خانه مال و معاش و
 اعوان خوانند و نیز امور مستقبل و کیفیت احوال
 از بر خانه توان دانست **سیوم** دلیل اخبرهای موافق
 طبع و قوت باز بود و از این جهت خانه برادر و خوا
 واقربا و سفر نزدیک و نقل و نحو را خوانند و خانه
چهارم دلیل است بر امار مولود و از این جهت پدر
 و پسران قبایل و املاک و عقار و عواقب او خوانند
 و خانه **پنجم** دلیل است بر تصرف احوال از این جهت

دویم

خانه فرزندان و رسول و اخبار و هدايا و انتفاع ^{املا}
 و اكل و شرب و شادی خوانند و خانه **ششم** دلیل است
 بر آفتها و علتها و عارضه که بوجود رسد از این جمعه خان
 آفات و امراض و عید و خدیم خوانند و خانه **هفتم**
 دلیل است بر اضداد که متعارض قوت طالع شود
 و مقابله کند از این جمعه خانه اضداد و زبان و ازواج
 و شرک خوانند و خانه **هشتم** دلیل است بر عدم و باطل
 کشتن چیزها از این جمعه خانه خوف و موت و مواریث
 و احوال زبان و غم و حزن خوانند و خانه **نهم** دلیل است
 بر انتقال احوال و نقل از مقامی بمقامی دیگر از این جمعه
 خانه سفر و دین و نبوت رای و تمیز خوانند و خانه
دهم دلیل است بر غلبه قوت از این جمعه خانه حکم
 و عمل و جاه و رفعت خوانند و خانه **یازدهم** دلیل است
 بر مصادقت و انسایت و نیل و سعادت از این جمعه
 خانه سعادت و دوستان و برادران خوانند و خانه

دوازدهم

دوازدهم
۱۹

سی و یکم دلیل است بر مخالفت و معاندت و
 غم و کوفت دشمنان و حیوانات از این جمعه خانه دشمنی
 و بدبختی و غم و اندوه و مخالفت و زندان و حیوان
 بزرگ خوانند و قوت و ضعف بیوت در مقدم گفته
 شد و چون خانه پدر راست هفتم خانه جد بود
 و ششم خانه عم و باقی برای قیاس **فصل** اهل ان علم
 اجماع کرده اند که چون بعد میان کوکب یا سرزمین و
 مرکز بتوالی زیادت از پنج درجه باشند آن کوکب **سی و دوم**
 در دوازدهم آن خانه باشد و اگر کمتر از پنج درجه بود
 در آن خانه باشد و این معنی در جمیع مرکوز شامل بود
 و این چیز نیست که تجربه دریافته اند و بر او کونیه
 بعید است و مصنف بگوید هیچ وجهی ندانم که آنرا
 محتمل سازم جز بخرید ناقل گوید که این زلج از جنوب
 وضع گردانند تا به سهولت معلوم شود طالع برج
 سه و قمر در سنبله ۷ ید به برجیست و بتسویه در حاکم

و مریخ در سبزه و طبعه برجیست در چهارم و
 بنسویه در پنجم و آفتاب در قوس الح برجیست
 در هفتم و بنسویه در هشتم و عطارد در قوس رنه
 برجیست و بنسویه در هفتم و سهم السعاده در
 دلو و نوبه برجیست در نهم و بنسویه در دهم و راس
 در جدی و برج به برجیست در هشتم و بنسویه در نهم
 و باقی درجات سهام و کواکب زیاده و ثواب بر این

شاذ	طالع	شاذ
شاذ	طالع	شاذ
شاذ	طالع	شاذ
شاذ	طالع	شاذ
شاذ	طالع	شاذ
شاذ	طالع	شاذ
شاذ	طالع	شاذ
شاذ	طالع	شاذ

باب بیست و یکم در سهام سهم دلیلی است که از دو دلیل

بر یک چیز دلالت کند و آن آوردن نادلیل آن چیز یکی
 باشد و احکام آسان توان کرد چنانکه احکام بیوت
 که هر چیزی را یک دلیل است و سهام بسیار است اما
 آنکه قوی تر از همه بود و از وی مستغنی توان بود سهم
 السعاده است که دلیل مال و سعادت باشد و سهم الغیب
 که دلیل است بر عقل و دین و خبر دادن چیزهای پنهانی از وی
 اما طوطی است که سهم السعاده در طالع بخاری چنان
 که موضع آفتاب را از موضع قمر نقصان کنند و باقی را
 بر خبر و طالع افزایند و در طالع لیلی جزو قمر از خبر و
 شمس نقصان کنند و بر خبر و طالع افزایند **مثال** طالع حمل
 ۷ درجه و آفتاب در قوس ۳ درجه و قمر در دلو ۷ درجه
 بعد میان آفتاب و قمر بر توانی پنجاه و پنج درجه بود بر
 درجه طالع افزودیم تا شصت و پنج درجه شد و سی
 درجه برای برج حمل و سی درجه از برج برج شود طالع کوثر
 ماند پنج درجه از برج جوزا این موضع سهم السعاده است

و بعد میان جزو طالع و سهم السعادة بر توالی همان مقدار
باشد که بعد میان آفتاب و قمر اگر ولادت نهاری باشد
و اگر لیلی بود مساوی بعد میان قمر و آفتاب و اما استخراج
سهم الغیب بخلاف سهم السعادة است و استخراج سهام
دیگر چنانکه در طوابع لیلی و نهاری بعد بیان صاحب
بیت المطلوب و بیت بر توالی بکینند و بر جزو طالع افزاید
چنانکه در ایر گفته شد مگر سهم الاب که در طوابع نهاری
بعد میان آفتاب و زحل بر توالی باید گرفت و در طوابع
لیلی بخلاف توالی و سهم الام بروز از نهزه تا آخر بر توالی
و شب بخلاف توالی و سهم البروج الرجال بروز و
شب از شمس تا زهره و سهم النورج النساء و دیگر سهام
مثال سهم المالا و سهم الولد و سهم المرض و سهم السفر
و سهم العمل و سهم الاصدقا و سهم الاعداء چنانکه در متن
گفته شد **باب بیست و دوم** در استخراج مستوی بر جزوی از
اجزای فلک البروج چون خواهیم که مستوی بر جزوی از فلک

بآخره

ظهور روح را

روح را بد اینم نظر کنیم با دایره خطوط آن جزو هر
کوکب که خط بیشتر داشته باشد و مستوی بود اما
طریق دانستن کمیت خطوط آنست که خداوند خانه
بجهاد خط دهند و خداوند شرف را سه و خداوند
مثلثه اول را دو و خداوند مثلثه ثانی را یک خداوند
حد یکی و اگر صاحب خط در خط خودش باشد خطوط
او مضاعف شود چنانکه اگر صاحب بیت در خانه خود
باشد او داشت شهادت باشد پس جمع کنیم هر شهادت
را آنکه شهادت بیشتر بود و مستوی بود و نزدیک
ان جزو باشد و آنکه شهادت او نزدیک بود شهادت
مستوی شریک مستوی باشد و اگر شهادت چند
کوکب مساوی یکدیگر باشند صاحب خانه را مقدم
مقدم باید داشت و اگر صاحب خط در خانه خویش
بود یا آنکه شهادت او نزدیک بود او را مستوی باید کرد
بجهت آنکه او مثال کسی باشد که دو استحقاق در استیلاء

حکم

آن خانه داشته باشد **مثال** طالع حمل در جبهه رخ
صاحب خانه است چهار شهادت دارد و آفتاب
که صاحب شرف است سه شهادت دارد و از جهت
آنکه صاحب مثلثه دوم است یک شهادت و زهره
که صاحب حد است یک شهادت پسر مستولی برین جزو
آفتاب باشد بجهت آنکه او را شش شهادت است **فصل** در
برق قیاس مستولی نماید کرد و مقالت اول را باین ختم کرد
والحمد لله رب العالمین والصلوة علی رسول محمد و آله
مقاله دوم در احکام سنتی عالم و این مقاله شتمال
است بر دوازده باب **اول** در مقدمات **دوم**
در کیفیت احوال جمیع طبقات الناس **سوم** در حوائج
که به هوا و زمین افتد **چهارم** در فتنه و حرب **پنجم** در
وبا و بیماری **ششم** در کوما و سوما و باد **هفتم** در باد
هشتم در زحف **نهم** در کسوفات **دهم** در دلالات
علامات هوا **یازدهم** در قزاقات **دوازدهم** در

صاحب مثلثه اول است
دو شهادت دارد
و مشرقی که

ادوار

ادوار **یازدهم** در مقدمات احوال عالم عالم علوی
دلیل باشد بر احوال عالم سفلی شرف بر شرف و هبوط
بر هبوط و صعود بر صعود و اخفاء ظاهر بر اخفاء
ظاهر و صعود بر صعود و رجوع بر رجوع و هر برین
قیاس در جمیع احوال که بر شمریم هر یک تعذری
دارد **فصل** جمیع اصوار عالم سفلی مطیع عالم علوی
اند کژدمان مطیع عقرب و ماران مطیع شجاع و
دزدان سبابی مطیع اسد و باقی بر این قیاس و اصحاب
طلسمات بتو دلی حلول کواکب مطلوب شکلی شبیه صوت
مقصود رسم کردند بشرط چند دیگر چنانکه در
کتاب طلسمات مسطور است و از آن اثری عظیم یافتند
فصل اگر طالع سال رجبی ثابت بود و حکم تمام آن سال
بر آن کنند و اگر فوجسدین بود حکم نصف اول سال
از طالع رجب و نصف آخر سال در طالع حریف و اگر منقلب
بود احکام چهار فصل از طالع هر فصل را ربع کنند

فصل طالع ابتدای دولت و مدد معلوم نمیشود پس
در آن سال که مدت یاد دولت ظاهر شده باشد طالع سال
و مواضع کوکب در وقت تحویل معلوم کنند و آنرا دلا
مدت یاد دولت خوانند و از آن احکام را نذر و احکام
خلفا و سال طیر از طالع موالید یا طالع جلوس
یا طالع دخول بلد از بهر ولایت باید کردن **فصل**
موضع در اجتماع و امتلاء و تربیعین بافتاب مراکز
خوانند **فصل** اگر کوکب سعد راجح یا محترق باشد
سعادت ندرک دهد و غمخس اگر مقبول باشد در
موضع خویش هر شری از او حادث نشود **فصل**
او تاد دلیل ظهور و قوت امور و اتمام است مایل الا و تاد
دلیل ظهور و قوت است و میسر یابد امر و زیار
الا و تاد دلیل بر چیزها گذشت و محمول و خفاست
باب دوم در کیفیت احوال جمیع طبقات است معلوم
است که تحویل سال وقتی باشد که آفتاب باول ثانیة حال

درسد

درسد و طالع آن وقت طالع سال عالم باشد و طو
رسیدن آفتاب باول بروج منقلب طالع فصول باشد
و در باب مقدم معلوم شده است که اگر طالع سال
برج ثابت بود حکم همه سال بر آن باشد و اگر وجه
بود یک نیمه از طالع ربع و یک نیمه از طالع خریف و اگر
منقلب بود هر فصل را بر طالع آن فصل و فصل ربع بر
سمال و صیف بر سرطان و خریف بر میزان و شتاتر حد
فصل معظم احوال سال بر طبیعت کوکبی بود که
قوی تر باشد در صورت طالع سال یعنی بموقعای
ذاتی و عرضی و انصالی **فصل** حال رعیت از طالع و
ساخته و قمر نکرند و حال ملوک و سال طیر برون
از آفتاب و شب از قمر و وسط السیما و خداوند و بید
و حال وزرا و اهل قلم و عمال و تجار از عطارد و حال
اهل درع و صلی و ادیان از مشتری و حال اهل سوات
قیمیم و بیوان سال خورده و قلعه نشینان از زحل و

حالا اهل سلاح و لشکریان از مرع و حال زنان و مطربان
 و خادمان از زهره و حالا اصحاب اخبار و رسولان
 از قمر **فصل** از بهر طائفه از زمره ایشان بگوئی
 که دلیل ایشان باشد نظرباید کرد و در وقت خواب سال
 یا فصول اگر قوت ذاتی یا نصیب بود اکثر آن سال یا
 فصل طائفه منسوب علیه تردد است و صحیح مزاج
 باشند در روزگار با من و سلامت گذرانند و اگر قوتها
 عرضی داشته باشند بجاه و قدر آن طائفه مرتفع گردد بر
 دیگر طائفه غلبه کنند و اگر قوتها انصافی داشته باشند
 اموال و اسباب تمام حاصل کنند و اگر بضد این بود بخلاف
 این حکم دارد **فصل** نفل کنند از بهر مال و معاملات
 و سود و زیان رعیت بجاه دوم طالع و صاحب او سهم
 السعادة و امتزاج ایشان بصاحب طالع و قبول کردن
 بزرگی بگوید **فصل** در وقت حلول آفتاب باول برجها
 منقلب اگر صاحب شرف بموضع شرف ناظر باشد حال

آن طائفه

آن طائفه که بگوئد ناظر منسوب باشد نیکو شود
 و پایه ایشان مرتفع گردد و خیرات بسیار در آن
 فصل از ایشان در وجود آید **فصل** اگر صاحب سهم
 السعادة و سهم الغیب و ارباب مثلثات ایشان در
 موضعی نیکو باشد و از اشکال دوستی متصل بگذرد
 دال باشد بر چیزی عام و اگر بضد این بود بخلاف
 این بود **فصل** سهم الغیب دلیل است بر همت و
 رای و تدبیر ملوک و سلاطین پس اگر در موضعی
 نیکو و کواکب سعد ناظر وی باشند و کواکب خس
 از وی ساقط دلیل باشد بر حسن تدبیر و شفا
 رای ملوک و سلاطین و اگر بخلاف این بود بوضد
 این **فصل** اگر کوکی یا چند کوکب در سهم طالع سال
 یا فصول باشند و در آنجا خطی داشته در آن سال
 مردمان رغبت سفر بسیار کنند و اگر مرع در سهم
 بود مردمان را در حرکت آورد اما زاهدان محو باشد

فصل اول تعلق زحل دارد و دوم با قناب و سوم
بمطار و چهارم بشتی و پنجم بزهره و ششم بمریخ و هفتم
بمخ اما از قول قناریان اول بزحل و دوم بشتی
و باقی بر ابرقاس پس اگر حال کوکب بنکو بود حال قلم
منسوب علیه بنکو باشد و اگر فاسد بود حال اهل آن
اقلیم بد باشد **فصل** اگر مرغ از برج آتشی بطور عداوت
یا ظو باشد با قناب یا بخداوند خانه او ملک را از جنت
مشرق مگر و هدی رسد و اگر در برجی هوائی بود از
جانب مغرب و اگر در برجی خاکی بود از جانب جنوب
و اگر در برجی آبی بود از جانب شمال **فصل** در جبهه طالع
سال و کواکب سیاره در آنوقت تفسیر یابد که در چنانکه
در هر شبان روزی بخواه و در دقیقه و هشت ثابته که
حرکت وسط بکو و زده آفتاب است بر مواضع ایشان یابد
افزود و بحسب رسیدن تسمیات بحرم و شعاع سفید
و نحسین حکم یابد که در **فصل** ابتداء دولت و مملکت

نیست

نیست چنانکه از پیش گفته شد پس رسالی که آن
دولت با آن ملت ظاهر شدن باشد طالع و موضع
صاحب طالع و مواضع ندین معلوم کنند و بعد یک سال
شمس بگذرد بر مطالع مواضع ایشان افزاید طالع
بمطالع و کوکب را بمطالع افتخار ایشان هدی
بمطالع خویش مقوس گردانند پس اگر انتقاء تفسیر
از دلایل موضع کوکبی محس قاطع رسد ملکی از ملوک
آن دولت وفات کند یا بزرگی از اتباع آن دولت
اگر تفسیر یکی از دلایل که در وقت تحویل سال دولت
قوی حال نر بوده باشد ملک وفات کند و اگر تفسیر که موضع
قاطع رسد در اصل ضعیف بوده باشد بزرگی از آن
دولت فوت بود **فصل** اگر در وقت تحویل سال عالم کوکبی
در برج انتقاء طالع دولتی باشد مودی بزرگی از آن
دولت خانه که از جنس آن باشد وفات کند مثلاً اگر
زحل بود پری و اگر مشتری بود وزیر یا عالمی و اگر

مریخ بود لشکر کشی یا امیری و اگر آفتاب بود سروری
 و اگر زهره بود خاتونی و اگر عطارد بود پیری و اگر ماه
 بود بزرگی از اهل بیت پادشاه **باب سیوم** در حوادث
 که از هوا و زمین افتد اگر مریخ در عاشر یکی از طالع
 ابتدآت بود یعنی طالع سال یا فصول یا اجتماع یا استقبال
 سقوط شهاب و روشنائی در هوا بسیار ظاهر شود
 و اگر عاشر برح هوایی باشد قویتر بود و اگر عطارد
 مقارن یا مقابله او بود قویتر باشد و اگر قمر بمقارن
 یا مقابله یا ترسیع او بود قویتر باشد **فصل** اگر زحل
 در چهارم یکی از ابتدآت بود دلیل بر زلزله و خوف
 باشد و اگر چهارم برح خاکی باشد قوی تر بود و اگر عطارد
 مقارن یا مقابله او بود قویتر باشد و اگر قمر بمقارن
 یا مقابله یا ترسیع او بود عظیم تر باشد **فصل** اگر مریخ
 یا زحل صاعد باشند در فلک اوج خویش آن حادثه قویتر
 باشد مریخ را در شرب و نیاز و زحل را در زلزله

فصل

۲۶ **فصل** اگر چهارم یکی از طالع ابتدآت برح ارضی
 باشد مریخ در وی بود و صعود از وی ساقط و عطا
 متصل دلیل باشد بر زلزله و ظهور آتشی از زمین
 و فساد معادن **فصل** اگر چهارم یکی از طالع ابتدآت برح
 هوایی بود و کوکی محس در وی باشد و قمر بمقارن او
 محسوس بود دلالت کند بر وقوع حادثه در هوا مثل
 ذوزابده و ظهور شرب و امثال اینها **فصل** اگر چهارم
 یکی از طالع ابتدآت برح ارضی باشد و کوکی محس
 در وی بود و قمر بمقارن محسوس باشد دلالت کند بر
 زلزله و فرود فتن زمین **باب چهارم** در فتنه و حرب
 مقابله مریخ و زحل که نزدیک طالع تحویل سال بود
 دلیل باشد بر فتنه و حرب خاصه که در او تار باشد و
 زمان وقوع فتنه و حرب وقتی بود که تسبیح مریخ بخرو
 و تد رسد یا تسبیح و تد بخرو یکی از دو محس یا تسبیح
 یکی از دو محس سد و سیوا پنجاه در هود و زمی بخاه

و نه دقیقه و هشت ثانیه باشد بر موضع جزو سایر
 باید افزوده چنانکه در پیش گفته شد **فصل** اگر مرغ
 در زمان طلوع ابتدائات در تحت الشعاع بود دلالت
 کند بر فتنه و حرب در آن سال یا فصل خاصه چون
 مرغ در وقت بود و آن برج منقلب بود **فصل** اگر در وقت
 تحویل یکی از ابتدائات مرغ در تربع یا مقابله آفتاب
 بود و مرغ در برج منقلب بود دلالت کند بر خروج
 حوارج و فتنه و آشوب **فصل** اگر مرغ ساخر باشد
 و در برج فاسد یا غریب راجع شود و هیچ سعدی و شومی
 نظر نکند دشمنان اینکشته شوند بر ملوک و فتنه و حرب
 واقع شود **فصل** اگر مرغ بهسم السعادة و سهیم الغیب
 از شکل دشمنی ناظر بود دلالت کند بر وقوع فتنه و حرب
 و قتل و غلبه در زمان و راه زمان **فصل** اگر در وقت تحویل
 ابتدائات جزو آفتاب را بر جزو سایر نقصان کنند آنچه
 بر جزو آفتاب افزایند حاصل موضع حرب دوم باشد بر

اگر

۳۷ اگر مرغ بجای یکی از این دو سهم باشد دلالت کند
 بر فتنه و حرب خاصه آنکه مرغ در برج آتشی **فصل**
 اگر برج انتهاء طالع و عاشق مولود ملک شمشیر انتهاء
 طالع و عاشق جلوس را و یا انتهاء طالع و عاشق دخول
 بدر موافق و ندی از او تا طالع ابتدائات باشد
 و بخوست مرغ نخوس گردد دلالت کند بر فتنه و
 اضطراب **باب پنجم** در ویا و بیماری طالع تحول
 سال یا فصول و طالع اجتماع یا التماس مقدم و صاحب
 هردو و موضع قمر در زمان این دو تحویل دلیلی باشد
 بر احوال صحت و مرض و سلامت و وباداران سال دارد
 آن فصل پس اگر دلاله یا مدکور در وقت تحویل سال
 یا فصل مسعود باشند دلالت کند که در آن سال یا فصل
 در بخوری کم بود و مردم بر کس طبعی می برند و اگر بخور
 باشند بخلاف این بود **فصل** اگر خداوند طالع سال
 یا فصل یا اجتماع یا آسایش قبل از فصول متصل باشند بخداوند

اختلاف

سادس یا فضل الاجتماع یا اتصال ^{ناله} قبل از فصل اول و قمر
مخوس بود دلالت کند بر و باو بیماری بسیار در آن سال
یا فضل و اگر بصاحب ثامن متصل بود دلیل کثرت مرگ
بود و جنس بیماری از طبع کوب بود و زحمت دلالت
کند بر امراض و مز و نزله و سال و استسقا و در و عمل
ارحام و تب سرما و سپهر و هر علتی که از سردی متولد
شود مشترک دلالت کند بر سکه و تشنج و صلب
و در دگلو و دل و شش و هر علتی که از غلبه باد متولد
مورخ دلالت کند بر تب دایم و شطوط و سقوط
چنین و در دجله و معدن و آمدن خون از شکم و
هر علتی که از افراط حرارت متولد شود زهره بود
کرده و سرین و ^{ناله} و ^{ناله} و ^{ناله} و هر علتی که از افراط حرارت
متولد شود و دار و رتبه کند عطار دلالت کند
بر جنون و ذهاب عقل و وسواس سوداوی و صرع
و صفر و هر علتی که از افراط بنوست متولد شود

و فصل

و فعل آفتاب شبیه بفعل مورخ بود و فصل قمر شبیه
فصل زهره باشد **فصل** اگر در وقت تحویل طالع بباد
زحالی بطور عدوت سهم الغیب و سهم السعاده باشد
دلالت کند که در آن سال یا فضل مرگ بسیار باشد از
جنس امراضی **باب هشتم** در کرما و سرما و باد
و انصواف قمر از کوکی و اتصال او بکوکی که خاند هر دو
مقابل یکدیگر باشند آن اتصال را فتح اسباب خوانند
مثلا انصواف قمر از زهره و اتصال او بمورخ یا انصواف
او از مورخ و اتصال بزهره یا انصواف از مشترک اتصال
بعطارد و یا از شمس و زحالی انصواف قمر از زحالی
فصل بروج هوایی و آفتاب و مشترک و عطارد
برجها و ستارگان باری اند و اگر زحالی در تحویل سال
در مثانه ناری باشد دلالت کند بر نقصان کرما و مورخ
در آنجا بوزن بادی کرما و اگر زحالی در مثانه ارضی بود دلالت
کند بر بی بادی سرما و مورخ بر نقصان سرما و اگر زحالی

در مثلث هوائی بود دلالت کند بر نقصان کرم و مرغ
 بریز پادتی کرم و اگر زحل در مثلثه مائی بود دلالت کند
 بریز پادتی سرما و مرغ بر نقصان سرما **فصل** اگر دو
 کوکب یا هوسه کوکب بادی در برج هوائی مجتمع شوند
 دلیل پاد های صعب باشد **فصل** اگر مرغ در برج هوائی
 باشد یا در نزدیکی تحویل سال یا فصل اجتماع یا استقبال
 تحویل به برجی هوائی کرده باشد دلالت کند بر جستن
 باد های سخت و گردیدن ابرها و احم و ظهور آتشها در
 هو و اگر نزدیکتر وجه باشد دلالت کند بر آمدن بادهای
 سرد با هدم بناها و اگر مشرقی بود دلالت کند بر جستن
 بادهای نیکو الا آنکه از بادهای زحلی قویتر باشد و اگر
 زهره بود دلالت کند بر جستن بادهای لطیف اما اگر
 عرض کوکب شمالی باشد باد از جانب شمال و اگر جنوبی
 بود باد از جانب جنوب آید **فصل** اگر در آن وقت که
 آفتاب در جونا باشد و قمر در برج قوس رود بادهای

رحم

وزد

وزد دلیل باشد بر آنکه در **فصل** سال باد خوش یا شفع
 وزد و اگر بادهای سخت آید در تمام سال بادهای
 تا خوش زبان کاد وزد و اگر در آن زمان هوا حرکت
 نکند در آن سال باد مکنو آید **فصل** اگر زحل در برج
 هوائی یا مائی باشد دلالت بر سرما و مرغ و جستن
 ابرهای تاریک و اگر مرغ بود دلالت کند بر کرم و سرما
 و نقصان آنها و خشک شدن عیون و اگر مشرقی بود
 دلالت کند بر جستن بادهای خوشتری هوا و اگر
 زهره بود دلالت کند بر آمدن بادهای خوش را میزند
 و تری هوا و اگر عطارد بود دلالت کند بر جستن بادهای
 معتدل از هر جهت **فصل** اگر دو وقت حلول آفتاب
 در برج سرطان و مرغ مشرقی بود دلالت کند بر
 کرم و اگر در حلول آفتاب در برج ارضی زهره مشرقی
 باشد دلالت کند بر شدت سرما **فصل** اگر زحل در
 برج ارضی باشد و قمر از مقارنه او منصرف شود دلالت

جری

کند بر شدت سرما و افتادن برف در وقت
خوش و اگر از مقابله مرع مصروف شود و مرع در
برج ناری بود دلالت کند بر شدت کوماد در وقت
خوش **فصل** اگر فتح الیایی نزدیک مرکز باشد دلیل
کند بر آنکه مدلول آن فتح الیای ظاهر شود مثلاً
اگر فتح الیای از مرع و زهره باشد غم و باران و اگر
از **فصل** و آفتاب بود کوماد رنایستان و سرما در
و اگر از قمر و زحل بود سرما و باران در وقت خوش
و اگر در وقت کوماد بود نقصان کوماد و خوشی هوا
و اگر از مشتری و عطارد بود برجستن بادهای **فصل**
فضول و ذکر مرکز در مقدمه رفته است **باب**
هفتم در غم و باران بر وجه باران شسته آبی اسد
و دلوانند و کواکب باران زهره و قمر و عطارد **فصل**
اگر خدایوند یکی از طالع ابتدآت کوکی از کواکب
باران بود و در برج باران باشد و یکی از د و کواکب

زحل

دیگر

دیگر نوی ناظر بود دلالت کند بر بسیاری باران
در وقت خوش و اگر صاحب یکی از طالع مذکور
باشد دلیل بود بر باران کی و میغ و تار یکی هوا و اگر
عطارد بود دلالت کند بر جستن بادهای و کوریدن
ابرها و باریدن باران آنکه اگر زمان و اگر نه در زمان
باران باشد تار یکی و آمدن بادهای با غم **فصل** نقل کرد
عطارد از برجی به برجی دلالت که حرکت در هوا بحسب
آن زمان بدید آید و اگر بطی السیر باشد دلیل میغ و
تغیر هوا باشد و اگر در این اوقات قمر بتوان زهره
دسد در برجی باران هوا بغایت شعیب بود و بارانها
بر دوام آید اگر وقت باران باشد و اگر نه وقت باران
بود دلیل آلتون هوا باشد **فصل** اگر قمر از خانه عطارد
زهره پیوندد دلیل باشد بر آنکه ابرها بسیار گردد
و باران کی باشد خاصه چون عطارد مقارن زهره
باشد **فصل** حلول کواکب باران در برجها بارانی دلیل

کثرت باران بود اگر در زمان باران باشد و اگر
 زمان باران نبود دلیل باد و غبار و تاریکی باشد
فصل اگر فتح البالی در نزد یکی مرگ اتفاق افتد دلالت
 کند بر آمدن باران و باد پس اگر فتح البالی مشغولی
 و عطارد بود بادها و اگران مرغ و زهره بود غم و باران
 و اگران نیرین و زحل بود کرم و سوسمار و هر یک در
 وقت **فصل** اگر صاحب طالع اجتماع یا استقبال از انصاف
 یا نقل یا جمع بصاحب سابع شوند دو در آن وقت
 فتح البالی دست دهد دلالت کند بر آمدن باران در آن
 فصل اگر وقت باران باشد و اگر تابستان بود بر شدت
 کرم و اگر زمستان بود بر شدت سرما و اگر بهار بود
 بر آمدن باد **فصل** مغزی شدت در زمان باران
 دلیل کثرت باران است خاصه چون در برج بارانی بود
 و کرمی از دو کوب باران بوی ناپذیر بود و اگر در غیر برج
 باران باشد و کوب باران از وی ساقط باشند دلیل

باشد

باشد براندگی باران **فصل** اجتماع کواکب در رحوت
 دلیل است بر زیاد شدن آبها تا آن حد که مضوت
 رسانند در عالم **فصل** اگر در وقت تحویل سال یا فصول
 قمر زیاد باشد در تسمیه یا نزدیک بود با اجتماع یا
 استقبال یا صاعی باشد بفلك اوج و آن بعد از نیم
 اول شمس بود تا مقابله و بعد از ترمیم دویم شمس بود
 تا اجتماع دلیل باشد بر زیاد شدن آبها در آن سال یا فصل
 یا اجتماع با استقبال و اگر در دو ربع مؤنث بود بخلاف
 این بود **فصل** اگر صاحب طالع سال عالم مرغ بود و کواکب
 از بروج آبی دفع کنند و بر او در عاشر طالع سال یا
 میان عاشر و طالع بود در برج آبی دلالت کند بر غلبه
 آبها و زشت ترین آن وقت بود که مرغ راجع بود یا
 بخوست و اگر زحل بر بر صفت باشد و هابط بود در
 فلك اوج همین دلیل کند و اگر مشتری یا زهره یا قمر
 بر بر صفت باشند همین دلالت کند اما که توان مرغ و زحل

و مضرت کمتر است **باب هشتم** در نوحه دلایل
 کثرت و قلت طالع اجتماع یا انشاد مقدم است بر
 نحو یا سال یا فصل یا صاحب طالع و قمر و هر چه بر طالع
 اجتماع یا استقبال که در همه سال باشد اما آنکه پیش از
 نحو یا سال یا فصل بود و قویتر باشد **فصل** بروج
 خاکی دلالت کند بر ماکولات و هر چه از زمین روید
 و بروج آبی هر چه از آب خیزد و بروج آتشی بزر و نفعه
 و جواهر و بروج بادی بر غلام و کنیز و کوسندگان و
فصل در حال دلالت کند بر عقاید و هر چه سیاه بود و
 شتری کند و وجود بروج و حیوانات که غل از آنها
 و حلاوة و پنجه و زهره شریک و بود در بر حمله اما زهره
 تنهها دلیل بر نفعه و حلی و عطریات و غلام و کنیز و
 مرغ بر جویب نیز و آهن و سلاح عطار در بوز و چیزها
 منقوش و مصنوع اما از نگاه تمام و قمر شریک زهره
 و آفتاب شریک عطار در پس هر کوکب که قویتر باشد

صاعد

صاعد بود در افلاک خویش و افق یعنی در صورت
 طالع آر چه که بدان کوکب تعلق داشت باشد عزیز
 و گران بها شود و اگر کوکب ضعیف و هابط بود در
 افلاک خویش و افق مایل و خوار و از آن شود **فصل**
 اگر مشتری را در طالع آمد کوکب بوی متصل شود یا زهره
 پسوند و صاحب رابع سلیم باشد از ماضی و صاحب
 ثانی مسعود باشد از صاحب طالع آن سال یا فصل نفع
 فواید باشد و اگر بضد این بود حال بخلاف این بود
فصل اگر قمر بعد از اجتماع یا استقبال بوزحایب
 و او صاعد باشد بفلک اوج و تدویر دلالت کند بر
 گران نوح و قویتر آنکه باشد که عطار در نماز او بخور
 و چیزی که گران شود از جوهر بروج زحل باشد از خاک
 و آبی و بادی و ناری اما صعود زحل در فلک تدویر
 باید که مستقیم بود از آن جهت که نصف صد و بیست
 در نوحه آورده است و این مقدار ایام از وقت استقامت

اجتماع یا استقبال مقدم
 بر نوحه یا صاحب طالع

رحال باشد تا وقت احتراق تقویب **فصل** اگر خداوند
 طالع سال در یکی از اوتاد باشد و زاید بود در سیر
 دلالت کند بر مزیدتی نوح در آن سال و اگر بعد از خداوند
 سال کوکی چند دیگر را و تاد باشند و زاید در سیر
 چهارم حکم دارد بهر اگر در طالع باشد در ربع اول
 و اگر در عاشق بود در ربع ثانی و اگر در سابع بود در ربع
 ثالث و اگر در رابع بود در ربع آخر **فصل** قمر یا صاحب اجتماع
 و امتلا هر کدام که قویتر باشد نگاه باید کرد اگر در
 طالع بلاعاشرا با حدیث یا خامس بود و زاید در سیر
 یاد در شرف بود یا متصل کوکی که حال او چنین باشد دلیل
 کند بر مزیدتی نوح و اگر در هفتم یا چهارم بود یا کوکی
 متصل باشد که او درین و خانه باشد و مقبول در مخرج
 خویش نوح زیادت نشود اما طالع کنند و اگر مقبول نباشد
 طالع نکنند و اگر در سیوم یا ختم بود و مقبول باشد نوح
 از آن شود و کاسل گردد اما سبب و روالی از مقبول

دسبب

و سبب عزیزی و کوفی بها از موضع نیکو و اگر بخلاف
 این بود بضد این **فصل** اگر مشتری دلالت کند بر
 از نانی خاصه که ضعیف حال بود و زحال دلیل بر کوفی
 خاصه که قوی حال بود و قوت صعود و کوفی اوتاد
 دلیل غر و غلا باشد و بودن در خطوط خویش و
 مقبولی دلیل طالب و روالی **فصل** اگر مشتری بر
 اوتاد طالع سال یا فصول قوی حال باشد مثلا صاعد
 بود در افلاک خویش و در و تدی بود از اوتاد طالع
 و در خطی بود از خطوط خویش و مقبول دلیل طالب و
 روالی بود **فصل** اگر مشتری بر اوتاد طالع سال یا فصول
 قوی حال باشد مثلا صاعد بود در افلاک خویش و در
 و تدی بود از اوتاد طالع و در خطی از خطوط خویش
 دلالت کند که آن چیز که مدلول آن کوکی باشد عزیز
 و کران بها شود و اگر باین قوتها سریع السیر باشد
 بنهایت کوفی رسد و بطی السیر باشد نوح برقرار ماند

و اگر ناقص السیر باشد پنج نگاه **باب نهم**
در کسوفات مطلوب در کسوفات هفت چیز است
۱ مکان وقوع تاثیر **۲** مقل از زمان تاثیر **۳** وقت
معطله تاثیر **۴** فاعل تاثیر **۵** قابل تاثیر **۶** کیفیت تاثیر
۷ ممد و ممدوع تاثیر اما مکان وقوع تاثیر شهرهای
باشد که برج کسوف طالع آن بلاد بود یا شهرهای
که منسوب باشد بشان برج کسوف و این معنی افویده
سالم نباشد از بهر آنکه طالع بناء شهرها معلوم نیست
پس نظر کنیم به برج کسوف که از کدام شمس است و کدام
ربع زمین را بوی منسوب کرده اند و شهرها معتبر
در آن ربع کدام است پس بطریق محلی که بهم تاثیر کسوف
باشد و بعد از آسای آن شهرهای که قدیم منسوبان
برج کرده اند چنانکه بعد از این یاد کرده شود بر شماریم
در طالع بحر شوط که در برج کسوف نگاه داریم اما اگر
کسوف در برج ناری باشد تاثیر در آن نواحی کند که

شرق

۳۴
مشرق و شمال است و آن زمین ترک و شاش و فوغانه و خوا
و طبرستان و بلغار و خزد و دوس و ارمنیه باشد و دیگر
شهرهایی که طول آن زیاده از ربع دور بود و عرض
آن زیاده از **۱۰** **۲۰** **۳۰** باشد اما اگر کسوف در برج
خالکی باشد تاثیر در آن نواحی کند که بسیار شرق و جنوب
است و آن بلاد هند و جزایر بحر باختر و آسام و
زمین سند و مکران و قطعه از خراسان و فارس و **کها**
و از جزایر بحرین و عمان و بادیه عرب و یمن است و دیگر
شهرهایی که عرض کمتر از **۱۰** **۲۰** **۳۰** بود و طول زیاده از
ربع دور بود اما اگر کسوف در برج هولی باشد **تایر**
در آن نواحی کند که در میان جنوب و مغرب است و آن
شهرها حبشه و سواحل مغرب و زمین مغرب باسرها و
و بحر شام است و دیگر شهرها که عرض آنها کمتر از **۱۰**
۲۰ **۳۰** بود طول کمتر از ربع دور باشد اگر کسوف در
برج مالی باشد تاثیر در آن نواحی باشد که میان

مغرب و شمال است و آن شهرهای اندلس و حرامه
 و در بحر و رومیه ریک و حلاله است و دیگر شهرها
 که عرض آن زیاده از ۳۰ و طول آنها کمتر از ربع
 دور باشد اما شهرهایی که قدما بر روح قیمت کرده اند
 حلاله و از ریحان و ارمینه و فارس و مدینه و فلسطین
 و بلاد شام و نوره و عمان و مکه و مکه و البصره و
 بابل و کوردستان و طرسوس و جوزا و دیلم و جبال و مصر
 و رقه و حرجان و موفان و قزوین و اسکندریه و سوا
 ارمینه صغری و صبی با شرقی خراسان و مرورو
 و بلاد افریقیه و رم و برونی یا مس در بند ثقیف و اسد
 سخل و طرسوس و آنچه طوابع آنست و بنیاب و و طوس
 و شرقی خراسان و زمین بختان تا آنجا که نهایت آبادی
 است و انطاکیه و ارمینه در دنی بابل و انواب سنباله
 جزیره و بلاد موصل و حرامه و بلاد دسوله که آنرا نفوذ
 مصیبه گویند میزان کرمان و سجستان و کابل و

منسوب

مخارستان

مخارستان و بلخ و هرات و ناصیه مغرب و معبد
 تا خجسته عقرب ز میجران و بادیه عرب تا بنی و طبر
 و قوس و ری قوس بغداد و اصفهان و شهرها و روس و
 ضمیر و بلاد دی جدی شهرهای هند و سنان و جسته
 و مکران و سند تا مولتان و تاعمان و اهواز و بلاد کما
 و غور و دلو و کوه و سرله و نواحی آن و شهرها و قطبان
 و ازین سند آنکه بطرف مغرب است و پشت حجاز
 تلخند حوت ریکاه بروج و بلاد دخر و سوس و نواحی
 بلاد و کرد این مملکتهاست که در قدیم به بروج دوازده گانه
 منسوب کرده اند و در کتابها نوشته و هر کجا بخوبی بنویسد
 زود معلوم کند که بشهری که در وی ساکن است بینا
 که دانند که منسوب بکدام برج است و چون اینهمه را دانست
 حکم کردن آسان بود اما هر یک ساعت مستوی که افتاب
 منکسف شود یکسال شمسی تا تأثیر کند و قمریکاه پیش
 که برآید از ابتدا کسوفین تا انتهای ساعات مستوی بدان

اصول که گفته شد مقدار زمان تاثیر باشد مثال
خواستیم که بدانیم که آن خسوف که در شب یکشنبه بیاید هم
شهر و قریه سه اثنی و سبعمه عری واقع شده
است زمان تاثیر چه مقدار باشد ساعات جملة خسوف
- زمان تاثیر بدان قیاس که من کور شد بیرون
آوردیم بود و دو ماه و سیزد روز و اما وقت معظم
تاثیر دانستن بر وجه است که وسط کسوف و در جزو
طالع باشد معظم تاثیر شد و در اول زمان تاثیر بود و
اگر در جزو سابع بود معظم تاثیر در آخر زمان تاثیر
بود و اگر در موضع دیگر بود مطالع وسط کسوف از
مطالع طالع کسوف نقصان کنیم آنچه بر آید بر اجزاء
ساعت جزو کسوف قسمت کنیم آنچه بیرون آید در نصف
سراسر جملة زمان کسوف ضرب کنیم حاصل ساعات
ابتداء کسوف باشد تا وقت معظم تاثیر آنچه بر آید
در کسوف یک ساعت یکبار باشد و در خسوف یک ساعت

یکماه

نیز

یکماه بود مثال در خسوف مذکور مطالع جزو وسط
خسوف را که بود **سراسر** از مطالع طالع خسوف که بود
نیز نقصان کردیم مانند **سراسر** بر اجزاء ساعات جزو
خسوف که بود **سراسر** قسمت کردیم بیرون آمد **سراسر**
در نصف سراسر زمان تاثیر که بود **سراسر** ضرب کردیم
حاصل آمد **سراسر** این یکماه و پانزده روز باشد که چون
از ابتداء خسوف یک روز وقت معظم تاثیر باشد
طریق دیگر ساعات مستوی گذشت از شب تا وقت خسوف
نقل ساعات زبانی کردیم شد **سراسر** در ساعات
جملة خسوف ضرب کردیم حاصل آمد **سراسر** بر قسمت
کردیم بیرون آمد **سراسر** این یکماه و پانزده روز باشد موافق
عمل اول اما فاعل تاثیر کوکی باشد که مستوی بیرون جزو
کسوف و مطالع کسوف و اگر چند کوکب در شهادت مقادیر
باشند خداوند بوج کسوف را مقدم باید داشت بطریق
شد که مستوی فاعل کسوف بود و شریک او کوکی بود که

شهر
و قریه
سه

سراسر

بر
از

سراسر

او در برج مکر از خط مستوی باشد و کوکی از ثوابت
 که در درجه کسوف یا درجه طالع کسوف یا درجه عا
 کسوف بود و کوکی که مشرق باشد یا نزدیک به مشرق
 و کوکی علوی اگر معین باشد پس برین ترتیب وقت
 باشد که فاعل کسوف یک کوکب بود و وقت باشد که
 چند کوکب باشد از مختیره و ثوابت اما قایلان تاثیر می دانند
 و منسوبات بری بود که کوکب فاعل در وی باشد یا بر
 صورتی از جهل و هشت صورت ثوابت که فاعل
 در آن صورت باشد یا از صورت که کسوف در آن صورت
 جزو باشد یا طالع یا عاشر برج کسوف بود پس اگر
 کسوف در جوزا باشد یا سنبله یا میزان یا دلو یا بر
 نصف اول قوس که بر صورت انسانند واقع باشد تاثیر
 در انسان کند و اگر در حمل باشد یا ثور یا جد که بر صورت
 چهار پایان سم شکافته اند واقع شود تاثیر در کاه و
 کوسند کند و اگر در حوت یا سرطان باشد که بر صورت

حیوان

حیوان آبی اند واقع شود تاثیر در حیوان آبی کند
 و اگر در عقرب که بر صورت حشرات زمینی است
 واقع شود تاثیر در کژدم و سائر حشرات ارضی کند
 و اگر در اسد که بر صورت سیاح بیابانی است واقع
 تاثیر در شیر و پلنگ و دیگر دوان و سیاح کند و اگر
 فاعل کسوف در برج ارضی باشد تاثیر در نباتات
 کند و اگر در برج هوایی بود تاثیر در انسان و کاه و
 کوسند کند و اگر در برج آبی بود تاثیر در حیوان
 آبی کند و اگر در برج آتشی باشد تاثیر در زرد سیم و
 معادن و جواهر کند و اگر در برجی باشد که بر صورت
 از جمله صورتهای بیابانی با وی طلوع کند که از انبساط
 بشکل حیوان بیابانی کرده باشند و عوض کوکب فاعل غایب
 باشد دلالت بر منزلت و خست بود و اگر عوض جنوبی
 بود دلیل بر امان و سیلاب عظیم و اگر در اعتدال بری بود
 تاثیر در شکوفه ها و میوه ها و نباتی کند که در فصل بهار

پروند آید و هم در آن فصل بدرجه بلوغ رسد و
 اگر در انتقال ب صغری بود تاثیر در میوه و نباتاتی کند که
 در فصل تابستان نکال رسد و از آن منفعت بیند
 در آن فصل و اگر در اعتدال خریفی بود تاثیر در میوه
 و نباتاتی که در فصل خزان نکال رسد و منفعت او در
 آن فصل ظاهر شود و اگر در انتقال ب شتوی بود تا
 در میوه و نباتاتی که در زمستان در رسد کند و اگر
 در فصل بامیزان باشد تاثیر در همه گیاه و مواضع عیال
 کند و اگر در سوطان یا حدی باشد تاثیر در کودانی
 عادتقا و خویها کند در برخی ثابت بود تاثیر در بناها
 کند و اگر در برخی دو جسد بود تاثیر در ملوک و
 ادبای جاه و منصب کند و اگر در برج نقاب بود تا
 در رعیت و مردم نازل پایه کند و اگر در اعدا و وقت کسوف
 مغربی بود و در خسوف مشرقی بود تاثیر در مکر اجناس
 کند و اگر در وقت کسوف مشرقی باشد و در خسوف مغربی

تاثیر

تاثیر در بیشتر احساس کند اما کیفیت تاثیر از طبیعت
 کوکب فاعل توان دانست اگر مغرب باشد و اگر متوجع باشد
 بکوکبی با فاعل بیش از یک کوکب بود طبیعتی که از خراج
 ایشان حاصل شود در مدلولات تاثیر کند و در بین
 مواضع طبعهای کوکب که مغرب باشد در فاعلیت احکام
 آن علیحده بگوئیم تا در وقت امتزاجات تصوف کردن
 آسان باشد دخول در جملة احوال سبب فساد است از
جمله بودت اما فعل جزوی خاصه او بر وجه است اگر
 تاثیر در انسان کند دلالت جمادی در این چون دفع ریح
 و ورم و تحیر بودن در امور و ترس و اندوه باشد و
 اگر تاثیر در حیوانی کند که آنرا کار فو مانند دلالت کند
 که علتها و افات برایشان ظاهر گردد و اگر تاثیر در هوا
 کند دلیل بر سرما و یخبندان و برف و تاریکی هوا بود و اگر
 تاثیر در زمین کند در بر ظهور چند کهن زبان کار بود و
 مواعات از مملکت و سن و کوم خلیل بزرگ شود و اگر تاثیر

در آب کند اهل سواحل از غلبه آب در زحمت باشند
و کشتیها غرق شود و سیلاب زبان کار بسیار بود
مشتری در جمیع احوال سبب نوا صلاح است اما
فعال جزوی خاص او در انسان دلیل جاه و رفعت و
امن و استقامت و بنکونی احوال است و در حیوان
سمنه دلیل یاری نتایج و منفعت یافتن از ایشان
و در هوا معتدل و لطیف بود و جستن بادها خوش
و در زمین سلامتی کشتیها و ازانی نزعها و در آب
اعتدال آب در کاینها و جوینها مرغ در حال احوال
سبب فسادات از جمیع بیوست اما فعال جزوی خاص
او در انسان دلیل حرب و فتنه و مرکب معاجات و غیب
و برآمدن خون از کلو و غلبه دزدان و قطع راهها
و در هوا شدت گرمای جستن بادهای گرم و قلت
باران و ظهور بمران و شهب و در بحر غرق شدن
کشتیها از اختلاف بادها مضطرب و در آب خشک شدن

عمون

عمون و نقصان آبها و در نباتات فسادات از جمیع
بادهای گرم زهره در جمله احوال شبیه مشتری باشد
اما فعال خاص او دلیل تنوع از حیوان و بیماری عقده و
نکاح و زفاف و تناسل و لهو و طرب عطاره اگر عیان کوی
باشد تاثیر او بحسب طبیعت آن کوکب بود و در زمین
و اگر مفرد باشد دلیل تحریک اشیا است زیاده از دیگر کوکب
و در انسان نیز نگر و لطف طبع و جلت در امور
اقتضا کند و نیز دلیل بر قطع راهها و دزدیها بود و سبب
بیماریها که از خشکی متولد شود و تب هور و زهره و سرفه
و درق و بیرون آمدن خون از کلو و نیز دلیل کند بر کشت
و بیوت بر سر کوه و سوزن یا خسوف در طالع یا تاسع یا
عاشورا یا حدیث عشر بود و بقوتهای ذاتی و عرضی اراسته
باشد دلیل خروج کسی باشد که دعویای نمکین کند و قوی
ترین خافه را یعنی تاسع است و اگر سریع السیر باشد
و هیچ کوکب متصل نباشد در هوا کوی ظاهر کند خاصه

بادهای مضطرب و رعش و برق و صواعق در زمین
 و زلزله و درجیوان و نباتات خلل رساند اما بعد و
 ممنوع فاعل از چند وجه معلوم شود اول آنکه طالع
 اجتماع یا استقبال در برج کسوف و باطالع کسوف موافق
 باشد دویم آنکه کوکی چند سعد بموضع کوکی فاعل
 رسد پس اگر مدلول فاعل محسوس کردن باشد پاره از
 محسوسات و نقصان کند و اگر سعادت باشد در سعادت
 افزاید و اگر کوکی محسوس موضع او رسد و مدلول او محسوس
 کردن باشد مقوی محسوس شوند و اگر سعادت باشند
 پاره از سعادت نقصان کند سیوم آنکه از انقلاب اجزاء
 فاعل و نباتات و مثل تشریق و تغریب و فوق و مقابل و جهات
 آنکه فاعل ناظر بود بطالع اجتماع یا استقبال و طالع مذکور
 مطابق برج کسوف باشد پنجم آنکه ارباب خطوط فاعل
 ناظر بود به برج کسوف یا طالع کسوف پس اگر کوکی فاعل
 مشرقی باشد یا نزدیک قوت دلیل کند بر یاری تائید او

و اگر راجع

و اگر راجع باد در مقابل بود دلیل بر نقصان کند و الله
 اعلم **فصل** واقع شدن کسوف در او باطالع مولود
 مصروف رساند بر مدلول آن وند و در آن مولود
 اگر در طالع واقع شود مضرت بحجم رساند و اگر در غایت
 افتد باحوال جاه و شغل و عمل و دیگر و ندر بر برقیاس
 کنند **فصل** اگر کسوفی در موضع یا مقابل یا بتوین مولود
 واقع شود مضرت رساند آن مولود را اما کسوف افتاد
 در موضع و مقابل او و خسوف قمر هم بر بر وجه باشد
باب دهم در دلالت علامات هوای از آثار
 علوی در هوا شکلها ظاهر میشود مانند ذوزاویه
 و برق و تبرک و عمود و غیره و اصحاب احکام طبیعت
 ایشان از طبیعت مریخ و عطارد کرده اند از بصر آنکه
 کوهی و سوزندگی زلزله و دیگر امور که از طبیعت
 مریخ باشد در وقت ظهور یکی از این اشکال مشاهده
 کرده اند اما اگر خواهند که معلوم کنند که چون یکی از

ایشان ظهور کرد تا نیز در کدام مواضع کند بگریزند
 که در کدام برج ظهور کرد و شهرهایی که متعلق آن
 برج انداز کدام جهت است که تا نیز در آن شهرها کند
 و نیز جهت الراس کدام نواحی می رسد که تا نیز در آن
 شهر کند و نیز جهت الراس کدام نواحی می رسد که تا نیز
 در آن شهرها و مواضع میزنند و اگر در جهت مشرق
 ظاهر شود تا نیز او سریع تر باشد و اگر در ضرب بود
 نوازش کند **فصل** اگر آفتاب طلوع یا غروب کند و قوس او
 پاکیزه باشد و هیچ اثری در دست نبود دلیل باشد بر آنکه
 هوا صافی خواهد بود از میغ و غبار و غیره و اگر در سطح افتاد
 نواحی مختلف نماید یا میل بر خیزد رنگ آتشی کند و سحاب
 در آرزو کشیده بود دلیل کند بر جهتن بادها سخت و اگر
 آفتاب در وقت طلوع روشن سیاه باشد یا میل بسپری
 کند باد در وقت غروب سطح دانه او میغ ناکه و مکرر
 باشد یا در حوالی حقیق حاله کرده باشد دلیل سردی هوا

و آمدن

باران باشد **فصل** اگر قمر پیش از مرگن از جهت دونه
 صافی بود و نور او تنگ باشد و در حوالی او هیچ اثری
 نبود از خرمین و غیره دلیل پاکیزگی هوا باشد و اگر در
 او سحاب بود و دانه او متحرک دلیل جهتن بادها باشد
 و اگر سیاه یا سپری غلیظ بود دلیل سردی هوا و آمدن
 باران باشد **فصل** اگر ستارگان ثابت به نور کتوزان
 نمایند که دیده باشند دلیل هبوب ریاخ است **فصل** اگر
 شبها از یک جهت حرکت کند دلیل جهتن بادها باشد
 از آن جهت و اگر از جهات حرکت کند دلیل بادها نامنظم
فصل اگر قوس و قزح در وقتی ظاهر شود که هوا آلوده
 باشد دلیل صحو و الله اعلم **باب دهم** در قوانین
 اکثر اهل این صنعت را در احکام عالم طوبی و بکوار
 و آن قوانین مشتمل بر وحال بود و حکمای فرس و در این
 احکام اعتقادی عظیم باشد و تمسک ایشان در برابر
 آنت که قوانین این هردو کوکب اجتماع خیر و شر است و

در وقتی ظاهر شود که هوا آلوده
 و اگر قوس و قزح در وقتی ظاهر شود که هوا آلوده

گویند که قون این دو کوکب در یک شالیه بوسط
 دوازده یا سیزده نوبه باشد و بعد میان دو قون
 در زمان بیست سال شمسی باشد بتقویب و در تفاوت
 عدد قون در شالیه واقع و سال بعد میان قونانی
 که بخانه نزدیکتر باشد بقوم طالع شرح دهند بلی اگر سال
 بعد و عدد قون بشن ماصح بودی بمیان فاند حال
 شدی در باب حل زنجرات و تقویم اما آنچه اعتماد بر آن
 بیاید که در مواضع مقوم ایشان است یعنی جزوهای قون
 و آنچه از آن اجتناب باید نمود اول بعد عدد قون در
 شالیه است دوم عدد سال میان دو قون
 سیوم طالع وقت قون بواسطه آنکه هر دو کوکب یکی
 السیرند و زمان قون را بحقیقت در غایت توان یافت پس
 طالع سالی که قون در وی افتد بدو طالع قون دارند
 و احکام آن بر مقتضای اشکال و اوضاع کوکب وقت سال
 مذکور کنند و اوصاف آن باشد که ما در اینم که آن طالعی

استفاد است

که استفاد است الا آنکه متابعت جمیع کوه باشیم
 پس طالع قون طالع سال قون و نیز در این قضیه این
 وجه میتوان گفت که اگر این دو کوکب در وقت تحویل
 سال نه در غیر قون اند که در دیوانشان مقارن
 یکدیگر است باجمعی بود این طری را **فصل** نفلو کنیم
 در وقت قون این دو کوکب تا کدام یک بدو رو فلک
 تدویر خویش نزدیکتر باشد که او مستعالی بود پس اگر
 مستعالی زحل باشد دلالت کند بر نقطه و تنگی و شدت
 و خرن و اندوه و تحیر مردمان در جمیع امور و اگر
 باشد دلالت کند بر بیاری و از زانی نعمت و یعنی و محبت
 و خیر و سعادت میان خلائق **فصل** بنکریم طالع قون
 یعنی طالع سال قون تا کدام کوکب قوی حال تر است
 و شهادت او زیادت از دیگر کوکب پس تعامت احکام آن
 قون از مقتضای افعال و احوال آن کوکب رانند پس اگر
 کوکب مذکور زحل بود حکم کنند بر تنگی و کوانی غله و

کوه مدور

باشد

دشواری و غم و اندوه و اگر مشتری بود فواجی و از آن
 نعمت و آسائی کارها و اگر مرغ بود بر طایم و جود و قتل
 و غارت و قطع راهها و اگر زهره بود بر قوت سلام و قوت
 و بهو و طرب باز نان و کثرت تناسل و تناکح و عزت
 اهل و منسوبان زهره و اگر عطارد بود بر قوت دهر
 و باز کانا و خدا و ندان جفت های لطیف و باز ک
 و اهل بازار و اگر آفتاب بود بر قوت ملوک و طائفه کطیبه
 پادشاهان باشند از مردمان در حساب و اگر قمر بود
 بر قوت رعیت و مردمان فرومایه و صحت ابدان و
 توان اجساد از نواحی ممالک و کوکب قوی حال عالج کوکی
 باشد حکم بر حسب تمیز هردو کوکب باید راند مثلا
 از امتزاج آفتاب و مشتری دلالت کند که ملوک عدل
 و نصفت فرمانند و در حق رعایا و زبردستان احسان
 کنند و از امتزاج آفتاب و مرغ موضعی پنجه در آفتاب
 مشتری گفته شد و از امتزاج زهره و مرغ دلیل باشد

بر بسیاری

بر بسیاری فسق و فجور و از امتزاج مرغ و عطارد دلیل
 بر غم و حیات و کذب باشد و از امتزاج بایکی از
 دو جنس دلیل باشد بر بدی تدبیر ناسکان و صلح
 و قاضیان و از امتزاج زهره و عطارد دلیل باشد بر صفا
 و مناظره و بیزی خاطر ها و یکی از دهان و از امتزاج
 زهره و قمر دلیل باشد بر کثرت نوال و تناسل و توان
 اخبار حرمی از اطراف و از امتزاج قمر و عطارد دلیل
 باشد بر بسیاری شعر گفتن و تعلیم موسیقی و ساختن
 سازها بدیع لطیف اما اگر عطارد و مازج کوکی شود
 فعل او را قوت دهد و در فاعلی شریک و بود **فصل**
 نظر کنند در وقت تحویل سال قنون بمواضع کوکب سیاه
 و قوت وضع هر یک و هم بر آن منوال که در باب دوم
 این مقام گفته شد در طبقات انسان احکام رانند و هم
 فوق کنند مگر آنکه درین موضع عام تراست و زمان
 طویل تر **فصل** تسمیه کنند طالع قنون و برج قنون را در یک

سال شمسی یکسره پس در سال اول از برج قوآن و طالع
قوآن احوال عالم معلوم کنند و در سال دوم از برج دوج
قوآن و دوم طالع قوآن خالص سال قوآن و باقی برج قوآن
پس در هر یک سال برج انتخاب قوآن و طالع قوآن معلوم
باید کرد و خداوند هر دو را باز دید و بحسب قوت و ضعف
و امتزاج ایشان با کواکب احکام سال دانست و با حکامی
مقتضی طالع سال و سال خدا باشد امتزاج داد و بعد
از آن احکام سال دانند پس اگر در بعضی اوقات سعاد
باد لا بل بحسب مختلط شود محتاج فکری صائب و ذهنی
تیز باشد که قوت را از ضعف تغییر کند و حکم بحسب
قوت را نداند مثلاً خیر باشد و قوت با ضعف و شهادت
با غنیت مقابله کنند هر کدام که زیادت باشد حکم بحسب
آن دانند و اگر خیر باشد سعادت و شرف **مصلحت**
اگر در صورت طالع قوآن کوکبی بقوت ذاتی و عرضی
آراسته باشد و اکثر کواکب متصل باشند بنظر دوستی

سعادت

سعادت وی کنند و آن کوکب در خانه نهم یا یازدهم
طالع باشد دلیل ظهور و تنجلی بود در آن قوآن از جنب
کوکب مذکور و اگر در سیوم یا دوازدهم یا ششم بود هم
دلیل ظهور صاحب دولت اما ضعیف تر بود پس چون
دلیل تنجلی ظاهر شد باشد بکنند اگر در او تاد یا ما
الا و تاد باشد از اهل دولت یا ملت حاضر بود و اگر در
ثالث یا ناسع یا عاشر یا سادس بود پکانه باشد و اگر
مذکور زحل باشد پیری و پنهان نیز نظر باشد از خاندان
قدیم و اگر مشتری بود از اهل صلاح و دیانت و ورع باشد
و اگر مریخ باشد ظالم و قتال باشد و اگر زهر بود پادشاه
و خدا ترس و پرهیزگار بود و اگر عطارد بود نصیحت کننده
باشد و دعوی بهم خبر کند و چیزهای عجیب نماید و اگر
آفتاب بود پادشاهی عالی قدر متکبر باشد و اگر قمر
یکی از عوام الناس باشد اما ظهور صاحب دولت یا
وقوع حوادث وقتی باشد که انتهای طالع قوآن به برج قوآن

یا نهم

رسد یا انتهای قون بطالع قون یا انتهای طالع قون
بوضع کوب قوی حال یا انتهای کوب قوی حال بطالع قون
چنانکه برجی یکسال بکوند و طالع آن سال که متعلق
خروج کند و برج انتهای آن برج قون دلیل حال صاحب
دولت داشته باشد و این جدا و له قراض این دو
است که توسط مسایر از ابتدا و مثانی آنی تا گذشتن
جهاز مثانی بنظم فارسیان و جدا و له در صغایر آیند
کشیده و نوشته شد

ما بين القوان في الايام تسع ^١عشر سنه ^٢ فارسيه وثلاثه ^٣
واربعه ^٤عشر يوما وثلاثه ^٥عشر ساعه واحده ^٦عشر دقيقه ^٧
واثنى ^٨وعشرين ثانيه ^٩ واربعين ^{١٠} ثالثه ^{١١} و ^{١٢}٤٠
ايام ^{١٣} و ^{١٤}ساعت ^{١٥} و ^{١٦}يا دقيقه ^{١٧} و ^{١٨}كث ثانيه ^{١٩} و ^{٢٠}ثالثه ^{٢١}
فصل حد ولها

قرآن المشتريون حل بوسط المسير في مثلثات المايه

الأيام قبل وبعد يوم الغزاة يوم الثلاثاء		الأيام قبل وبعد يوم الغزاة يوم الثلاثاء		الأيام قبل وبعد يوم الغزاة يوم الثلاثاء		الأيام قبل وبعد يوم الغزاة يوم الثلاثاء		الأيام قبل وبعد يوم الغزاة يوم الثلاثاء	
١	٢	٣	٤	٥	٦	٧	٨	٩	١٠
١١	١٢	١٣	١٤	١٥	١٦	١٧	١٨	١٩	٢٠
٢١	٢٢	٢٣	٢٤	٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠
٣١	٣٢	٣٣	٣٤	٣٥	٣٦	٣٧	٣٨	٣٩	٤٠
٤١	٤٢	٤٣	٤٤	٤٥	٤٦	٤٧	٤٨	٤٩	٥٠
٥١	٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦	٥٧	٥٨	٥٩	٦٠
٦١	٦٢	٦٣	٦٤	٦٥	٦٦	٦٧	٦٨	٦٩	٧٠
٧١	٧٢	٧٣	٧٤	٧٥	٧٦	٧٧	٧٨	٧٩	٨٠
٨١	٨٢	٨٣	٨٤	٨٥	٨٦	٨٧	٨٨	٨٩	٩٠
٩١	٩٢	٩٣	٩٤	٩٥	٩٦	٩٧	٩٨	٩٩	١٠٠

قرآن المشترك وزحل بوسط المسير في المثلثات النارية

[illegible]

حوت باشد خاصه او در زنجرات قدیم نه برج بود
 و وسط یازده برج و هجده درجه و تعدیل نهایت
 رسیده باشد و بر وسط باید افزود و ابتدا صعود
 آفتاب باشد از وسط فلک خارج بجانب اوج اما ابتدا
 فصل دوم وقتی باشد که آفتاب به سیم درجه جوزا باشد
 و خاصه و تعدیل اوج و صفر بود یعنی آفتاب در نقطه اوج
 باشد اما ابتدا فصل سیوم وقتی باشد که آفتاب نوزده
 درجه و چهل و شش دقیقه سنباله باشد و درین موضع
 خاصه آفتاب سه برج باشد راست و تعدیل نهایت
 رسیده بود و از وسط نقصان باید کرد و ابتدا این
 آفتاب باشد از وسط فلک خارج بجانب حضیض و ابتدا
 فصل چهارم وقتی بود که آفتاب به سیم درجه قوس باشد
 و درین موضع خاصه او شش برج باشد و تعدیل صفر
 بود و آفتاب در نقطه حضیض بود **شرح** ناقل گویند
 آنکه مصنف نقطه اوج بر حضیض تعرض رسانده و معادله

و لیا

وسط بر خاصه تعدیل تعیین کرده احتمال آن دارد
 که بیادی او واره و فصول متعلق فلک اوج باشد
 پس برین قیاس در اول سال شصت و هفتاد و سه
 یزدجردی که ترکیب این الفاظ نامرتب افتاد ابتدا در
 وقتی باشد که آفتاب به چهل و یک دقیقه عمل رسد و
 او نه برج باشد و وسط یازده برج و بیست و هشت
 درجه و چهل و دو دقیقه و ابتدا فصل دوم وقتی
 باشد که آفتاب بدرجه بیست و هفتم جوزا بود و
 خاصه و تعدیل اوج و صفر باشد و ابتدا فصل سیوم
 وقتی باشد که آفتاب به بیست و شش درجه و چهل و
 دقیقه سنباله بود و درین موضع خاصه او سه برج است
 باشد و تعدیل نهایت رسیده باشد و ابتدا فصل
 آفتاب بود و از وسط فلک خارج بجانب حضیض و ابتدا
 فصل چهارم وقتی باشد که آفتاب به بیست و هفتم
 قوس رسد و درین موضع خاصه او شش برج باشد راست

و بعد از آنکه بعد از درجات
سویان اول دور و فصل و دوم هشتاد و هشت
درجه و پنجاه ثانیه است چون هشتاد و هشت سال
و پنج روز بگذرد ابتدای فصل دوم باشد و چون
نود و یک سال و دو روز بگذرد ابتدای فصل سوم بود
و چون هشتاد و هشت سال و پنج روز بگذرد ابتدا
فصل چهارم باشد اما حکما قوالی از آن مشغولی فصل
که در برج سرطان بوده است بدو بیت و هفتاد و
شش سال شمسی پس از طوفان فیل کرده اند پس آغاز
دوران آن قوان کرده اند و قوالی دور از آن داشته
اند
پس در برج سرطان و چون دو بیت و هفتاد و شش سال
از اول سال قوان بگذشت و انتهای قوان و طالع قوان
به برج سرطان رسیده طوفان نوح علیه السلام واقع شد
و قوالی دور دوم مشغولی باشد با برج اسد و قوالی
دور سوم مرغ باشد با برج سنبل و هم برین ترتیب بود

سید

سید و شصت سال یک کوکب بروی فلک و برچی
بروئی برج فوایش میروید پس از آنکه در طوفان
نار سیدن آفتاب به بیست درجه و چهارده دقیقه حوت
برغم قدما و بخیل و یکدقیقه حمل قیاس ناقلا در سال
ناقصه بر درجی چهارده و ششصد و هشتاد و سال
گذشته بود و انتها بر چیست باسد رسید و انتها
بقمر پس قوالی این دور قمر باشد با برج اسد و در فصل
اول هر دوری شریک و الی مرغ داشته اند و در فصل
دوم آفتاب و در فصل سوم عطارد و در فصل چهارم
زحل و طالع دور طالع قمر و آمدن آفتاب بود بدین
مذکور در جمیع ابتداء ادوار یعنی کوان درجات و دقایق
از برج حوت که متفق بر شمرده اند اعتبار کنند
او در آن اجزاء و اگر اعتبار از نقاط اوج گیرند از اوج
و حضیض و بعدا وسطین و آن درجات را تشریف بکنند
سوا هر سالی یکدگر و آن را درجه قسمت خوانند و تشریف

درجه طالع و دور بر طالع افق باشد هر دو درجه را سالی
 و از طالع دور هر برجی سالی و انتهای مسیر طالع
 موضع مسیر کوئید و انتهای برج طالع موضع انتها و اگر
 دور و برج دور بر ترتیب فلک کوکب و برج هر سالی
 یک کوکب و یک برج باید راند و احکام آن با حکام بر
 قوت و طالع او و خداوند هر دو طالع سال خداه
 استخراج باید داد اما اگر والی دور کوکبی سعد باشد
 یا در وقت تبدل دور سعود و قوت حال بود دلالت
 کند بر سعادت و قوت دولت و ملک و اگر والی غنی باشد
 یا در وقت انقلاب دور محسوس بود دلالت کند بر بزرگی
 حال صاحب دولت و اضطراب دولت در آن دور اما
 در وقت تقلیل کردن فصول و تبدل آن دلالت کند از انتقال
 دولت از قوی بقوی دیگر و اگر والی در کوکبی علوی
 باشد تقلیل دولت بقوی عزیمت باشد و عادت و خوبی
 و افعال مردمان مبتدل شود و اگر والی در کوکبی سفلی

بود

بود دولت نقل بخاندانی کند که هم از آن خاندان
 باشد یعنی خاندان دولت گذشته و قتل و فتنه بسیار
 واقع شود و اگر والی دور در ابتدا دور سعود باشد
 دور وقت تبدل فصول قوت حال دولت انتقال نکند
 و ثابت باشد و اگر والی فصل سعود و قوت حال باشد
 دلیل تزايد سعادت و تضاعف قوت دولت صاحب
 دور بود و اگر محسوس و ضعیف باشد دولت متزلزل
 شود و ممکن که انتقال کند و اگر دور در پایه دور
 فصول سالامتی یا بنابر محسوس متزلزل کند دولت
 باشد که آن دولت در آن مدت باقی ماند و اگر والی دور
 ستاره علوی باشند و در یکی از دو خانه خویش باشد
 و آن خانه موافق او بود یعنی کوکب مذکور در برج مذکور
 کوکب مؤنث در برج مؤنث یا در شرف خویش باشد دلالت
 کند بر تطویل عمر مردمان در آن دور و طول مدت
 پادشاهی ملوک آن دولت خاصه چون والی دور زحالی

۴۹

والی دور و فضل قوی باشد و فضل چهارم و انتقام
طالع دور با انتقام تیسرا و با تیسر درجه قسمت می‌شود
مربع یا شعاع مربع یا مغایله او رسد و مربع والی آن
سال باشد دلالت کند بر خروج خارجی در آن سال مدت
بیست سال یا بیشتر دولت در خاندان خارجی می‌ماند
و بعد از آن نقل می‌خاندان صاحب دولت و این کند **فصل**
اگر انتقام طالع دور با انتقام تیسرا و در برج هوای بنور
مربع رسد و مربع والی آن سال باشد یا ولایت دور
آن وقت در برج هوای بود دلالت بر ظهور آن شخص
در هوا و اگر بدله مربع زحل باشد شعاع او در برجی
آبی باشد دلیل طوفان و غرق شدن مردمان بود و اگر
در برج ارضی بود دلیل خف و زلزله بود و اگر در
برج هوای بود دلیل سرما و برف و بادهای سخت باشد
فصل اگر والی دور زحل یا مربع باشد یا یکی از دو خانه
خویش و انتقام قسمت با تیسر یا شعاع بخشی رسد دلالت کند

و در برج دلو یا میزان بود و اگر والی دو ستاره سفلی
بود و در برجی باشد که غیر مالا یم او بود ضعیف حال
باشد از غنیمی یا از احتراق یا از ترکان بخشین دلالت کند
بر اندکی عمر مردمان و قصر مدت ملوک و بقاء آنان
ایشان **فصل** اگر والی دور کوکبی علوی باشد و در نهان
یا شرف خویش بود و دیگر کوکب علوی از خانه باشد
او ناظروی باشد و مقبول از وی دلالت کند بر ظهور
صاحب دولتی که از دولت بهفت اقلیم برسد مثلاً
صاحب دور مربع باشد یا برج جدی و مربع در برجی
بود و طالع در زحل بود و زحل و مشتری در عقرب معاً
مربع یا صاحب دور زحل باشد یا برج دلو و زحل در
دلو یا در میزان بقوان مشتری و مربع در **فصل**
اگر صاحب نوبت فضل صاحب نوبه دور باشد قوت
دولت در آن فضل قویتر باشد چنانکه اگر والی و زحل
باشد در فضل چهارم و اگر مربع در فضل اول **فصل** اگر

احکام

بود وقوع حادثه در هیچ اقالیم اما اگر خواهند که بدانند
 که حادثه خاص در کدام شهر واقع شود از بود کسوف
 توان دانست در برجی افتد حادثه در آن واقع که
 طالع آن شهر بوج کسوف بود و اگر کسوف در برجی باشد
 که در وقت طوح بنیاد یکی از دو نیز انجام داده باشد یا
 در نوبی یا در مقابل ایشان حادثه در آن شهر واقع
 شود که بوج کسوف طالع آن شهر باشد یا کسوف در
 موضعی باشد که شعاع محسوس انجام بود و اوالی سال بود
 و اتحاد در آن سال فاسد شده باشد و صاحب آن محسوس
 باشد در طالع سال حادثه در آن شهر باشد که طالع سال
 باشد **مصلح** آن قران که نزدیک باشد و در افتد یا در
 آن سال که دور نقل کرده باشد اصلی عظیم داشته باشد
 در امور عالم و هر چه ظاهر شود از دولت و ملت در آن
 دوران مقتضیات آن قران بینند و مقاتل دوم در
 این باب ختم کرده شد و الله اعلم **مقاله سیم** در احکام

و تحویل

و تحویل پسین و این مقاله ششم است بر بنیست و یک
 باب **اول** در مقدمات **دوم** در خلقت جنین و
 خلفا و پیش از ولادت **سوم** در تعیین جزو طالع
چهارم در ترتیب مولود **پنجم** در صورت بدن
 مولود و حیلت و مزاج او **ششم** در عمر مولود **هفتم**
 در اوقات و علت عارضه بدنی **هشتم** در احوال انفس
نهم در اوقات نفسانی **دهم** در احوال پدر و مادر
یازدهم در ذکر اخوات **دوازدهم** در مال و سعادت
 مولود **سیزدهم** در ضاعت مولود و عمل **چهاردهم** در تزویج
پانزدهم در اولاد **شانزدهم** در علل و اصد **فصل**
 در سفر و غریب **هجدهم** در موت **نوزدهم** در قیامت
 درمان مولود و احکام آن **بسم** در تحویل سال مولود
مسئله یکم در حساب تسیرات **باب اول در مقدمه**
 علم نجوم بر خیز و شرف فاعده است سعد در هر موضع
 که باشد دلیل یکی سعادت است و خسر بخلاف این

فصل تدبیر و تثبیت دلیل باشد بر آسانی کارها
و حریفان و تسبیح و مقابله بر عسوت و تقوی **فصل**
قبول تمام دلیل باشد بر تمام شدن کارها و قبولی
بر میانه بودن کارها و غیر قبول دلیل باشد بر امید
و طمع پی حاصل **فصل** اگر دلائل چیز متصل با ظاهر یکدیگر
باشد دلیل بر قوت تمام آن چیز و طول و بقای دی
و اگر بخلاف این بود بضد این **فصل** اگر سعد راجع
باشد با محزونق ضعیف شود سعادت او و اگر محزون
در موضع خوش مقبول باشد ضرر نرساند **فصل**
اوتاد دلائل کند بر قوت و ظهور مدلول و تمام
امور و مانع الاوتاد دلیل باشد بر امید و تمام شدن
بعضی از امور و زایل و ساقط دلیل باشد بر حال گذشت
فصل اگر کوکب مشرقی بود مثال آن باشد که در
اوتاد است و اگر مغربی بود در مانع الاوتاد و اگر
در تحت الشعاع بود در زایل و ساقط **فصل** کوکی که قوت

مقبول

تثبیت
تضعیف
تضعیف

از وی

از وی منصرف شد باشد دلیل حال امور گذشت
بود و کوکی که قابل تدبیر او بود دلیل حال امور مستقبل
و خداوند خانه قصود دلیل عواقب امور باشد چنانکه
خداوند خانه چهارم **فصل** اتصال کوکی کوکی در میان
خالی دلیل باشد بر طلب کردن آنچه که مدلول کوکب
قابل باشد و رغبت نمودن در آنچه بر مثال در وقت
شخصی صاحب طالع بصاحب ثانی متصل با ناظر شود
دلائل کند بر آنکه صاحب مولود را میلی عظیم بآل
باشد و در طلب مال مجتهد بود و اگر صاحب ثانی بصاحب
طالع متصل با ناظر باشد دلائل کند بر آنکه صاحب مولود
بی آنکه تحصیل مانعی کند اموال بسیار بدست آورد **فصل**
اگر مستولی بر مواضع خوف سعد باشد صاحب مولود
مکروهی از اهل سلامت رسد و اگر محزون بر مواضع خوف
مستولی باشد مکروهی از اهل شر و فساد باورسد
اگر سعد بر مواضع امن و نفع مستولی باشد فواید از

صالح و سلامت رسد و اگر بخوس بر مواضع امن
و نفع مستولی باشند از اهل شرف و ساد رسد **فصل**
آفتاب را ضرر از مقدار نه مرغ و مقابله زحل باشد
و ضرر قمر از مقدار نه زحل و مقابله مرغ **فصل** اگر
بخس شرقی باشد دلیل است بر آفت و اگر مغربی بود
بر علت مآفت عبارت از مضری خارجی بود که با اعضا
رسد و علت مضری بود از داخل وجود که بر وجود
رسد و بعضی گفته اند آفت آن عضو باشد که روالش
ممکن نباشد و علت آنکه روالش ممکن بود **فصل**
زشت ترین غوسه که به بیترین افتد آنست که خسیان
پیش از طلوع آفتاب و بعد از طلوع قمر طلوع کنند
فصل آفتاب بینوع قوت حیوانی است و قمر بینوع
قوت طبیعی و زحل بینوع قوت ماسکه و مشتاق بینوع
قوت نامیه و مرغ بینوع قوت غشی و زهر بینوع قوت
شعوانی و عطارد بینوع قوت مدکر **فصل** اگر طالع زن

هفتم

۵۳
هفتم طالع شوهر باشد با طالع بنده ششم طالع
مالک با طالع خادم دهم طالع مخدوم سالها آباد
بیگد یکو بمانند **فصل** اگر در مولود شخصی کوچی
بخس موضعی افتد که در مولود شخصی دیگر کوچی افتد
آنجا بوده باشد شخص ثانی از شخص اول در رحمت
و شخص اول از او در منفعت بود و اگر بخلاف این
باشد بضد این بود **فصل** اگر در موضعی دیگر ضا
بیت و دود مراد در اکثر مواضع مستولی بر است با
باب دوم در خلقت جنین و حالهای او پیش
ولادت بعد از خلقت کودک آن وقت باشد که نطفه
در رحم افتد و شبیه کنند آنرا بچرخ که در تن و در بند
و گویند چون معده النهار یکدور کند بعد از آن
آب در رحم تغیر شود و آن شبیه تخم باشد که در زمین
اندازند اگر چه زمان بعد میان سقوط نطفه و
آب بحقیقت کسی را معلوم نباشد اما حکم اجتماع کرده اند

که مدت بیست و یک ماه چهار ساعت مستوی بوده
 و احوال نفس و مزاج کودک در قوت و ضعف از طالع
 ابتدای خلقت و مواضع کواکب و اولاد را تا زمان توان
 شناخت و اتفاق کرده اند که کودک در بطن ام هر ماه
 بتدریج کوی از کواکب سیاره باشد و بر مزاج او
 مدلولات طبیعت کواکب مستوی غالب بود **فصل**
 از اول سقوط قطره نطفه تا یک ماه بگذرد در مستوی
 کودک زحالی باشد و در این ماه در آب تغیری پیش
 ظاهر نشود و بقراط آنرا نطفه میگوید پس اگر در
 طالع ابتداء خلقت کودک زحالی قیوت باشد از ذی
 و عرضی دلالت کند که کودک دورانیش و باریک
 بود و فکرهای صواب کند و بشن از کون حادثه الهام
 بوی فرود آید و خبر آن حادثه دهد و صادق
 القول باشد و در دوستی قدم بصدق **فصل**
 مستوی ماه دوم مشاوری باشد و در نطفه بر موی ظاهر

شود

۵۴
 شود که از خون حیض قبول کرده باشد و شبیه
 گوشت پاره فشرده باشد و اندک مایه بزرگتر
 میشود باد کرم و برادر حرکت آورد و بقراط و یونانی
 خوند است پس اگر مشاوری در طالع خلقت و در
 ماه ولایت بقوتهای ذاتی آراست باشد دلالت
 کند که کودک عالم و فاضل و عزیز النفس بود و چیز
 از او در وجود آید **فصل** در ماه سیوم مستوی موی
 بود و در این ماه اعضای نرینه مثل ماغ و درک
 جگر ظاهر شود و دیگر اعضا پوشیده رسم شود پس
 اگر موی در طالع خلقت و در ماه ولایت قوی حال
 باشد مولود دلیر و مردانه باشد و در امور مجادله
 مسابقت نماید **فصل** در ماه چهارم مستوی افتاد
 بود و در این ماه خلقت همه اندام فراخ و در پایان
 وقت خلقت اول زمان ولایت تمام رسد و قوی
 سخت گردد و با هر کن فیکون روح در وی ظاهر شود

و او را در حرکت آورد پس اگر آفتاب در ابتدای
 خلقت در یماه قوجال باشد دلالت کند که مولود
 ملوک طبع و ذریه منش بود و او را پادشاه یا پادشاه
 داند **فصل** در ماه پنجم مستولی زهره بود و درین
 ماه رسوم اعضا متصل شود و صورت وی ظاهر گردد
 پس اگر زهره در ابتدای خلقت در یماه نیکو حال
 باشد مولود صاحب جمال و پاکیزه روی و زیاده
 بود **فصل** در ماه ششم مستولی عطارد بود و درین
 ماه کودک را زقان کشاده شود و آفرینش تمام گردد
 پس اگر عطارد در ابتدای خلقت و در یماه نیکو حال
 بود مولود فصیح زبان و مفهم و ادیب باشد **فصل**
 در ماه هفتم مستولی قمر بود و در یماه کودک سخت
 گردد و قوت گیرد پس اگر در ابتدای خلقت و درین
 ماه قمر قوجال بود مولود را مودت و زهر
 و راندن آیه و مساحت اراضی عالم بود و اگر در آینه

بوجود

بوجود آید نزدیک از آن جهت که خلقت او تمام شد
 باشد و تربیت انجم کوکب سیاره یافته باشد **فصل**
 در ماه هشتم باز تربیت نیکو حال رسد درین کودک
 در افسوده شود و کوکان گردد و از حرکت گردد و ضعیف
 شود و اگر در یماه بوجود آید نزدیک بحیث آنکه با
 گردیم **فصل** در ماه نهم مستولی مشتری بود و کودک
 نیکو حال شود و قوت گیرد با مرکب نیکو عزم و پخت
 آمدن کند از رحم و الله اعلم **باب سوم** در تعیین
 جزو طالع و طالع وقت ولادت نیکو بادهای عظیم
 است از برای آنکه انسان هر چه از کرم مدت عمر
 کسب کند از سعادت و محسوب و خواص طبیعی و قوای
 نفسانی در بوقت کند و طریقی معرفت ابر وقت است
 که چون کودک را از مادر جدا شود در حال با صطرب
 معتمد ارتفاع از آفتاب بگیرند که ولادت در روز
 باشد و اگر شب بود کوکب ثابت پس اگر اسطرب

نباشد بهترین التي از آلات ساعات فجان بود
 که ساعت ولادت از آن معلوم کنند اگرچه در آن
 نیز هم تفاوت بسیار میافتد بجهت ماندن چیزی
 در ثقبه تیکان و تیرکی آب و غیره اما اگر حاضر و
 باشد بهتر از التي دیگر بود و اگر در وقت ولادت
 از آلات رصدی حاضر نباشد که زمان ولادت
 تعیین کنند اهل این علم خیلی ساخته اند که تقریب
 نزدیکی است و آنرا نمودار نام کرده اند و مشهورترین
 نمودار بطلمیوس است که عالم طبیعی دانسته و احکام
 نجوم گفته و بیشتر اهل این عالم چنان بکار بندند که
 او صاحب محسوطی است و نموداری دیگر او در کتاب
 مؤخره یاد کرده که آنرا نمودار سقط الماء گویند و گفته
 که از کتاب ادریس نسخه گرفته ام اما طریقی نمودار
 بطلمیوس نیست که ساعات ولادت تقریبی ممکن
 بود بگیری و از آن طالع تخمین بیرون آورند و خبر و

اوتاد

اوتاد تعیین کنند پس بنکوند بخواب و اجتماع با استقبال
 مقدم یعنی اگر مولود استقبال باشد و استقبال
 در روز واقع شده باشد بخواب و آفتاب و الانجرود
 قمر تا مستوی بر آن جزو کدام کوکب است و درجه کدام
 و تابد درجه مستوی نزدیکی است پس درجه و تابد
 اقرب را مساوی درجه مستوی گردانند و جزو طالع
 از آن و تابد بیرون آرند و اگر درجه مستوی بقیات
 بعید بود از درجه اوتاد درجه شریک مستوی
 بدل مستوی نگاه دارند و اگرچه ارباب خطوط مساوی
 بکار دیگر باشند اعتبار بد درجه کوکبی کنند که شعادت
 او زیاد تر باشد و درین نمودار شواط بسیار است
 جمله در تحت این کلمات باشد که یاد کرده شد **فصل**
 عمل نمودار سقط است که ساعات تخمین بیرون
 ساعت مقرر باشد یا پیشتر بگیری و طالع تخمین بیرون
 آرند و نمودار در آن وقت مقوم کنند و بداند که

مدعی در برودین خود را آنست که موضع قمر وقت
ولادت طالع مسقط باشد و موضع قمر وقت مسقط
طالع ولادت و مکث مولود نه ماهه در شکم مادر
بماند پس سه زمان بوده بقوسپا کثرواوسط و اقل اما
اکثر ده دور و نیم وسط قمر باشد و در زمان دو بیت
و هشتاد و شش روز و نیم و یک ساعت بود و اوسط
ده دور بود و در زمان دو بیت و هفتاد و سه روز
و یک ساعت است و اقل نه دور و نیم بود و در زمان دو بیت
و پنجاه و نه روز و سه ساعت است بقوسپا اما
اگر در وقت طالع تخمیر قمر در جزو طالع باشد مکث
مکث مولود زمان اوسط باشد و اگر در جزو سابع باشد
زمان اوسط و اگر یکد وجه مشر از جزو سابع باشد
بجانب تحت الارض زمان اکبر و اگر در جزو دیگر باشد
بنگردد که فوق الارض است یا تحت الارض اگر فوق الارض
باشد موضع او از طالع تخمیر نقصان کسد آنچه بماند

قمر

قمر باشد از طالع و اگر تحت الارض بود جزو طالع
تخمیر از موضع او نقصان کنند تا بعد معلوم گردد
آنکه بعد بر حرکت وسط یکروزه قمر قسم کنند
آنچه بیرون آید یا با ساعات و دقیقه تعیین یابد
پس اگر قمر فوق الارض باشد از مدت زمان مکث اوسط
نقصان کنند و الا بر وی افزایند حاصل یا باقی زمان
مکث مولود باشد باز معدل آنرا از تاریخ ولادت
نقصان کنند و بنگردد که موضع قمر ولادت در کدام
وقت طلوع میکند که چون قمر در آن وقت مقوم
گردد جزو طالع نزدیکتر باشد یعنی در آنند و شبانروز
پس اگر موضع قمر وقت ولادت در روز طلوع کند
مطالع آفتاب بنصف النهار و اگر شب طلوع کند مطالع
تظلم آفتاب بنصف اللیل عطا طالع بلدا از مطالع موضع قمر
ولادت نقصان کنند آنچه بماند دائر بود بر ^{۱۸} قسمت
کنند ساعات مسقط باشد گذشته از روز و شب پس اگر

زیادت از ساعات نصف النهار یا لیل باشد ساعت نصف
النهار یا لیل از وی نقصان کنند آنچه بماند ساعات بعد
بود این را در مدت قمر شب از آن مسقط ضرب کنند و
بر ۴ قسمت کنند آنچه آید حرکت قمر بود از تقویم قمر
النهار یا نصف لیل نقصان کنند یا برافزایند تا موضع قمر
وقت مسقط حاصل آید بعد از آن درجه طالع بخیر را ساعت
درجه او گردانند و از طالع کوئین بحسب نمودار مسقط
از تاریم ولادت نقصان کنند آنچه بماند مدت مکث باشد
معدل **باب چهارم** در تربیت مولود اگر مولود غذا قبول
نکند پیش از سه روز نریزد مولودی که او پیش از سه روز
نباید آن باشد که در طالع او یکی از دین و دینری
باشد و خبیثی از مقابله یا مقارنه با تویم بوی اتصال یا ناقص
باشد مولود غذا قبول نکند و در مقدمه گفته شد که
مضرت آفتاب از مقارنه مرغ و مقابله زحل است و مضرت
قمر از مقارنه زحل و مقابله مرغ پس در باب دیگر اگر نقصان

اشکال

اشکال مذکور واقع باشد سخت تر بود **فصل** اگر طالع
محصور بود میان دو عنصر شعاع سعدان از وی ساقط
بود و مستولی بر موضع نیز نوبت خبیث باشد یا بخیر بود
مولود غذا قبول نکند **فصل** دلیل تربیت درجه طالع
و خداوند طالع و نیز بر وجه السعاده و ارباب مثلثات
بجمله بر قوی ترین اول از هر جمله ارباب مثلثات طالع آن
پس اگر اکثر اولاد را و تاد یا مال الا و باد باشند و بقوت
ذاتی آراسته و مسعود و سلیم از شعاع بخیر ولادت بر نما
تربیت و نیکویی پرورش یافتن و آسانی در گذراندن عمر
بزمان تربیت و اگر بضد این بود دلالت کند که تربیت تمام
نشود و اگر دلائل سعد و خبیث هم آنجه باشد حکم بر حسب
قوت و ضعف دلا باید کرد **فصل** سعودی قمر در اول
روز سوم و هفتم دلائل سیاری شیر و خوشی آری باشد و
بخوشی بضد این بود **باب پنجم** در صورت و حالت و
مزاج مولود مستولی بر طالع و مستولی بر مواد و کوکبی که

تویتر باشد و خط در موضع خونی ز باد از دیکو کوب
داشته باشد مدبر این امور باشد پس هر کدام از این سه
کوکب که قویتر باشد بقوت ذاتی و عرضی و کواکب دیگر ظاهر
یا متصل باشند بوی اوقد پراولی تر باشد **فصل** اگر چنانچه
مدبر بود و مشرقی باشد رنگ مولود عسلی بود و اندام
تر و تازه بود و سیاه موی و سیاه چشم بود و در سینه موی
بسیار داشته باشد و معتدل اندام و چشم باشد و دوی
و تری بر مزاج او غالب بود و اگر مغزی بود کندم کون و غری
و خرد اندام و تنگ موی و سیاه چشم باشد و موی تری
تمام بود و خشکی بر مزاج او غالب باشد **فصل** اگر مشرقی نیک
باشد و مشرقی باشد مولود سفید رنگ و نیکو موی و سیاه
چشم و معتدل قامت و غریب الوجود باشد و کوی و تری
بر مزاج او غالب بود و اگر مغزی بود سفید رنگ میانه موی
و چشم و خرد تن باشد اما رنگش صافی نباشد و بوسینه
موی تمام بود و تری بر مزاج او غالب باشد **فصل** اگر مغزی نیک

بود

۵۶
بود و مشرقی باشد رنگ مولود سرخ باشد که سفید
زنی و تازه اندام و ابدان و کبود چشم و میانه موی باشد
و کوی و خشکی بر مزاج او غالب باشد و اگر مغزی بود
(سفر و خرد اندام و خرد چشم و تنگ موی و میگون بود
و خشکی بر مزاج او غالب بود **فصل** فضل زهن شبیه فضل
مشتوی باشد الا آنکه تازه و لطیف اندام تو باشد و باند
زنان شبیه تر از اندام مردان بود و مردمان او را عظیم
دوست دارند و شعله چشمی خاصه زهن است **فصل** اگر
عطارد مدبر بود و مشرقی باشد مولود عسلی رنگ میانه
موی و خرد چشم و معتدل اندام بود و کوی بر مزاج او
غالب باشد و اگر مغزی بود لا غزو باد یک آواز و کور
چشم بود و حدقه او مانند حدقه بز و میش باشد و لون
او میانی کندم کون و زردی باشد و خشکی بر مزاج او غالب
بود **فصل** آفتاب و قمر معین سارکان خسته اند اما آفتاب
فضل هیأت و جمال و آب داری و نازکی تر است و ماه را اعتدال

و چنانچه لحنی و توی نواج **فصل** اگر کوکب مشرقی بود و مشرق
 او نزدیک باشد مولود عظیم جسته باشد و اگر نزدیک
 فوق اول باشد توی اندام بود و اگر راجع بود معتدل
 باشد و اگر نزدیک مقام ثانی باشد ضعیف اندام باشد
 و اگر تحت الشعاع بود خست باشد و افتخاری بسیار بوی
 رسد **فصل** اگر کواکب و ند طالع در زوئه تدویر باشد
 در آن بالا و اگر در حوضی بود نصیر بالا بود **باب ششم**
 در عمر از موضع کواکب و هیالاج و عطیت عمر مردم
 توان دانست و از رسیدن تسبیح هیالاج بموضع قاطع
 اما مواضع هیالاج عاشر و طالع و یازدهم و هفتم و نهم
 است و حد مرکزها که در باب ه از مقاله اول گفته شد
فصل هیالاج چهار آلت آفتاب و ماه و طالع و سیم
 و در شب قمر را تعدیم باید دانست و هر هیالاج که بموضع
 مستعد بود و یکی از آرباب خطوط وی با و ناظر باشد یا
 نصیر هیالاج باشد و کواکب ناظر کواکب و اگر هیالاج یکی از

دو نیز باشد و مستولی بود بموضع خورشید هم هیالاج
 باشد و هم کواکب و اگر هیالاجی بموضع مستعد بود
 و صاحب خطی بوی ناظر نباشد طلب هیالاجی دیگر
 باید کرد که بر اثر بود و اگر هیچ کوکب بهیالاج ناظر یا متصل
 نباشد هیالاج جزو طالع بود **فصل** مواضع تواضع مخبرین
 و نیزین و مقابله و ترویج ایشان باشد و جرح و خانه
 هفتم و مواضع بعضی از کواکب ثابتیه چنانکه در صورت
 الکواکب مسطور است **فصل** بیاری هیالاج و قوت
 ایشان و نظیر کردن دلیل صحت و زیرکی و خاموشی و
 نیز زهی مولود باشد **فصل** اگر هیالاج یا کواکب ایما
 هفتم و دهم باشد تسبیح و مخالف توالی باید کرد تا بخرو
 خانه سابع رسد و طریق عمل از تسبیح چنان باشد که مطالع
 طالع از مطالع نظیر هیالاج یا کواکب انقضاء کند آنچه
 بماند هر دو رجعت را سالی گیرند و دقیقه را شش روز
 بیاورد زمان بعد باشد میان رسیدن تسبیح هیالاج بخرو

سابع و اگر هلال هج با آن خدا در ربع دیگر بوده تسبیرو
 بر توالی باید کردن **فصل** اگر هلال هج یا والی در میان
 سابع و عاشر بود و تسبیرو و جزو سابع راند باشند
 و سالهای عمر بیرون آورده باشند بنکوند که هر کوب
 سعد یا بخش ناظر یا متصل از اجزاهستند یا نه یعنی
 از درجه سابع تا درجه سوا هلال هج که تسبیرو و بخلاف
 توالی راند باشند اگر متصل نباشد سال عطیه عمر آن
 مقدار باشد که از رسیدن تسبیرو جزو طالع و سابع
 حاصل شده باشد و اگر متصل باشد نظیر این کردن که
 سعد است یا بخش اگر سعد بود عطیه زیادت کند و اگر
 بخش باشد نقصان کند و طریق معرفت سالهای زیاده
 و ناقصه آنست که اجزاء ساعات بحسب موضع کوکب سعد
 یا بخش بیرون آرند و ساعت بعد از طالع بدانند
 و بصورتیکه عاقلان ساعت بعد بکوزان جمله دوازده
 از اجزاء ساعت هر درجه یکسال و دقیقه شش روز و یک

هلال هج

اینجا انداز اجزاء ساعات بر حسب موضع کوکب تسبیرو کنند

زیادت

زیادت یا نقصان کند **فصل** اگر تسبیرو هلال هج با آن خدا
 بموضع قاطع رسد و آن هلال هج یا والی در نزدیک آن
 سال مخور کرد و بخوستان بخش و بخش در وقت
 باشد و اگر شعاع سعد بموضع قاطع نافت باطل قطع
 عملی مولود باشد و او در اصل و تحویل نیکو حال
 باشد و قوی بود قطع عمر را دفع کند لکن آفتی یا
 عتیقی با فراط در مولود واقع شود و اگر هلال هج با آن خدا
 فاسد بود در اصل و نیکو حال باشد و در وقت تحویل
 با نیکو حال باشد در اصل و فاسد بود در تحویل **خفیف**
 بگذرانند **فصل** اگر صاحب نام یکی بود از خجین
 آن سال مخور باشد خاصه که صاحب هشتم بخیم بود یا
 مخور باشد در اصل **فصل** اکثر تقدم از درخت پنج
 هلال هج و اگر خدا طریقه است بنایت آسان و آن چنان
 باشد که بنکوند بموضع آفتاب اگر در ربع باریج مذکور
 بود جز از خانه دوازدهم و هشتم و سیوم هلال هج باشد

از او تا طالع تحویل
 دلیل قطع عمر آن
 مولود باشد

و اگر در یکی از این مواضع مذکوره باشد هلال چنانکه
 پس موضع قریکه کند که اگر ربع مؤنث و ربع مؤنث
 بود بجز از دو از دهم و ششم و هفتم هلال باشد
 یعنی اگر ولادت در روز باشد ابتدا آفتاب کند پس
 پس سهیم السعاده پس چرخ و طالع و اگر شب باشد
 قمر را مقدم باید داشت و دانست که حال چنانکه
 در پیش گفته شد و بحسب مواضع که خدا سالها چند ثبت
 کرده اند و آنرا عطیه کبری و وسطی و صغری نام نهادند
 اندکی آنکه محقق دارند یا و چنانچه شناسند و گویند اگر
 که خدا بر حاق جز و او تاد باشد عطیه کبری دهد و
 اگر بر حاق جز و مانده بود عطیه وسطی و اگر بر حاق جز و
 زایل بود عطیه صغری و اگر در موضعی دیگر بود تعدیل
 باید کرد بمقادیر اربعه تا آنچه حاصل آید عطیه خدا
 باشد بعد از آن نظر باید کردن اگر کوکب سعد از مقادیر
 یا تثلیث یا تسدیس یک خدا ناظر باشد عطیه که خدا

زیادت

زیادت کند چنانکه اگر در جز و او تاد باشد عطیه صغری
 و اگر در جز و مانده باشد دو ثلث عطیه صغری و اگر در
 جز و نه ایل باشد ثلث عطیه صغری و اگر کوکب غمی از
 مقادیر یا تربع یا مقابل یک خدا ناظر باشد بر آن
 تقدیر که در کوکب سعد گفته شد چند سال از عطیه
 خاصه که خدا نقصان کند و زیورین از تثلیث و تسدیس
 زیادت کند و از تربع و مقابل و قران نقصان کند
 و عطار در مخرج است اگر با سعد باشد نواید و اگر با
 نحس بود نقصان کند و اگر که خدا ضعیف بود
 یا محسوس بود پیوسته بخورد باشد و زن کافی بدشوا ری
 کند و در هر وقت که بخوستی یک خدا یا هلال چنانکه
 مخوف بود خاصه چون یک بنده از عمر گذشت باشد
 یا دو ثلث و سالهای عطیه اینست که در این جدول
 وضع کرده شده است و الله اعلم بالصواب

که اگر بخس مشرقی باشد آفت آورد و اگر مغربی بود
 علت **فصل** زحالت کند بر زبان و قول و استغفار
 و هر مرضی که از افراط بالغم متولد شود در درودگاه
 و رحم بهر سلسله رخ دلالت کند بر جهل و عجز و
 هر مرضی که از اخلاط سوخته سوداوی متولد شود
 و آمدن خون از عضوی و سوختن اندام و ریشیدن
 رجم و هر علتی که بشکافتن طحال کردن حاجت باشد
فصل اگر عطارد بایکی از این دو عنصر باشد آنچه
 مدلول آن عنصر بود قوی تر گردد **فصل** که اگر نیش
 ایشان تمام نشده باشد آن باشد که نیت از طالع
 ولادت ساقط باشند و گوید بر کرد ایشان کوکب بخور
 در گرفته باشد **فصل** اگر علتی بمولودی روی نماید
 و در آن قمر ربرجی باشد که در وقت ولادت محسوس
 بوده است یا در تربیع و مقابله او بود آن علت سخت تر
 از آن بود که قمر موضعی دیگر بود **فصل** شهادت از سرهم

و صاحب

و صاحب دی طلب باید کرد چنانکه در جمیع امور
 از دیگر سهام و صاحب ایشان طلب میکنیم **باب**
هشتم در احوال عنصر خالهای تقسای برد و قسم باشد
 عقلی و خلقی اما عقلی را مدبر عطا رد بود و خلقی را نند
 قمر بر عیب قوت و ضعف و سعادت و نحوست
 این دو کوکب حال این دو قسم در مولود مرکوز باشد
 چنانکه اگر نیکو حال باشند مولود حکیمی و عالمی و فاضلی
 بود و اگر بد حال باشند جاهل کار مال بد بخت باشد
فصل نظر کنند در آن بروج که قمر و عطارد در
 وی باشند ر مواضع مستوی بر مواضع عطارد و قمر
 اگر اکثر در برجهای متقلب باشند دلالت کند که
 مولود دست در کارهای نیکو بسیار زند و مردمان را
 دوست دارند و ملاحتی کنند و حرکات و سکنات او بر
 نفع صواب باشد و دست در کارهای بدی نند و عالم بود
 بعلم احکام نجوم و کافیه و عرفان اگر در بروج ذر حیدر

باشند نفسی تلویحی منظر باحوال سبکسار بود و
مردمان دشوار بر احوال او واقف شوند و زیرک باشد
و اگر در بروج ثابت باشد نفسی منصف ثابت قدم با
وقار باشد و هر چیز فریفته نشود و در مشقت کشید
صبور باشد **فصل** اگر مستولی روضه عطار در و قمر
زحل باشد رفعت ذاتی و عرضی آراسته باشد مولود
قوی رای و داندیش و مستبد باشد و اگر حال
زحل بخلاف این باشد حقیر و بی همت و بد دل و بدخت
و اندوهگین و شوخ بود و از مردم پیوسته گریزان بود
و اگر مشتری سکا مشا کل زحل افتد و زحل نیکو حال باشد
مولود حیتر و نیکو رای و بزرگ همت و با وقار و نیز فهم
بود و مردم را یار مندی کند و عزت پیران نیکو دارد
و اگر زحل بد حال باشد مولود لا خیری بداند و قبح اعتقاد
بی عقلی و مردمان اعتبار بخیر او نکنند و اکثر اوقات
از صحبت مردمان اجتناب نمایند و اگر مریخ مشا کل زحل افتد

در زحل

و زحل نیکو حال باشد مولود بی باک و جانت کند و مقرب
باشد و خشناک بود و بی راهی و بی کاری و در چیزهای
خطوناک اوید و بخنان ناموزان گوید و اگر زحل
بد حال باشد مولود دزدی زاه زنی فرودمای حقیر
بد کرداری بود یا قتالی و کور شکافی کفن دزدی
و بی دینی باشد و اگر زحل هم مشا کل زحل افتد و زحل
نیکو حال باشد مولود زنانا دشوار دارد و پیران دوست
دارد و با مردمان ذلیل کافی دشوار کند و پرهیزگار
و متعبد و با حیا باشد و اگر زحل بد حال باشد مولود
عظیم مویج باشد بصحبت زنان و مجامعت با ایشان
خاصه زنان هر وجهی حال کارهای زشت و تباه بسیار
کند و اگر عطار در مشا کل زحل افتد و زحل نیکو حال باشد
مولود قوانین ضایع زود در یابد و زیور و کافی و دانه
باشد و مخنه های نیکو دارا کند و کارها از پیش راند
و اگر زحل بد حال باشد مولود حقیر و بد بخت و جادو

و گاهی بود و مردم را بفریبان و اقربا را دشمن دارد و
 فی الجمله همه چیز را دور وجود نیاید **فصل** اگر مشتری
 مستولی بر موضع عطار و قفس باشد و مشتری بنیکو
 بود مولود بزرگ خوی و سخی و باوقار و بنیکو کردار و پویان
 و دین دار و خیر باشد و اگر بد حال بود احوال نفس چنان
 باشد که گفته شد الا آنکه در بعضی از امور خطای افتد چنان
 در عوض بزرگ گهتی و نکیر کند و در عوض سخا اسراف
 و در عوض شوم بد دلی و امثال این و اگر مرغ مشکا شتر
 افتد و مشتری بنیکو حال باشد مولود درشت خوی و
 بزرگ نفس و خشمناک باشد و غلبه کردن و محبتی نماند
 و حرب و تنه پیر کردن و امر و نهی و طرد دوست دارد
 و اگر بد حال بود مولود منافق و متقلب احوال و بی تمیز
 وی رای بود و مردمان را در یکدیگر بکواندازد و دشنام
 دهد و اگر زهره مشکا مشتری افتد و مشتری بنیکو حال
 بود مولود پاکیزه ظاهر و باطن باشد و خوش خوی و نیک

اعتقاد

نذر و باقر یا خرم بود

اعتقاد و منفعت رسان باشد و روزگار خوشتر کند
 و اگر مشتری بد حال بود مولود خوش عیش و متلف با
 و میل تمام بنسوان داشته باشد و عظیم حرص و جاف بود
 و فسق کردن و وجود و حرکات و سکناات و شبیه زنا
 باشد اما با مانت بود و اگر عطار در مشکا مشتری بود
 و مشتری قوی حال باشد مولود عالم بود با علوم شرعی
 و حکم و هندسه و حساب و شعر و بلاغت و فصاحت
 و سیرت و رای و تدبیر و ضایع و امثال این و اگر مشتری
 بد حال بود مولود حقیر و حق و تلخ سخن باشد و کجای
 چنان بود که مردی حکیم است اما بهایت جاهل و بی خود
 بود و در کارها خطا بیار کند و حرکات نامواذ را از
 او در وجود آید و دعوائی معالیم کند و مضطرب احوال
 باشد **فصل** اگر مرغ مستولی بود بر موضع عطار و قفس
 و بنیکو حال باشد مولود دریر و مردانه و پیش و و لشکر
 و تغلب و سیاست کردن دوست دارد و اگر مرغ بد حال

بود مولود قتال و بد کردار و مضطرب احوال و دیوانه
 بود و دشنام بسیار دهد و عظیم شغب و نافرمان
 بود و اگر نه هود مشاکل مرغ افند و مرغ نیکو حال باشد
 مولود عاشق و خوش عیش بود و میالی تمام بزنان دلش
 باشد و نظر محال و حرام نکند اما عاقل و قیاس و نیکو
 مذہب بود و اگر مرغ بد حال باشد مولود عظیم مویع
 بود بمسوق و خجور و حیانت کردن و اگر عطار در مشاکل
 مرغ افند و مرغ نیکو حال باشد مولود سرور و شاکر
 و خداوند رای و تدبیر و جملتها و کارهای بد کند
 و زود فسخ باشد و باطن او بخلاف ظاهر باشد
 و دوستان از منفعت رسانند و اعدا را مضرت و اگر
 مرغ بد حال بود مولود مضطرب احوال و دود و کوی
 و زشت کردار و راه زن مشهور و الکن و ناموزان
 حرکت باشد و در دیار خویش مشهور بد زدی باشد
فصل اگر مستولی بر موضع عطار و قمر و زهر باشد

بعضی بگویند که اگر مرغ نیکو
 باشد و عطار در مشاکل
 باشد و اگر مرغ بد حال
 باشد و عطار در مشاکل
 باشد

واوینکو

و او نیکو حال بود مولود نیکو سیرت و خوب صورت
 و متعبد و پاکیزه ظاهر و باطن و ذاکر بود و در مایه
 تمتع یابد و بشهوت کردن مایل بود و اگر نه هود بد
 حال بود مولود در کارها آرمیده بود و عشق بازی
 بسیار کند و حالهای زنان باشد و از اهل اعتبار
 اجتناب نماید و اگر عطار در مشاکل بود و زهر
 نیکو حال بود مولود عالم و حکیم و منجم و شاعر و موسیقی
 دان و تدبیر باشد و از خود اشیاء کند و دست در
 صنایع باریک زند و محال بود و از جماعت زنان
 احتراز کند و میل بخوش سپران کند و اگر نه هود بد
 حال باشد مولود بد کردار و بسیار حیالت و فحش
 کوی و منافق و خود رای و دروغ کوی بود و بدی
 در حق مردم بسیار اندیشد و بهو کوی و فویب و
 شغب کردن دوست دارد **فصل** اگر عطار در مشاکل
 بر موضع خویش و موضع قمر باشد و نیکو حال بود مولود

سبکی

ذیبرک و کافی و داهی و نیز فخم و راست فکر باشد
 و عالم هیأت و هندسه و حساب دود ادرار کند
 و بر علل و براهین جماله واقف بود و چیزها که متعلق
 علوم مذکور بود از خود اشتباه کند و در کارها که
 پیش گیرد با تمام رساند و تجربه نماید و اگر عطا
 بد حال باشد مولود مزوری و قلابی و کذاب استحقاقی
 و مضطرب حالی و سریع الحری که باشد و در امور سهو
 و خطا بسیار کند و پیوسته در بند آن بود که مکر و حیالت
 بمردم کند **فصل** اگر یکی از دین و نیکوکاری گوئی افتد
 که مستولی باشد و نیکو حال بود و نیکو گوئی
 مستولی که موجب سعادت و خیر باشد زیادت کند
 و آنچه موجب محسوس و شر باشد نقصان کند و اگر
 نبود حال باشد بخلاف این بود پس تفکوی صانع
 و ذهنی نیز امتزاجات کوکب و مشاکلات ایشان از محمود
 و مذموم تمیز توان کرد **فصل** اگر قوی ناظر باشد بگوئی

مولود را

مولود را میل تمام در مدلولات آن کوکب باشد پس
 اگر کوکب مذکور نیکو حال باشد بقوت ذاتی مولود
 آن علم و صنعت که مدلول کوکب منظور باشد بیجا
 کمال رساند و مشهور شود اگر کوکب ضعیف حال
 مولود مایل بود بعد لولات کوکب اما چیرگی یا دلت
 حاصل نکند **فصل** اگر خانه فخم مسعود بود دلالت کند
 که مولود نیکو سیرت و پاکیزه اعتقاد و پرهیزگار و
 متدین و بار سار بود و اگر محسوس بود بصدا این و هم
 بر برقیاس از خداوند جان فخم و موضع سهم الغیب
 و خداوند را استدلال باید کرد و الله اعلم **باب فخم**
 در آفات نفسانی اگر عطار دوز از یکدیگر ساقط باشند
 و هردو از طالع ساقط و کوکب محسوس ایشانرا محسوس
 گردانند دلالت کند که محسوس فانی که مولود رسد
 از جنس کوکب ناحسی باشد **فصل** اگر در صورت
 طالع مولودی قمر از عطار دساقط بود یا هردو از طالع

ساقط باشد و ز حال در مولود نهای در و تری
 باشد و مرغ در مولود لیلی مولود مصرع باشد
فصل اگر حال عطار و قمر چنان بود که در فضل
 متقدم گفته شد و ز حال در و تری باشد در مولود
 لیلی و مرغ در مولود نهای خاصه چون آن و تری
 برج سرطان یا سنبل یا حوت باشد آن مولود
 دیوانه بود **فصل** اگر مرغ در مولود نهای در و تری
 باشد باز حال در مولود لیلی مستوی بود بر موضع
 و قمر از زیر نور آفتاب بیرون آمده باشد از اشقیاء
 مولود از جهل پر نازگان باشد **فصل** اگر در مردان
 نبین در برجهای مذکور باشند رجولیت مولود نیا
 کمال باشد و اگر بضد این بود بجهل فاین بود و در مولود
 زنان یقین در برج مذکور لیلی باشد بر آنکه حرکات
 و سکناات مولود شبیه مردان باشد و اگر مرغ یا ز
 در و تری مذکور مشکلی نبین باشند دلیل قوت و زیا

ذکورت

ذکورت است و اگر نبین در و تری مؤنث باشند
 و مرغ یا زهره مشکلی وی باشد دلیل قوت انوینت
 است **باب دهم** در تحول پدر و مادر و لیلی
 از آفتاب و ز حال و خانه چهارم و خداوند خانه او
 و سهم الاب و صاحب باشد در مولود نهای و
 در مولود لیلی حال را بر آفتاب مقدم دارند دلایل
 مادر قمر و زهره و خانه دهم و خداوند و سهم الام
 و صاحب و بود در مولود نهای و در مولود لیلی
 زهره یا بر قمر مقدم دارند بر حسب قوت وضعف
 و سعادت و نحوست مادر و پدر و آنچه قویتر بود از
 ادلاستوی بود حکم او ظاهر تر باشد **فصل** اگر ادلاء
 پدر از شکل دوستی یا ادلاء مادر ناخوب یا متصل باشد
 دلالت کند که میان ایشان صل و قضا باشد و محبت
 در حق یکدیگر زیادت کنند و سالها مدید روزگار
 بعیش و جمعیت بایکدیگر بسر برند **فصل** اگر ادلاء

از شکل دشمنی بکدامیکو ناظر باشند دلالت کند که در کمال
 بیکدیگر بسر برند اما بدشواری و جنگ و خصومت
 و در هر حال چون ادلا بیکدیگر ناظر باشند دلیل
 اتفاق و دوام اتصال است و اگر ه ساقط باشند دلیل
 مخالفت و قتل **فصل** کود آمدن سعود بر حوالی ادلا
 دلالت کند بر نیکوی حال و علوهیت و رفعت و مرتبه
 و منزلت و نخوس بخلاف این اما کود آمدن کوکب بر
 حوالی دلیل و نوع باشد اول آنکه از درجات تفاد
 بود مثلا دلیل در ده درجه حال بود و کوکی در هشت
 و کوکی دیگر در ده و زده درجه در دوم آنکه کوکی در
 در دو کوح دلیل باشد و یکی در ده و از دهم مثلا دلیل در
 حال باشد و کوکی و کوح بود و کوکی دیگر در **فصل**
 سلیم بودن ادلا از اتصال نخوس دلیل باشد بر ترقی
 و محبت و جود مادر و پدر و نخوسی ادلا دلیل برای
 و علل و نوع مرض از جنس طبیعت کوکب ناظر باشد **فصل**

اگر سهم

اگر سهم السعاده و صاحب او یکی از ادلا ناظر بود دلیل
 باشد بر بیاری مال و فراخ دستی و خیر و سعادت
 مافتن پدر و اگر با ادلا ناظر بود و مادلا مادر ناظر
 این سباب که یاد کرده شد مادر باید **فصل** اگر آفتاب
 از شکل دوستی بر حال ناظر باشد و مشتوی باز هم بافتاب
 مقادیر باشد دلیل کند بر تطوی یا عمر پدر صاحب شود
 و اگر ه ه و بقمر ناظر بود از شکل دوستی و مشتوی ناظر
 بزه و یا قمر دلیل کند بر تطوی یا عمر مادر **فصل** احوال
 پدر را خانه هفتم نگاه کنند که چهارم چهارم است و
 احوال عم و عمت از ششم که سیوم چهارم است چنانکه
 مقاله اول گفته شد **باب** یازدهم در احوال برادران
 و خواهران دلیل برادران و خواهران سرخ و عطارد
 و خاند سیوم و خد و ندر و وسهم الاخوه و خد و ندر
 باشد پس اگر مشتوی از این ادلا با آنکه قوی تر بود
 بطالع یا خد و ندر طالع ناظر بود دلیل بود که مولود یا

برادران باشند پس اگر اتصال از شکل دوستی بود میان
ایشان موافقت بود و اگر از شکل دشمنی باشد مخالفت
و خصومت و اگر ساقط بود و برادران و خواهران
بنمود و اگر باشد میان ایشان الفت نبود و اگر ادلا
سمود باشند و بیکدیگر ناظر دلیل سعادت برادران
و خواهران است و اگر بصدایین بود بخلاف این **فصل**
مرخ دلیل برادران و خواهران بزرگ بزرگ باشد
و عطار دانان کوچک **باب دوازدهم** در مال و سهام
دلایل مال خانه دوم و صاحبان و شتری و سهم السع
و خداوند و سهم المال و خداوند و پسر اگر پیشتر
نظر این دلایل و مال آنکه قوی تر باشد بطالع و صاحب
طالع ناظر بود و دیگر ادلا مال بیکدیگر ناظر باشند
بنظر محمود دلالت کند بر بسیاری مال و آسان در جمع
کردن و اگر ساقط باشند دلیل کند بر کمی و مولود و ثلث
مال و بد شواری مال بدست آمدن **فصل** اگر کوکب سعد

حوالی

حوالی دلیل از ادلا که قوی تر بود و گرفته باشند و
نیزین را از شکل دوستی یا آن دلیل نظر باشد دلیل کثرت
مال باشند **فصل** قوت ادلا و قوت سهم السعاده خا
در سعادت بصر و دلیل باشد که صاحب مولود ملک
و اسباب تمام حاصل کند **فصل** اگر قوی تر ادلا مال
بود دلالت کند که مال از جهت بنا کردن و خانه خریدن
و فروختن و کشاورزی حاصل کند و اگر مشتری بود
از امانت داری و امامی و مؤذنی و فقیهی و کومرغ بود
از سرهنگی و سپاهی کوی و سیاست کردن و دزدی و
اگر مزه بود از عطاها و دستان و اهل طرب و زنان
و اگر عطار بود از عالم حکمت و نجوم و بازرگانی **فصل**
اگر از حل سهم السعاده ناظر بود از شکل دوستی و شتری
باز حل باشد دلالت کند که مال از جهت میوه حاصل
شود اگر ممکن باشد و اگر ممکن نباشد از جانی که او امید
نداشته باشد **فصل** اگر خداوند خاند دوم در طالع بود

و مقبول در موضع خود مال آسان به ستاید و آنکه
طلب کند و ریخ کشد و اگر مقبول بنود طمع و امید
باشد و بقدر حاصل شود و اگر صاحب طالع در ثبات
بود دلیل کند که در طلب کردن ریخ بسیار کشد پس اگر
صاحب طالع مقبول باشد و محسوس بنود آنچه طالع کند
بیاید و اگر مقبول بنود چیزی حاصل نشود و پیوسته
روزگار بامید و طلب مال گذرانند و اگر مقبول باشد
لیکن با بخش بود مال حاصل کند اما از دست وی برود
و اگر مقبول و با سمود بود مال حاصل کند و از آن تمتع
یابد و هم برین قیاس در هیچ وقوع اختلافات دلائل نظر
باید کرد **فصل** اگر نبیند در او تاد و بروج مذکور باشند
و آفتاب در روز و نوازلارض باشد و قمر بخلاف این
و دیگر ستارگان کرد نبیند که در چیزی خوش باشد و کرد
باشند اما ناخواری از او تاد جاه و مرتبه مولود عالی شود
و نو مانده می کرد و اگر ستارگان سعد باشند این معنی

خاص چون بقوفهای ذاتی آراسته باشد و هر چند
از قوت و مواضع و اتصال ضعیف تر میشود در جاه
و حکم و مال نقصان می بیند و اگر کوکب بخش ناظر
باشد از قرآن یا تزیین یا تعالی به نیر مد کورد و در مقام
خوشی در حال بود دلالت کند که مولود بغایت سخت
و مدبر بود **فصل** اگر یکی از ثابته که در عظم اول یاد شود
است در حقیقت در جزایر و تاد طالع یا جزیره
یا جزو سهم السعاده افتد جاه مولود بغایت مرتفع
و خد و در حکم و فرمان باشد و اعمال و اشغال او
از جنس کوکب ثابته یا از جنس طبع آن دو کوکب
سیاره باشد که ثابته بر مزاج او بود و کوکبی که در عظم ثابته
بود هم بر فعل کند الا آنکه فعل او ضعیف تر از آن کوکب
بود که در عظم اول و ثانی باشد و اگر ثابته که بر جزیره تاد
یا نبیند یا سهم السعاده واقع باشد بر مزاج بخسان
بغایت مولود را بغایت در حال و پریشان روزگار کند

کودن کند اما اگر قمر بود مولود شروع درخت
و اشجار و نقد بر آب و زمین و بهرام بردن و فاصد
پس اگر کوکی مشکا یا مانج دلیل باشد بقدر قوت
و ضعف و سعادت و غنوت بیفزاید یا نقصان کند
فصل اگر مستولی ضاعت خداوند عاشر بود مفرد
یا کوکی از کواکب صنعت و در موضع خویش یا مقبول
بود و بهیچ کوکب منتوج نباشد مولود بطل بود و هیچ
و پیشه بناموزد **باب چهارم** در تزویج و شوکت مولود
دلایل تزویج مردان خانه هفتم بود و صاحب و زهره
و سهم التزویج مردان و صاحب او و دلایل تزویج زنان
خانه هفتم و صاحب او و آفتاب و سهم التزویج زنان
و خداوند و باشد پس اگر اکثر دلایل یا آنکه قویتر باشد
و داخل بود بطلح یا بخداوند و مولود را اتفاق و صلت
افتد و اگر هر دو ساقط بود تزویج نسا زد **فصل** اگر
دلایل تزویج یا آنکه قویتر بود در او تاد باشد مولود

باب سیزدهم در صناعت مولود دلایل صنعت
برج وسط السماء و خداوند و فمر و زهره و عطارد
و سهم العمال و خداوندی باشد پس هر کدام از این
دلایل که قوی حال باشند تدبیر کنند و عمل مولود او
بود اما اگر رسال بود مولود کثرت و درزی و کار برکنی و
کارهای باریک که برود کار خطویل یا تمام رسد کند
اما اگر مشغری بود مولود شروع در فضا و توسط
خالدی و علم و هنر و هر چه صلاح خلق باشد کند
اما اگر مرغ بود مولود شروع در آهنگری و سبط
و حجامی و سرهنگی و هر کاری که باشد کند و قتالی
کند اما اگر آفتاب بود مولود شروع در پیرو آورد
کوهرها از معادن و از کان و کیمیاگری و کار داشتن
آتش که باعمال حکیمان بکار دارند کند اما اگر زهره
بود مولود شروع در جاد و عطا و یخفن و شرا بها
ساختن و سطح باختن و نرد باز برون و تصویر کردن

کند

وصلت با قوی معروف و مشهور کند و اگر دلایل
 مسعود باشد وصلت با قوی مال دار کند و اگر بخلاف
 این باشد بضد این و اگر قوی دلایل در برنج و حسد
 بود و پیش از آنکه کوکب بوی ناظر یا متصل باشد
 پیش از یک زن یا شوهر نکند **فصل** اگر قمر میان
 اجتماع و استقبال باشد مولود در صغیر سن وصلت
 یازنی که ببال کوچک باشد بخواند و اگر آفتاب میان
 طالع و غارب بالا زمین بود زن در صغیر سن شوهر
 کند یا شوهری که ببال کوچک بود و اگر یزید بخواند
 این باشد حکم بضد این باشد **فصل** اگر طالع زن هفتم
 طالع شوهر بود سالهای بیاید بایکدیگر بمانند چنانچه
 در مقدمه گفته شد **باب پانزدهم** در اولاد دلایل
 فرزندان خانه پنجم و صاحب وی و مشاوی و نظم فرزندان
 و صاحب وی است پس اگر پیش از دلایل آنکه قوی تر باشد
 بطالع و خداوند و ناظر یا متصل باشد دلیل باشد که

مولود را

مولود را فرزندان پیدا شود و اگر ساقط باشند از
 هردو مولود را فرزندان نباشد و اگر از شکل تثلیث باشد پس
 نکرند میان صاحب مولود و فرزندان موافقت و در
 باشد و اگر از ترس و مقابله نکرند مخالفت و عداوت
 بود **فصل** اگر دلایل اولاد با آنکه قوی تر بود مسعود باشد
 مولود را فرزندان صاحب نعمت متمیز باشد و اگر بخلاف
 این بود بضد این باشد **فصل** اگر اکثر دلایل آنکه قوی تر
 بود در برج حصاد و جدین باشد یا در برج میزان
 مثل حوت و سرطان و عقرب صاحب مولود را پیش از یک
 فرزندان باشد و اگر نحوس سنوولی باشند بر مواضع اولاد
 و دلایل در بروج عظیم باشند یعنی اسد و سنبل و موله
 فرزندان نباشد و اگر بود اندک باشد و از ایشان چیزی
 نیاید و اگر اولاد فرزندان اکثر در بروج مذکور باشند **مولود**
 فرزندان بیشتر و زینیه بود و اگر بضد این بود بخلاف این
 و هم چنین اگر مشرق باشند دلیل فرزندان مذکور باشد

در

و مغزی دلیل مؤنث **فصل** دلالت کثرت ولادت
 قمر و مشتری و زهره و عطارد اند خاصه چو شرقی
 باشند و دلایلت آفتاب و مریخ و زحل و عطارد خاصه
 که مغزی باشند **باب شانزدهم** در اعدا و اصداف دلایل
 دوستان خانه یا زدهم است و صاحب او سهم الاصل
 و صاحب او و دلایل دشمنان خانه دوازدهم است و صاحب
 او و سهم الاعدا و صاحب او و سهم الاصل و صاحب طالع درجه
 باشد و مقبول بود در موضع خویش یا خد و ندر حاد عشر
 در طالع بود و مقبول بود در موضع خویش یا انصالی
 صاحب طالع و صاحب حاد عشر باشد یا میان صاحب
 سهم الاصل و صاحب طالع یا سهم الاصل و ندری
 افتد و صاحب طالع با وی بود و مقبول باشد در موضع
 خویش مولود را دوستان بسیار باشند و حال اعدا بر این
 قیاس معلوم باید کرد مگر آنکه در بر قضیه اگر لا مقبول
 باشد دشمنی ضعیف گرداند **فصل** اگر در وقت ولادت

مولود

مولود نبویس بموضع باشد که در وقت ولادت مولود
 شخصی دیگر بوده باشد میان ایشان دوستی و محبت باشد
 و اگر آفتاب یکی در موضع قمر باشد و دیگر با بر عکس
 دلیل دوستی و اتفاق است و اگر تثلیث باشد پس یکی
 باشند هر چه که دارد ضعیف از انواع مقدم باشد
 و اگر بمقابله یا تریج یکی دیگر باشند میان ایشان دشمنی
 باشد و قویتر بود در دشمنی و مقارنه در دوستی **فصل**
 اگر سهم السعاده یکی در موضعی باشد که سهم السعاده
 یکی دیگر بوده باشد میان ایشان دوستی تمام باشد
 و محبت منفعتی که از یکدیگر حاصل کنند و اگر در تثلیث
 باشد پس یکی دیگر باشند هر چه که دارد اما کمتر از دو
 اول **فصل** اگر طالع دو شخص یک برج میان ایشان
 دوستی و معاشرت و محالست بود و اگر مقابله یا تریج
 یکی دیگر باشند میان ایشان خصومت و عداوت باشد
باب هفدهم در سفر و غریب دلایل سفر خانه

مقابله

و خداوند او و مرغ و سهم السفر و صاحب دی
 باشد پس دلایل مذکور بطالع و صاحب طالع متصل با
 ناظر باشند دلیل کند که مولود سفر بسیار کند و اگر
 ادلا از طالع و خداوند او ساقط باشند مولود را
 اتفاق سفر کمتر افتد **فصل** اگر دلایل سفر در او تاد
 باشند و خداوند طالع در برج زایلالات تاد باشد
 دلیل بسیاری سفر است **فصل** اگر قمر زایل بود از
 او تاد دلیل نقل و حرکت است و اگر مرغ در او تاد باشد
 همی که دارد **فصل** اگر دلایل سعود باشند مولود را
 سفر منفعت بسیار باشد و اغراض او محصور شوند
 و عوارض او جمعیت کند و اگر ادلا مخوس بود بصدا این بود
فصل اگر سهم السعاده با خداوند او در خانه ضم
 بود دلیل کند که مولود سفر بسیار کند پس اگر سعود
 بصاحب ضم ناظر باشد در سفر منفعت تمام حاصل کند
 و اگر بصدا این بود بخلاف این باشد **باب هشتم** در احوا

موت

موت دلایل مرکب خانه هشتم بود و صاحب او و کوکب
 قاطع است از سیاره و ثوابت پس اگر دلایل مرکب زحل
 بود مولود در بیماری دق و تب و لز و دود سپرز و سل
 و نزله و نزول آب و هر موی که از افراط سردی باشد
 وفات کند و اگر مشغولی بود دلیل باشد که مولود در
 بیماری شش و سکه و درد کلو و سرودل و هر علتی
 که از افراط باد متولد شده باشد وفات کند و اگر مرغ
 بود مولود در امراض شطرنج و درد جگر و روات
 شدن خون از بینی یا شکم یا کلو و هر علتی که از افراط
 گرمی متولد شود وفات کند و اگر زهره بود مولود
 بیماری مقعد و کرده و ورم ناسور و هر علتی که از
 افراط رطوبت متولد شده باشد وفات کند و اگر
 عطارد بود مولود در بیماری جنون و وسواس و سوز
 و فی و هر علتی که از افراط خشکی متولد شده باشد
 وفات کند و دلایل آفتاب شبیه دلایل مرغ بود و دلایل

قمر شبیه دلا یا زهره باشد **فصل** اگر اولاد مخوس
 باشد بخوست سیاره یا ثوابت فاطح یا بعضی از قواطع
 در جزو ثامن باشند با شهادت مخوس دلالت کند
 مولود بغیر مرکب طبیعی بمیورد و مرکب طبیعی آنست
 که هیچ علت بر مولود ظاهر نشود که عمر او را قطع کند
 یعنی قوت و حرارت غریزی او اندک اندک نقصان
 می پذیرد تا وقتی که بکلی ساقط شود آنگاه بمیورد **باب**
نوزدهم در قسمت زمان مولود و احکام آن از وقت
 ولادت تا چهار سال شمسی از عمر مولود منقضی مدتی
 مولود قمر باشد از چهار آنکه مزاج عظیم رطب اسب و
 پیشتر غذا های رطب تناول میکند و حرکت نشود
 در وی ظاهر تو است پس عطار در مدتی باشد مدت
 ده سال شمسی تربیت کند و کودک درین قسمت قوت
 یکدود قوی گردد و فهم در کار و ابتدای تعلیم تحصیل
 علم و هنر کند بعد از آن مدتی زهره بود و مدت

هشت

هشت سال تربیت کند کودک درین قسمت بازی و هو
 و جماع کردن غلبه گیرد و بالغ شود بعد از آن مدتی زهره
 باشد و مدت نوزده سال تربیت کند و درین قسمت
 مولود متکبر و تحقیر شود و در امور وی که در اصل ولادت
 حاصل کرده باشد قادر شود و هزل مکتور کند و سخن
 با تمکین و تعظیم گوید بعد از آن مدتی بر مرغ بود و مدت
 پانزده سال تربیت کند و درین زمان مولود دشوار عیش
 و بسیار اندیشه و حرص روی مستولی و با مردم تلخ
 باشد و بعد از آن مدتی مشاوری بود و مدت دوازده
 تربیت او کند مولود آرمیده شود و کارهای سخت کردن
 و جعل ترک کند و میل بطاعات و خیرات کند بعد از آن
 مدتی بر حال باشد تا آخر عمر و درین قسمت مولود کامل
 و کسالتی و سوز مزاج شود و شهوت بد شواری
 تواند کردن و قوت عظیم روی با خطاطی و محمل
 نماید **فصل** هر کوب که در وقت ولادت قوی حال تو

بود و مسعود تر باشد در زمان قسمت وی و غل
 او ظاهر تر بود و جمهور متقدمان بر حصو این
 متفق علیه اند و فارسیان این را فودارات خوانند
باب بیستم در تحویل سال مولود و تیسیر دلاصلی
 و تحویلی اول سال مولود وقتی باشد که آفتاب در طول
 ولادت بموضعی رسد که در وقت ولادت آنجا بوده
 باشد و شرح این افعال در زج جامع و بالغ گفته شده
 پس اگر خواهند که بدانند که چند سال از عمر مولود گذ
 است طریق آنست که آنچه از اول تا رخ بزجر دی یافت
 ولادت کن شده باشد از آن سال که تحویل خواهد کرد
 نقصان کنند آنچه بماند سالهای نامه بود که شش از عمر
 صاحب مولود و طالع آن وقت طالع تحویل سال ناقصه
 باشد و دلا یا یسار ظاهر باید کرد و ایند و قوی تر ادلاء
 او تا در ربع طالع است و طویق عمل این تیسیرات چنان
 است که بهر یک نام که از عمر مولود منقضی شده باشد

یکدم

یکدم ربع طالع طالع بندهک بلد افزاید آنچه حاصل شود
 مطالع تیسیر طالع بود در جدول مطالع بلد ولادت
 مقوسر کرد اند خارج موضع تیسیر طالع

نقصان کنند

آنچه بماند مطالع تیسیر عاشر بود در جدول مطالع نیم
 مقوسر کنند خارج موضع تیسیر جزو عاشر بود نظر او موضع
 تیسیر جزو رابع و شرح عمل تیسیر دلیلی که در میان دو
 و تد باشد در باب مستقبل گفته خواهد شد انشا الله
 اما آن درجه که تیسیر دلیلی بوی رسد درجه قسمت خوانند
 و صاحب آن حد را قاسم او و مد بر آن تیسیر بود مادم
 که تیسیر در قسمت حد او بود و از حد او نقل کنند و بعد
 کو یکی دیگر رسد قاسم او و مد بر آن کو کشاید و هر
 یکدم ربع مطالع که از حد کو یکی باز ماندن بود سالی قطع کند
 مثال طالع برج سرطان بد ربع دهم و تیسیر در زمان
 معین رسید بد ربع هجدهم از برج مذکور پس درجه

هجدهم درجه قیمت بود و عطارد که صاحب حدیث است
 بجد و دمصریان قاسم و چون دو درجه سوا ماند
 تا از حد عطارد بگذرد و دو طالع این دو درجه بزرگ
 باشد دو درجه و بیست و دو دقیقه است پس وقتی
 که از این دو درجه زمان دو سال و صد و سی و روز
 بگذرد و سی طالع نقل بجد مشاوری کند و قاسمی بوی
 تعلق یابد درجه تسیرات محافظت باید کردن اما
 بعد از تعیین تسیر جزو ناد تسیر مستوی معلوم باید
 کردن و آنچنان باشد که بزرگسال نامه یک بروج تمام
 بروج و طالع اصلا یا عاشق یا مواضع کواکب وقت مولود
 افزاینده آنجا که بروج متقی شود بروج انتفا آن دلیل گویند
 و خداوند بروج انتفا طالع اصلا را ساخته و خوانند
 مثال طالع سرطان بدو درجه خواستیم که در اول سیاه
 یا زدهم بدانیم که بروج انتفا طالع یکجا رسیده است ده
 بروج بود درجه طالع افزودیم تا شد بروج ثور بدو درجه

پس

پس بروج انتفا شود بود و ساخته و زهره و اعتقاد
 کلی در آنجا و در ساخته بود و سال دیگر بروج انتفا
 جزو باشد بدو درجه و بحسب رسیدن تسیر
 بشعاع سعدان و غنسان احکام باید را ندید اگر
 تسیر انتفا بجد یا شعاع کوکی رسد حکم اندلیل
 بحسب مزاج آن کوکب و اگر نبود کوکی رسد اعتبار آنجا
 بروج انتفا و سعادت و غنوست وی باشد مثال انتفا
 بدو درجه ثور و شعاع مشاوری در شانزده درجه
 از ثور پس حکم انتفا آنجا که نشان داده درجه رسد
 بحسب قوه و ضعف زهره باشد و این مقدار در زمان
 هفتاد و سه روز قطع کند پس امری که بصاحب محول
 در بر بام کفیز گذران باشد موافق مزاج زهره بود
 و سعادت و غنوست وی در بر مدت و بعد از آن موافق
 مزاج مشاوری و هما جد ولی برای این تسیر باید کنیم
 وجد ولی دیگر ایاد کردیم که آنرا تسیر شهری میگویند

و آن چنان باشد که دیکسال شمسی سیزده برج حرکت
کند یعنی در یکسال یکبار و ر کرده باشد بزایدی برخی
که تسبیر سنوی حرکت کرده بود و باول سالهای تحویل
با برج انتفا منطبق گردد و هر سال بمقام اجرام و شعا
کواکب اصلی و تحویلی بگذرد و ما از بهر تسبیرات سنوی
و شهودی جد و له ماه و روز و وضع کرده ایم اما تسبیر
دیگر تسبیر تحویلی است و آن چنان باشد که در هر
روزی بخانه و نه دقیقه و هشت ثانیه که حرکت وسط
یکروزه آفتاب است برج و طالع تحویل و مراکز آن وضع
کواکب سیاره در وقت تحویل افزاید و عمل این تسبیر
از جد و له حرکت وسط آفتاب باید کرد تا آسان بود
مضام از موضع برج انتفا طالع اصل و تسبیر درجه
عطالع بلد و ولادت احوال جسمانی معلوم شود و از برج
انتفا سهم السعاده و تسبیر درجه او عطالع عرض افق
وی احوال مالی و سعادت و از برج انتفا وسط السماء

و تسبیر

و تسبیر درجه او عطالع افق وی احوال جاه و شرف
و شوکت و از برج انتفا وسط السماء و تسبیر درجه
او عطالع فلک مستقیم احوال شغل و عمل معلوم گردد
و همچنین بر برج و تسبیر درجه سوت باقی و کواکب اصلی
عطالع عرض افق حادث هر یک از بهر مدلولات ایشان
چنانکه احوال ملک و عقار از برج انتفا چهارم و تسبیر
درجه او و احوال از واج و شوکا از برج سابع و تسبیر
درجه او و باقی بر قیاس از خانه و کواکب **فصل** اگر در
سالی از سالهای تسبیر یکی از ادلا، اصلی بموضع سعد
یا خنسی اصلی رسد توقع سعادت یا خنسی توارث است
پس اگر در آن سال دلیل که تسبیر او را ندانیم در دو
از او تا دطالع تحویل باشد و آن کواکب که تسبیر مجددا و
رسیدن باشد سعود یا خنوس شود دلالت کند بر واقع
شدن مدلول کواکب مذکور در آن سال و بوفار ساینده
احکای که مقتضی بلوغ تسبیر را باشد بموضع سعد یا خنوس

و اگر شهادت بخوبی نباشد عارضی چیزی بود
که واقع شود یعنی اگر سعادتی بود بعد از درنگ کردن
و اگر بخوست باشد هم چنین و اگر شهادت بخوبی بود
و شهادت اصلی نبود آنرا خفیف تر بود مگر وقتی که
ادلا و شواهد در او تاد باشند که کار محکم کرد و تاد
بقوت کند هرگاه که یکی از او تاد در وقت ولادت
یا کاه بخوبی بخوسر بود و کواکب متصل با ناطو باشند
بوی آن بخوست آسان گذرد مگر وقتی که بخوست قوی
باشد و قوت سعادتی ضعیف **فصل** الشواهد این
صناعت در هر ماه چون آفتاب بدرجه رسد که در وقت
ولادت در آن درجه بوده باشد از هر برج که باشد
طالع بخوبی بیرون آرند و آنرا طالع بخوبی شهر گویند
و بعضی چون هفت درجه و سی دقیقه آفتاب از جزو
اصلی حرکت کند بخوبی دیگر بیرون بیاورند و آنرا
بخوبی اسامی خوانند چنانکه در هر ماهی بعد از بخوبی

شهور

شهور سه بخوبی دیگر باشد و طائفه دیگر هر
درجه که آفتاب از جزو اصلی نطع کند بخوبی میکنند
آنکه تا او باقی سیار جمع شود و صاحب بخوبی را خوش
آید **فصل** مصنف گوید اگر گفته ایم باز بآجویند
و در وقت امتزاجات اولاد فوت و ضعف هر یک بر
این مقدار که بر شمریم قیام نمایند نمود و خبر از شر
تمیز نمایند کرد و حکم خالص که مقتضی امتزاج اولاد
بود بیرون نمایند و در چنانکه حکم قطعی توان
دان غایت کار بود ناقل گوید مصنف احتراز از بخوبی
هفته و ایام کرده است از هر آنکه چیزی بسیار بعید
است **فصل** اگر خواهند که بخوبی شهوری کنند طریقی
آنست که در هر برج که آفتاب بآن درجه رسد که در
وقت ولادت بوده باشد در طول بلد ولادت طالع
بیرون آرند و مواضع کواکب تعیین کنند و آنرا دلایل
گویند احکام ماه دوم از طالع بخوبی سال و طالع

بخوبی ماه و دوم انتها کنند و احکام ماه یکم از طالع
 بخوبی سال و سوم انتها و طالع بخوبی ماه نمایند و باقی
 بر این قیاس و تسبیح کنند و اگر ششوی را در دو روز
 و یک نشت روزی یکسج و احکام جزوی صاحب بخوبی
 در آن روز یک نشت اول بخوبی از رسیان تسبیح کند
 بمواضع و شعاع کواکب اصلی و بخوبی کند و در دو
 روز یک نشت دیگر از روز و تسبیح کند و در برج دوم
 انتها و سنوی بمواضع و شعاع مسعود و مخوس اصلی
 بخوبی و هم برین ترتیب تا دوازده برج در زمان بیست
 و هشت روز قطع کند و چون از یک دور و یکسج
 قطع کرده باشد تسبیح ششوی در یک روز یکسج
 و چهار دقیقه سیر میکنند و در مقدمه گفته شد
 یک برج قطع کرد و بخوبی و یکسج یکو منطبق شده باشد
 پس طالع بخوبی و تسویه البیوت و برج انتها و مواضع
 کواکب در وقت بخوبی و شعاعات آن و سهام بخوبی چنانکه

سهام در وقت ولادت بیرون آورده باشند بیرون
 آرند بعد از آن جدا و زائحه بخوبی و طالع اصل
 و انتها مواضع کواکب در اصل ولادت و زمان
 بخوبی سال مطلوب و آنچه در بیاب ضروری بود
 وضع کنند چنانکه درین جدا اول کرده شده انگاه
 پیش نظر گذارند و خاطر در آن کارند و بقدر
 قوت فاکو خویش احکامی که دلائل حال وضع گرداند

و مواضع هر شخص حکم کنند

با پسندیده و موافق

افتد و جدا اول

در ضایع اند

نوشته شد

التيرات السنوية وهو في
السنه بر وج واحد

التبيرات الشهوريه وهو
في السنة ثلثه عشر بربا

[illegible]

مشروع العمل بهذا الجدول

١ الانتهاء في الثور عشرون درجة والماضي من

اسنة ثلثة اشهر وعشرة ايام فيكون الاثنى

عند ذلك بالتفسيرات السنوية في النور

٤٥ وبا الشهور في السبيل ٥٥

طالع الاصل	ثالث الاصل	رابع الاصل	خامس الاصل
رابع الاصل	خامس الاصل	سادس الاصل	سابع الاصل
سادس الاصل	سابع الاصل	ثامن الاصل	تاسع الاصل
تاسع الاصل	عاشر الاصل	الحادي عشر الاصل	الثاني عشر الاصل

باب بیست و یکم در حساب تسبیحات ابراب
 در زنجرات لایق تر باشد اما بواسطه تکمیل کتاب
 انواع تسبیحات یاد کرده شد لا باید که معلوم باشد
 که این تسبیحات عظمی گویند برای آنکه در یک سال شمسی یکبار
 مطلع باشند و چون عملی تسبیح دلیلی که میان دو روز
 است کنیم در مقدمه آن ساعت بعد دلیل از وقت مقدم
 بساعات زمانی معلوم باید کرد **فصل** اگر دلیل در دو
 ربع مایل که باشد مطالع یا ربع از مطالع دلیل باقی
 است و نقصان کنند آنچه بماند بعد باشد و اگر در دو
 ربع مؤنث باشد مطالع طالع یا سابع از مطالع دلیل باقی
 باشد آنچه بماند بعد بود پس اگر دلیل فوق الارض باشد بعد
 بواجزای ساعات جزو دلیل قسمت کنند و اگر تحت الارض
 باشد بر اجزای ساعت نظیر جزو دلیل آنچه بیرون آید است
 بعد دلیل بود از وقت مقدم اما اگر در ربع دهم یا حاد
 یا ج و دلیلی که در حقیقت ابرو خانه باشد تسبیح را نهند

طریق

طریق است که مطالع یکی از ابرو خانه از مطالع جزو
 تسبیح الیه بمطالع است و نقصان کنند آنچه بماند هر
 درجه را سالی گیرند و هر دقیقه را شش روز آنچه
 بر آید زمان بعد بود میان رسیدن تسبیح دلیل جزو
 الیه و اگر درجه طالع یا دلیل که در دقیقه باشد
 تسبیح کنند مطالع طالع از مطالع جزو و سید الیه باقی باشد
 نقصان کنند بماند حصه سال باشد و اگر در جزو غارب
 یا جزوی که در وی باشد تسبیح مطالع طالع را از مطالع
 نظیر جزو و سید الیه نقصان کنند تا حصه سال تمام شود و اگر
 دلیل در میان دو روز بود مطالع او باقی باشد و باقی
 است و بگیرند و فاصل میان هر دو مطالع را در ساعات
 بعد دلیل از وقت مقدم ضرب کنند و بر شش قسمت کنند
 آنچه بیرون آید تعدیل بود پس اگر دلیل در ربع مذکور باشد
 و فضل مطالع استوار باشد بعد از از وی نقصان
 کنند و الا بر وی قافله اند و اگر در ربع مؤنث بود و فضل مطالع

باشد تا تعدیل از وی نقصان و الا بر
 افزایند آنچه بماند یا حاصل شود مطالع تیسیر لیا باشد
 بعد از آن مطالع جزو مسیو الیه بخط استوا و بنگ
 باشد چنانکه در مطالع جزو دلیل گفته شد بدانند و
 تفاضل را در ساعت بعد دلیل از وند مقدم ضرب کنند
 و بر شش قسمت کنند آنچه حاصل آید تعدیل باشد هم بر
 آن طریق که در مطالع جزو تیسیر گفته شد آنرا با تمام رسانند
 و مطالع جزو مسیو الیه کویند پس اگر مطالع جزو دلیل
 از مطالع جزو مسیو الیه نقصان کنند آنچه که بماند هر روز
 سالی بود و هر دقیقه شش و ذ آنچه بماند تا بعد بود
 میان رسیدن تیسیر جزو مسیو الیه و اگر زمان
 معلوم باشد خواهند که بدانند که آن زمان تیسیر یکی
 از دلایل یکجا رسیده است اگر مطلوب جزو عاشق یا رابع
 یا دلیل باشد که در جزو بود بصورت یکا الیکال و جبر
 مطالع آن جزو بخط استوا افزایند و هم در آن مطالع مقوس

کرداند

۸۴
 کرداند خارج موضع تیسیر جزو مطلوب باشد و
 اگر مطلوب جزو طالع یا دلیل بود که در حقیقت طالع
 بود بصورت یکا الیکال و جبر مطالع طالع بنگ باشد افزایند
 و هم در آن مطالع مقوس کرداند تا موضع تیسیر جزو
 مطلوب معلوم شود و اگر جزو غارب یا دلیل در وی
 باشد تیسیر جزو مطلوب معلوم شود و اگر جزو غارب
 یا دلیل در وی باشد تیسیر کنند بصورت یکا الیکال و جبر
 مطالع نظیر جزو افزایند و هم در مطالع بلد مقوس کنند
 تا خارج موضع نظیر تیسیر جزو مطلوب باشد و اگر در
 میان دو وند باشد مطالع جزو و باقی بلد و افق استوا
 بکینند و بصورت یکا الیکال و جبر مطالع هر یکا افزایند و
 در مطالع خودش مقوس کنند اگر اجزاء اقواس مطالع یکا
 باشند جزو تیسیر آن جزو بود و اگر تفاوتی باشد آنرا در
 ساعات بعد از وند مقدم ضرب کنند و حاصل را بر
 شش قسمت کنند آنچه بیرون آید تعدیل بود پس اگر دلیل

در ربع مذکور بود و فضل مقوس مطالع استوار بود
باشد تعدیل را از قوس و نقصان کنند و الا بروی
افزاینده حاصل یا باقی موضع تسبیح بود و اگر در ربع
مؤنث بوده باشد و فضل مقوس مطالع بالی باشد
باشد تعدیل را از قوس و نقصان کنند و الا بروی
افزاینده حاصل یا باقی تسبیح بود و مقاله ثالث را بر این
باب ختم کردیم و السلام علی ائمه الهی **مقاله چهارم**
در اختیارات این مقاله مشتمل است بر سی باب
باب اول در مقدمات **باب دوم** در تفاسیل
اختیارات بر ترتیب مراکز **باب سوم** در خائعات
باب اول در مقدمات اختیارات سعادت آنوقت باشد
که او را برای امری اختیار کنند و موافقت مرآن عرض را
و آنمخته شدن او بخداوند مطالع اختیار را متزاح پسند
فصل اگر مطالع اختیار موافق اصل یا تخویل نبوده صحت
اختیار از آن اختیار منفعت ندرک یابد و اگر مخیر بود

در اصل و تخویل مضرت کشد و هیچ منفعت نیابد
از آن اختیار و برای اینست که در یک اختیار دو کس
بعزم تجارت بیرون میشوند و هود و اختیار از بیهر
تجارت کرده باشند یکی با کار بر مراد باشد و زود بان
کو در و شخص دوم مدتی در سفر بماند و بعاقبت با
بسیار کشد پس معلوم شد که طالع اختیار با طالع اصل
و تخویل و استیجاب باید که امتزاجی پسندیده داشته باشند
و از یکدیگر مقبول باشند **فصل** قوام اختیارات **بصل**
تقریر قبول وی و صلاح خد او ندر خاندن عرض و کوکب
عرض و صاحب طالع و او نادر طالع است **فصل** هر کار که
در روزی یا هفته یا ماهی بکار یا بیشتر کند حاجت
اختیار کردن نباشد **فصل** اگر کاری آغاز کنند که در
وی ثباتی نبود و زود از حالی بحالی کرد و طالع اختیار
و موضع قمری برقی متقلب باید و سرطان از هر **فصل**
تواست و باید که طالع او نادر مسعود باشد تا انتقال

آن مخز و خوبی باشد اما اگر اختیار از بهر کاری کنند
 که مایل نمایند و بعد از آن بحالی دیگر شود باید که طالع
 و موضع قمر بروج زوج و جد بر باشند و اگر خواهند که اختیار
 از کاری ثابت کنند که دایم ماند طالع و موضع قمر
 ثابت باید و اسید ثابت تر از همه است لکن باید که
 مسعود بود **فصل** اگر اختیار در روز کت طالع و موضع
 ماه بروج طاری موافق تر بود و بروج یلی در اختیار یلی
فصل قمر در جمیع طوابع اختیار مذموم است مگر در
 خریذ و فروخت و قتی که مسعود بود **فصل** اگر در اختیار
 مخوس از ثنایت یا تسدیس یا مسعود از ترجیح و مقابله با
 باشند باکی نبود **فصل** زایل شدن صاحب خانه ما از
 او تاد و مخوسی وی دلالت کند بر تباهی عواقب اختیار
 و عجز و صلاح حال قمر منفعی بسیار حاصل نیاید و صلاح
 خانه و صاحب او **فصل** اگر خداوند خانه غرض مخینی بود
 او را در او تاد نباید داشتن لکن در حد بعشر یا ناسع یا

ناسع

ناسع یا ثالث یا خامس پسندیده بود مگر در وقتی که
 اختیار از بهر شری یا حری کنند در او تاد نباید **فصل**
 اگر در اختیارات صلاح حال قمر سیر نشود یکی از سعد
 در طالع باعاشر باید که مقبول باشد در موضع خوش
نکته راقم و کاتب این نسخه میگوید که هرگاه در اختیار
 صلاح حال قمر سیر نشود و یا آنکه سعدی در او تاد
 بودن که مقبول باشد سیر نشود قمر در هر بروجی که باشد
 در حد و در سعدان باید که داشتن که همان است که در
 بیت الشرف خوش باشد و همچنین سعدان در حد و در
 بکد یکویاب **دوم در تفصیل اختیار** در تفصیل اختیارات بر تدریس
 مراکز ۱ در کو ما به رفتن باید که قمر در خانه مرغ باشد
 باشد ۲ موی سر تراشیدن یا زایل که قمر در بروج اچ
 باشد و بنیاید که در بروج باشد که موی داشته باشد
 و سنبله ۳ در جامه نو بپوشیدن و پوشیدن باید که قمر که
 در بروج مقابل از جسدین باشد متصل برهم و اگر

در بروج باشد خاصه اسد مکره بود و در قواخوس
و تربعات و مفاصل هر چه دارد **م** در ساختن چیز
ان ز رونه باید که قمر در بروج آتشی بود ناظر تالیث
یا فصل میر افتاب یا مریخ و اگر بعدین متصل یا ناظر
بود از هر شکلی که باشد هم نیکوتر بود **د** در خریدن چیز
باید که قمر متصل باشد یکی از سعد و سهم السعاده بخانه
مشتری و او تاد باشد و سعدین از او تاد یا مواضع محمود
بوی ناظر باشند **ر** در فروختن چیزها باید که قمر
منصرف باشد از سعدین و متصل سعدی دیگر و اگر کسی
متصل باشد با بیع پشیمان شود **ا** در شوکت کردن باید
که قمر در برجی دو جسدین باشد ناظر بسعد و مقبول
از ایشان **ز** در مال تجارت فیستادن باید که قمر بطل
ناظر بود و مقبول باشد از وی و صلاح خانه دوم و
یا زدهم و صاحب هر دو **ح** براسب نوسوار شدن باید
قمر در بروج منقلب ناظر تالیث یا فصل مریخ باشد و

اگر

اگر بمشتری نیز ناظر بود بهتر باشد **ع** در ظاهر
کردن امور باید که قمر در بروج منقلب باشد ناظر
بافتاب و نیوتین از طالع نباشد و طالع مسعود بود
ل کارها را به بهائی کردن باید که قمر تحت الشعاع
و ذاهب یا اجتماع بود یا صاحب طالع چنین بود و تیرین
از طالع ساقط باشند تا آنکه رهنان ماندا مالو کسی
خواهد که تحقیق شود باید که قمر از اجتماع منصرف بود
و از تحت الشعاع بیرون نیامده باشد با فوق الارض و
سعدی که تحت الارض بود ناظر باشد و صاحب طالع
چنین بود **س** مکتوب فیستادن باید که قمر در بروج
منقلب متصل بکوکی باشد که آنکس که مکتوب پشرا و قمر
منسوب و بود مثلاً بادشاهان افتاب و قضا مشائی
و مقبول بود از وی و باقی بر این قباس **ق** نقل و تحویل کردن
باید که قمر در ثالث بود و طالع و بیوم و صاحب هر دو
باشد **م** بنا نهادن باید که قمر در بروج ارضی بود و متصل

بگوئی باشد که در شرف یا بر هی هوائی بود و عرض
 قمر و کوکب مدکور شمالی و صاعد زاید باشد و کوکب
 بود در وسط السحاب بود **و** در خراب کردن بناها باید که
 قمر منصرف باشد از خمی و متصل بعدی و از شرقی
 باشد یا قمر فوق الارض باشد متصل بگوئی تحت الارض
 و قمر جنوبی هابط باشد مادر خراب کردن حصارها
 باید که قمر مخوس بود و در هبوط باشد و زحل ساقط
 از او تا دو بغایت ضعیف و مخوس بود **و** در خریدن
 املاک باید که ماه در بروج ارضی بود متصل بسعود و
 مقبول از ایشان و خانه چهارم و صاحب و مسعود باشد
 و قمر ناظر بود بزحل از ثلث یا تسدیس و زحل مقبول بود
 در موضع خوش **و** در آبها اندن در جویها و کاردین
 باید که قمر در برجی پای بود و متصل بزحل از ثلث یا
 تسدیس و زحل مشتاقی باشد و مستقیم السیر بود و
 بروج آبی مسعود بود **و** در دخت نشانیدن باید که قمر

شرقی

در برجی ثابت یا زوجین باشد و طالع برج ثابت
 بود و صاحب و مشرقی باشد و قمر و صاحب طالع
 ناظر باشند بگوئی سعدی که در بروج هوائی باشد
ط در تخم انداختن باید که قمر در برج سرطان
 یا سنبله یا جدی یا ثور بود متصل بعدی و طالع
 یکی از این بروج باشد و صاحب و مسعود بود **و** در
 طلب فرزندان کردن باید که قمر در بروج مذکر باشد
 و مسعود و سلیم از نحوس و او تا دو از نحوس خالی باشند
 و بسعود آراسته ناکل گوید اگر مطلوب فرزندان مؤنث
 باشد دلدارا مجراکز مؤنث باید نشانید **و** دوشیر
 دادن بگوید که باید که قمر از نحوس سلیم باشد و متصل
 بود بزهره و زهره مستقیم و زاید بود در سیور و نحوس
 نباشد **و** باز که قمر از شیر باید که قمر سلیم بود **و**
 نحوس و بعد بود از آفتاب و متصل باشد بصاحب خانه
 و صاحب طالع یا صاحب خانه قمر در برجی ارضی باشد

که دلیل ثبات بود **هـ** کود که بکتاب دادن باید که قمر
در برچی باشد که بر صورت انسان بود چون بروج
هوائی و سنبله و نصف اول از قوس و بمقدار عطار
بود یا ناظر نوی از هر شکل که دست دهد و هر دو بر
از نخوس و عطار مشرقی باشد و صاحب خانه هر دو
یا ایشان ناظر باشند و سلیم از نخوس **و** در معالجی
و غرضه کردن باید که در حمال یا ثوب باشد و طالع یکی
ازین دو برج بود و قمر ناقص النور باشد و مسعود و سلیم
بود از نخوس **و** در معالجی کردن بیمار آن بادویه باید
که قمر در برچی باشد که مخالف طبعیت مرض بود و ناظر
بلوکی که طبعیت او هم مخالف باشد و سعد ناظر او
باشد یعنی کوکب منظور **و** در رختن کردن باید که قمر
در میزان یا عقرب بود زاید در نور و متصل بسعود
و در معالجه خودن باید که قمر در برج آبی بود
و عرض جنوبی و هابط باشد و جرم او در فوق الارض

بدر

باشد متصل بلوکی تحت الارض بخزان خانه چهارم و مسعود
بود بزه و اگر تثلیث یا تسدیس مرغ باشد خدلی
نبود و نباید که قمر بتوان مشغولی باشد بجمعه آنکه
مشغولی طبعیت را قوت دهد و فعال دار و را **و**
کند **ح** در آهن بحسم رسانیدن باید که قمر متصل
باشد مشغولی یا زهره و هر دو فوق الارض باشند و
قمر زاید بود در نور و بری از شعاع مرغ و متصل بافتا
از شکل تثلیث یا تسدیس **ط** در فصل و جهات
کردن باید که قمر ناقص النور بود و سلیم باشد از نخوس
و اگر مسعود بود بهتر باشد و اگر ناظر بود بجمع انشائات
یا تسدیس خدلی بنود اما در بر یا پنجه محافظت باید که
آفت که اگر قمر در برچی باشد که آهن بآن عضو که
تعلق بآن برج داشته باشد نرسانند مثلاً اگر قمر در
جوزا باشد فصل نکند بجمعت آنکه دست تعلق دارد
بجوزا و چون در ثور یا اسد باشد جهات نکند بوا **سطح**

آنکه کردن تعلق شود دارد و پشت باسل و باقی بر
 قیاس و اگر مقدارن کوکی سعد قوی حال باشد جا داشته
 اند **ل** درختن کردن نباید که قمر در عقوب بود
 یا در بری دیگر با طالع مخرج اما باید که در بری باشد
 بخزان عقوب و باقی النوب بود و متصل مشرقی یا
 و اگر مخرج ناظر بود از ثلث یا تدریس طالع بود و
 از نظر حال احتمال باید کرد **ل** در بین حریفین
 باید که قمر در بری باشد که بصورت مردم باشد
 و طالع نیز هم چنین بود و قمر و طالع هر دو سلیم باشند
 از نحوس و میان صاحب طالع و صاحب سادس انتقال
 محمود بود و او تا از نحوس خالی باشد **ل** در بین
 آزاد کردن باید که قمر زایل باشد در نور و متصل
 بود یسعود و سعد مغلول مشرقی بود و طالع و صاحب
 او مسعود باشند **ل** در کماح کردن نباید که قمر
 در بر و خ ثابت و ثانی و حال و سلطان و جدی و دلو

برجی

برجی که نحسین یا ذنب آنجا باشند اما باید که در میزان
 بود متصل سعدی و زهر موافق تر بود و باید که آن
 سعد در موضعی نیکو بود **ل** در زفاف کردن باید
 که قمر در ثور یا اسد یا سنبل یا جوزا بود ناظر برهن
 در موضعی نیکو باشد و سلیم از نحوس **ل** چنگل فتن
 باید که قمر در برج منقلب بود و طالع خانه کوکی علو
 باشد و قویتر از همه خانه مخرج باشد و باید که مخرج ثلث
 یا تدریس طالع بود و صاحب در بری ثابت یا زو جسد
 باشد و در طالع با عاشر یا حاد یعنی بود و صاحب طالع
 طالع یا ثانی بود غیر مقبول و متصل کوکی ساقط یا مقبول
 و مکروه باشد آنکه صاحب در رایج باشد از جهوات آنکه
 خانه سلطنت است و نباید که صاحب ثانی در ثامن
 بود بلی اگر صاحب ثامن در ثانی باشد غایت کار بود
 از جهوات آنکه ثانی دلیل اعوان و اتباع و صاحب اختیار
 و ثامن دلیل اعوان دشمن و اگر صاحب طالع از ثلث

باید که طالع و صاحب و وادلاء سفو وادلاء عرض
در آن سفر مسعود و سلیم باشد از نخوس خاصه مرغ
در سفر بحر کردن باید که قمر در برج آبی بود
و سلیم از نخوس خاصه زحل و صالح و صاحب طالع واد
مسعود باشند در دخول بیت و بلاد باید که قمر
و خانه دوم و خداوند او و طالع و صاحب وی مسعود
باشند در صورت طالع بمواضع نیکو باشند و سهم
السعادة در طالع یا وسط السماء بود ناظر بخداوند طالع
و باید که خداوند ثانی فوق الارض باشد و اگر نه چنان
در شهر دوند و خواهند که مدتی در آن شهر مخفی
باشند باید که قمر از اجتماع منصرف بود و از تحت الشعاع
بیرون نیامده باشد و متصل بکوکبی بود که تحت الارض
باشد در جلوس یا دشاهان بر تخت مملکت باید
که قمر و طالع و صاحب وی در یکی از دو خانه مشرقی
یا اسد یا عقرب بود و مسعود و او تاد باشند خاصه

باید

باید پس و مقبول بود دشمن خواهد که صلح کند
و اگر موخ دهم باشد و سعدی با وی بود که بطالع
حظ داشته باشد صاحب اختیار بر دشمن پیشو شود
و بر وی ظفر یابد و اگر دشمن صلح کند قبول نکند بدان
شرط که آن سعدی هیچ خط عجز و هفتم نداشته باشد
و اگر خداوند خانه صاحب طالع قوی حال و مسعود و
مشرقی باشد غایت قوت بود و اگر صاحب خانه صاحب
سابع بدین صفت باشد صاحب اختیار را بخاک کردن
مکروه باشد **لو** در طلب کوخچه و کمرشاه کردن
باید که قمر بصاحب خانه خود باطل باشد از تنالیت
باشد بیرو صاحب خانه قمر فوق الارض بود بخوس
کشته بخیمی **لو** در وصیت کردن پیرا باید که قمر
در برجی ثابت بود طالع خداوند او مسعود باشند
و او تاد از نخوس خالی **لم** در سفر بحر کردن باید که
قمر در برجی رصنی باشد و منقلب موافق تر بود و

وند دهم و صاحب خانه عاشر مسعود و قوی حال
و مشرقی باشد و آفتاب مسعود باشد و سیلم از نحو
در باید که طالع و صاحب و قمر و صاحب
خانه او نیکو باشند و عواضع پستند و مستقیم و
سریع السیر و مشرقی و اگر یکی از بر سه کوکب بتیلت افتاد
یا مرغ بود و مقبول باشد از ایشان بهتر بود در
باید که قمر در بری زوجین بود و او را
متصل بود مسعود و زاید بود در نور صاعد باشد در
شمال و طالع بری زوجین بود و مسعود باشد
از سعدین و اگر خواهند که آن علم را دیگر بار عقد
نکنند در وقت کشادن ماه در برج ثابت باید نهاد و
طالع هم چنین و قمر در ثانی عشر یا سادس عقادت
یا مقایله یا ترسع نحوس در فتاح خراج باید که
قمر در خانه زحل از تثلیث یا تسلسل ناظر بوی باشد
و عاشر برج ثابت بود در عرض داشتن حاجات

باید

باید که قمر در بری ثابت یا زوجین بود و ناظر
باشد بطالع از شکر تثلیث یا تسلسل و اگر از ترسع
بود خدای نکند و باید که طالع بری ثابت یا زوجین
بود و صاحب و به تثلیث یا تسلسل بر طالع بود و اگر در
وقت اجتماع یا امتلا مقدم سعدی یا سهم السعاده
در طالع یا سابع بود باشد طلب عمل کردن بغایت
نیکو بود و اگر نحسی مقادیر سهم بوده باشد بغایت
بد بود در دادخواستن باید که قمر میان ترسع
و مقابله آفتاب بود و قمر و طالع از نحوس خالی باشند
باید که صاحب طالع در جایگاهی نیکو بود و صاحب سابع
متصل وی باشد یا صاحب طالع در عاشر صاحب سابع
بود و باید که آن کوکب که قمر از وی مخرب باشد و نیز
از آن بود که بوی متصل بوده و سهم السعاده در طالع
یا عاشر بود در دوستی کردن باید که قمر در
بری ثابت باشد و آن خانه از نحوس خالی بود و او را

بسمو داراسته باشد و از نحو خالی و صاحب حدیث
 ناظر بود بطالع باجدا و ندا و از تالیث یا تدریس و
 قمر متصل بود بکوکی که محبوب منسوب وی باشد
 مثلا اگر زنی بود زهده و اگر ترکی بود مرغ و باقی برین
 قیاس در چهار پا حریفان باید که قمر در برج
 ثایت بود بخزان دلو و عقرب و متصل باشد بسعدی
 مستقیم السیر شرفی و طالع بر وجهی دو جسد بر باشد
 در صید کردن در بر باید که قمر و طالع برج ذو
 جسدین باشند و صاحب طالع قوی حال و مسعودی
 و صاحب سابع بطی السیر در مال الوند و قمر منصرف
 از مرغ و مرغ در موضع بنکوان طالع و خداوند خانه
 قمر ناظری باشد و اگر قمر خالی السیر باشد یا در
 برج منقلب و خداوند خانه او ساقط بود و قمر و بر حل
 ناظر مکره باشد بشکار رقی در صید بجز
 باید که طالع برج ذو جسدین باشد بغیر از خور و صا

طالع

طالع در برج آبی بود ناظر بصاحب خانه خود و قمر
 در برج آبی باشد ناظر بخداوند خانه خود و قمر زاید
 در نود و اگر قمر خالی السیر باشد یا متصل مرغ و طالع
 برج آبی بود صید کردن بحر مکره بود و السلام
 در خانه کتاب مصنف گوید از احوال
 و فروع عالم احکام آنقدر که کتاب بود ضرر و کد
 در احکام در کتاب شرح دادم تا کانی که ایشان را طبع
 نیکو و زهده نیز باشد میان سعد و نحس قوت و ضعف
 تمیز کنند و حکم بر غلبه شهادت رانند و اگر در امری در
 کوه معتبر نباشد حکم نیاید کردن و البته باید که در وقت
 حکم کردن تعجیل نکنند و دهر امری تا فکری کامل و نا
 شامل نکند احکام نراند تا از پنج صواب دور نیفتد
 و معالت چهارم را بدین باب ختم کردیم
 و کتاب را بر این مقامه و الحمد
 رب العالمین و الصلوة
 والسلام علی محمد
 و آله
 محمد

[Faint, illegible handwriting in a cursive script, likely a historical or religious text.]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله العلي الولي والصلاة على النبي الاني
اما بعد چنین گوید فقیر حقیر قاسم بن محمد بن عبد الله
 الحسنى اصله الله شانه که چون جماعتی از اخوان
 نزد این بچگان کلاه بتعلیم علم نجوم مشغول بودند
 برای سہولت فہم ایشان قوت وضعف کواید مشروح
 ساختہ پرسیاید دانست کہ حکم برای کواکب قوت
 وضعف بسیار سیات کردہ اند اما آنچه حضرت
 صد و ہفتاد و ہفت عدد دست نمود و سہ عدد
 قوتہا و ہشتاد و چہار عدد ضعفہا و بعضی ازینہا اذا
 باشند و بعضی عرضی ذاتی ہر از حالی باشد کہ کوکب
 نسبت یا ذاتی فلک البروج حاصل شود و قطع نظر از

مگر

غیری و عرضی نہ غیر ازین باشد و این قوت وضعف را
 بحسب تاثیر بسہ قسم نہادہ اند عظیم و میانہ و حقیر و
 ہر یک ازین سہ را بسہ مرتبہ نہادہ اند علی و اوسط و ادنی
 اما قوتہای عظیم الاثری و چہارند بچ اعلیٰ مرابط اول
خانہ بدانکہ فلک البروج را بہ تقسیم دوم بدوازہ قسم
 کردہ اند و ہر قسمی را بچ نام نہادہ اند و این بروج
 بر کواکب بخشہا مختلف کردہ اند و یکی از ان قسمت ہا
 خانہ نام نہادہ اند و بقیہ را درین تقسیم تقدیم کردہ اند
 بمقتاسبت مزاج و خوی و ذکوریت و انوثت بروج
 باقتادہ دادہ اند و بروج سرطان با یک نصف فلک البروج
 کہ از اول اسد است تا اول دلو حیتراقتاب خوانندہ اند و ان
 نصف دیگر را کہ از اول دلو است تا آخر سرطان حیترا
 و ہر یک ازین خمسہ متعجر را یک خانہ در حیتراقتاب دادہ اند
 و یکی در حیترا ماہ و ابتدا بعطارد کردہ اند کہ پوسنہ نزدیک

مگر
 بخشہا

افتاب می باشد و سنبلا را که نزدیکتر است بخانه افتاب در
 حیز افتاب و جوزا را که نزدیکتر است بخانه ماه در حیز
 بد و داده اند بعد از آن زهره را در حیز افتاب و مریخ را
 و در حیز ماه ثور و بعد از مریخ را در حیز افتاب عقرب
 و در حیز ماه حمل بعد از آن مشتری را در حیز افتاب قوس
 و در حیز ماه حوت بعد از آن زحل را در حیز افتاب جد
 و در حیز ماه دلو داده اند اگر چه قوت این کواکب درین
 خانهها بتجربه دریافته اند اما در بیان و تعریف این
 مقدمه از مناسبت رعایت کرده اند و حکم خانه خالص
 بدن و روح و عقل و انجمنی که ضرورت باشد شخص را
 در ترتیب حیات و ترتیب بدنه و قی که گویند رخانه باشد
 دلالت کند بر بهترین حالها و ایمن ترین جایها و دولت
 و عزت و ثروت و **دوم درجه شرفست** و درجات شرف در جمل
 کوبیند که در حیز ظهور آدم علیه السلام کواکب الحجاب بوده

مطالع

مکر عطارد اگر چه درین سخن و تحقیق این در حیز
 دران حیز شمشیر علی یلدا مانبقا بما چنین رسیده است
 الملوک کون فی اشرفها الا عطارد حیز صومرا دم
 و چون عطارد را درجه معین نشده بود بتجربه
 و استدلال پانزدهم درجه سنبلا را برای او تعیین کردند
 حقیقت این سخنان آنست که چون شرف و قمیست کبرای
 دولت کرده اند بتجربه چنان دریافته اند که چون
 در موزده درجه حمل باشد یا قدر سیم درجه ثور یا
 زحل در بسیت و یکم درجه میزان یا مشتری در پانزدهم
 درجه سرطان یا مریخ در بسیت و هشتم درجه جدی
 یا زهره در بسیت و هفتم درجه حوت یا عطارد در پانزده
 درجه سنبلا یا راس در سیم درجه جوزا یا زنبه در سیم درجه
 قوس باشد دلالت کند بر دولت یلندی مرتبه در
 مدلولات خود متناسب مدلولاتش تخصیص در آنست

که دلالت کند بر سعادت و شرف و شهرت بنام نیک اگر چه
 در باب او اجداد نبوده باشد **سوم** این از یعنی بودن کوکب
 در قوی تر بین خانهای طالع که اول آن طالع است پس
 پس یازدهم پس هفتم پس چهارم پس پنجم طالع پس نهم پس
 و حسد این خانها بعد از تنویر الیموت چنان می باید کرد
 که از پنج درجه پیش از درجه طالع باید گرفت تا پنج درجه
 پیش از مرکز خانه دوم و از اینجا تا پنج درجه پیش از مرکز خانه
 دوم باید گرفت و از اینجا تا پنج درجه پیش از مرکز خانه چهارم
 باید گرفت و از اینجا تا پنج درجه پیش از مرکز خانه ششم باید گرفت
 و از اینجا تا مرکز هفتم ششم باید گرفت و از اینجا تا پنج درجه
 پیش از مرکز خانه هفتم باید گرفت و از اینجا تا مرکز خانه
 دهم نهم باید گرفت و از اینجا تا پنج درجه پیش از مرکز خانه
 دهم باید گرفت و از اینجا تا پنج درجه پیش از مرکز خانه
 دوازدهم باید گرفت و از اینجا تا مرکز دوازدهم

دوازدهم

دوازدهم باشد و این حسب خاص است پیدا کردن مبتدئ
 و این از دلالت کند بر شهرت اگر مبتدئ قوی حال باشد شهرت
 بنام نیک باشد و اگر ضعیف حال باشد شهرت بنام بد یا اگر
 در تحقیق مبتدئ قطع نظر باید کرد از قوتها و ضعفهای آنها
 چنانکه بعضی از خجانشان فرموده اند **چهارم** تقصیم است
 یعنی بعد تقویم کوکب از تقویم افتاب کمتر از شانزده دقیقه
 و این حال دلیل قریب یا دشا هست و چون کوکب ضعیف باشد
 ضعف احتراق محسوب نباشد **پنجم** جرم ثابت است
 یعنی بعد کوکب از درجه مجری و محسوس ثابت است سعد کمتر از پنج
 درجه باشد و اگر و قتی باشد که عرض قوت حادث هر دو
 نزدیک هم باشد در ربع متفق از طالع یا در ربع تقوی
 بدرجه کمتر نزدیک باشد و بیان این حال چنانچه در قوت اعمال
 زحمتی است و این بغایت دور و دراز است بلکه در تمام
 زحمتی از این مشکلتر و بسیار تر عمل نسبت به این قدر گفتار

و این حال دلالت کند بر سلطنت و حکومت و عظمت و ترقی
 این فقیر این قوه با جمیع صنعههای ذاته و عرضی برای
 میکند لیکن ارباب این فن او را باین حفظ مذکور بر
 داشته اند و بهره هر یک از این قوتها تفصیل درین
 مرتبه نه باشد و هفت اوسط می باشد اول
برج شرف یعنی بودن کوکب دران برجها که در جرات
 شرف در اینجا تعیین کردم و این دلالت کند بر بزرگی
 و تن دستی **دوم استقامت** یعنی کوکب بر توالی
 بر وجه حرکت کند و این حال دلالت کند بر تریس جرات
 و سکانت و این خطایین را دایمی باشد **سوم غلبه**
 یعنی یا لا بودن فلک کوکب از فلک افتاب و این حال
 مخصوصست بر حل و مشتری و مریخ و دلالت کند بر بلند
 همت و علو شان **چهارم دستوریه** و این چهار
 دستور باشد اول خاص یگوا که علو بیت نسبت

بسیار

یا افتاب و از چنان باشد که حل یا مشتری یا مریخ خان
 یا شرف باشند و افتاب نیز در خانه یا شرف باشد و اتصال
 متصل شوند و اتصال حیمه است که ایشان نسبت
 یافت بعد از احتراق و پیش از مقابل واقع شود
 و قطر تربیع در بر دستوریه قوی تر باشد پس
 پس شلیت اما نسبت با قمر که اگر یک باشد بشرط
 اتصال همیشه و آن وقتی باشد که قران مقابل کوکب
 در گذشته باشد و مقارنه نرسیده و اینجا قوی تر
 پس شلیت پس پسندیدم نوع دوم آنکه کوکب بر یکی از دو
 خود با و بعد از آن یکی مقدار بعد خانه او باشد
 از خانه آن نیز مثلا مشتری در حوت باشد و قمر در
 سرطان یا عقرب یا قناری یا اسد یا میزان نوع سوم
 کمال شرف است در کوکب علوی و کمال تغریب
 در کوکب سفلی و آن بعد کوکب علو بیت از افتاب

وزیر

مقدار شصت درج بعد از احتراق و سفید شدن راد در
 باید نگاه کرد که چون بعد از احتراق استقامت یغایت
 رسد از آفتاب و آغاز کی خواهند کرد در کمال تغیر پیدا
 و چون کوب بدین طریق در دستوریه یا دیگر باره خط
 و تغیر محسوب نباشد نوع چهارم آنکه صاحب طالع
 باشد و صاحب طالع و این دستوریه اگر بر چینه
 هر دو اتفاق افتد قهرها و آلاء برجیت معتبر است
 و دستوریه یکی از دلائل عظام سلطنت است بشرط آنکه این
 صاحب طالع را بود و دیگر کواکب نیز بنوع اول در دستوریه
 یکدیگر می باشند یعنی کوب یکدیگر و در دستوریه کواکب
 دومی یا اگر غیر صاحب طالع بود هم دلیل سعادت باشد
 یا نه که کوبی در دستوریه هر دو نیز یا بنوع اول در
 دستوریه حیرت نیرین شرط است یعنی هر یکی در ولایت خود
 باشد و آن کوب در خانه یا شرف و این کمال قوه و سعادت

کوب باشد از تیرین **نجم استیلا** یعنی نظر کوب بر ج خط
 بانصاف نظر یا تناظر و نظر برجیت کافیت امانت نظر
 غیر از درجه نشاید و چون چند کوب بدرجه ناظر
 باشند از آنکه حفظ بیشتر یا مستوی خویم و دیگر از
 شریکی دانیم و هر کوب که در حفظ خود یا این
 حفظ و مضاعف کرد این مثلا چون کوب در خانه یا
 و مستوی بدرجه خویم از آن برج که حدوی باشد
 و کوب در آن درجه نباشد بهر خط خانه را مضاعف کرد
 و بهر حد را بخود بگذاریم و اگر در خانه و حد یا
 امان در درجه مطلوب بهر حد را مضاعف کرد این
 فی الجمله کوبی که صاحب خط درجه مطلوب بود و چون وضع
 وی شریک خط درجه مطلوب شود بهر آن خط مضاعف
 مثلا بر درجه یح و دقیقه و از دهان قوس خواستیم
 که مستوی طلب کنیم در مولود نهانی و این درجه

و زحل
 خانه مشتری است و حد مشتری و مثلثه مشتری
 و وجه عطارد و درجهان مشتری و نه بر نه و
 اثنا عشر زحل و ارد جان عطارد و هفتبره مشتری
 و نیم بر شمس مشتری در درجه پانزدهم این چنانست
 و اگر کو اکیاظر ند پس هر خانه مشتری مضاعف
 و اگر مشتری در اول این بیج یا با درجه و قیفا
 مذکور جمیع خطوط مذکور را مضاعف باید کرد و اگر
 مثلا در درجه ششم باشد خط هفتبره را نشاید مضاعف
 کرد زیرا که در آن صاحب نیست اما این حال کو اگر
 بر حکم و فرمان دلالت کند پس اگر صاحب طالع بر
 مستوط باشد اختیار مولود در دست وی باشد
 و الا نباشد یعنی اگر صاحب دیگر خانه مستوط باشد
 اختیار مولود در دست کسی باشد که بدان خانه
 پس اگر صاحب مستوط باشد در دست معاونان

و

و اگر صاحبیم باشد در دست برادر و همچنین
 و صاحب چهارم پدر و صاحب پنجم فرزند و معشوق
 و صاحب ششم عم و عمو و خدمتکار و صاحب هفتم زن
 و شریک و صاحب هشتم پدر معشوق یا خدمتکار
 و برادر و صاحب نهم برادر زن و صاحب دهم
 مادر و استاد و عزادگان و صاحب یازدهم
 دوستان و وزیر و صاحب دوازدهم دشمنان
 و منافقان و مستوط قوی حال را حکم ظاهر تر باشد
 اما اگر صاحب طالع بر طالع و خانه دیگر مستوط باشد
 اختیار مولود و اختیار عسویات آن خانه از طالع
 مولود در دست مولود باشد بلیست آنچه را معلوم
 شده است در باب مستوط اما بطریق در این باب
 خانه و ظرف و حد و مثلثه اول و دوم را اعتبار کند
 و دیگر خطوط را معتبر ندارد از بهر آنکه خطوط ذائمه

بحقیقت اینها اند دیگر آنکه وی هم حفظ معلوم ^{بود}
 و بعد از زمان او معلوم ^{ششم} **حلی** یعنی بودند
 کوکب نهاری چون زحل و مشتری و اقرا و عطارد
 وقتی که دلالت کنند بر نگره و قید و کون غیر
 این ^{نوع} **حلی** است بر وزیلا و زمین و شب
 زیر زمین در برج مذکور کوکب **حلی** یعنی مرغ و زهره
 و قمر وقتی که دلالت کنند بر انوشته بر وزیلا و زمین
 و شب بالای زمین در برج مؤنث پس بیاید
 دانست که کوکب علوی بعد از احتراق تا مقام ^{مستقیم}
 دلالت بر تند گیر کنند و بعد از مقابل نا احتراق
 بر تانیت و قمر بر عکس این باشد و زهره در تشریق
 بر تند گیر دلالت کنند و در تغریب بر تانیت و عطارد
 اسپیدند کبر بسیار تند تشریق و نظر کوکب مذکور
 و برج مذکور و ربع مذکور و بیت مذکور و درجه مذکور

والله

و اسپید تانیت تغریب و آنچه عکس اینها باشد که گذشت
 پس بعضی بار این اسپید بیاید شش درجه تا که تشریق
 شش بهره باشد و نظر کوکب مذکور اینج و اگر
 دو کوکب یا بیشتر ناظر باشند هر یک را پنج و برج
 مذکور را چهار و ربع مذکور را سه و بیت مذکور
 دو و درجه مذکور را یک و اسپید تانیت هم بر
 قیاس پس هر یک که کدام که غالب بود حکم
 بر آن باید کرد و این حال دلالت کند بر قوت
 ترکیب و دراز و عمر هر کوکب که در حلی
 خود بود چیز و برج مذکور و مؤنث را در کربان
 حساب بیاید کرد **هفتم** **طریقه** **یتم** یعنی بودن
 کوکب در جاتی که مابین شرف و یتیم باشد و آن
 از نوزدهم درجه حمل تا سیم درجه ثور و این
 حفظ در بین بغایت قوی باشد و دلالت کند

بر جلال و بها و نیک سیرت و قوت نور و بصیرت
 هر یک از این قوتها درین مرتبه هشت باشد
 و بیست و دو وادی مراتب اول **تشریف علوی**
و تفریع سیفی یعنی بعد که کعبه علوی از افتاب بعد از
 احتراق زیاد از پانزده درجه و کمتر از شصت
 یا کم و بعد که کعبه سیفی بعد از احتراق استقامت
 پیشتر از پانزده درجه یا کم و این حالت دلالت
 بر جاه و منصب بلند پیشتر از شاه **دوم بیت**
اقبال یعنی تند و ان طالع است و در هم و هفتم
 و چهارم و این حظرت در این حقیر محسوب نیست
 زیرا که این همان ابتزاز است یعنی نه اما چون
 دیگر **مخالف** مبتدر شرط خانه و شرف داشته اند
 چون **فیک** هر خانه و شرف نبود و در و تد بود
 از اخطا بیت اقبال گویند نه ابتزاز و این خلاف

مذخیر

مذهبت است **سیم درجه طالع** یعنی بعد که کعبه
 درجه که در وقت ولادت یا اختیار بر افروخته
 کمتر از پنج درجه یا کم پیشتر یا پس از و این بمثابة
 تضعیف یا کم گویند که در طالع مبتدر است
 زیرا که چون مبتدر در این درجانت یا کم
 قوت ابتزاز است و این حال زیاد کند
 دلالت مبتدر را در حیز **چهارم درجه عاشر**
 یعنی بعد که کعبه درجه که در وقت ولادت
 یا اختیار بر وسط السمت کمتر از پنج درجه
 یا کم مبتدر که بعد از درجه وسط السمت باشد
 و این حالت مبتدر قوت ابتزاز را مضاعف
 گرداند در حیز **پنجم درجه و اوج** بدانکه
 کواکب را در فکر مثل نقطه باشد که چون
 حرکت کند ویرانجا محاذات آن نقطه رسد

در غایت بعد از آن که از عالم که از او ج کونیند و
 او ج هر یکی از کواکب در هر تاریخی محاذی نقطه ^{نقطه} ~~او ج~~
 باشد از فلک البروج و چون در زمانه تاریخ
 ایجابی مستعمل است او ج هر کواکب تحسین ^{نقطه} ~~او ج~~
 در تاریخ نصف النهار اول فروردین قدیم
 که سال شصت و بیست و پنجمین در جدیست
 باز نمایم تا هر وقت که خواهند از اینجا بردارند
 اگر در همان تاریخ باشد و اگر در تاریخ باشد
 بعد از آن بر سال پنجاه و یک ثانیه و بیست
 و پنج ثالثه و چهل و دو رابعه و پنجاه و یک ^{میلیون} ~~میلیون~~
 بر اینجا افزایند مواضع او جات کواکب حاصل
 از فلک البروج و اگر تاریخ مطلوب پیش از
 تاریخ مذکور باشد بهر نسبت کم کنند و
 دانستن آنکه کواکب را او ج است یا نه چنان باشد

الکلی

که نظر کنیم بر مرکز مطلق بنبرین و مرکز دهم
 متخیر هر گاه که با و حمل رسند کواکب را او ج
 باشد و ما ج دلا و جات مواضع مراکز کواکب
 در همین تاریخ بطول **فب** بنهیم تا هر وقت
 که خواهند اگر در همان تاریخ و همان طول خواهند
 از اینجا بردارند و اگر در تاریخ دیگر خواهند در
 طول بر مرکز افتاد و هر و عطار و هر سال یا نه
 بر و بیست و نه درجه و چهل و چهار دقیقه و چهل و نه
 ثانیه و هر ماه پست و نه درجه و سی و چهار دقیقه
 و شش ثانیه و هر روز پنجاه و نه دقیقه و هشت ثانیه
 بیفزایند و بر مرکز هر سال دوازده درجه و
 دوازده دقیقه و چهل و هشت ثانیه و هر ماه یکدرجه
 و هر روز دو دقیقه بیفزایند و بر مرکز مشتری

بهر سال یک ربع و نوزده دقیقه و چهل و سه ثانیه و بهر ماه و ^{درج}
 و بیست و نه دقیقه و سه و چهل ثانیه و بهر روز چهار ^{دقیقه}
 و پنجاه و نه ثانیه بیفزایند و بر هر کس که مرغی بهر سال
 ربع و یازده درج و شانزده دقیقه و بیست ثانیه
 و بهر ماه پانزده درج و چهل و سه دقیقه و پنجاه ثانیه
 و بهر روز سه و یک دقیقه و بیست و هفت ثانیه بیفزایند
 و بر هر کس که مرغی بهر سال شصت ربع و نوزده درج و چهار
 دقیقه و چهل و سه ثانیه و پنجاه ثانیه و یازده ^{درج}
 رابعه و پنجاه و چهار خامسه و بهر ماه یازده درج و ^{بیست}
 و شش دقیقه و چهل و یک ثانیه و بهر روز بیست و چهار
 درج و بیست و دو دقیقه و پنجاه و سه ثانیه
 بیفزایند و چون بروج از دو وازده زیاده ^{شود}
 دوازده دوازده طرح کنند و چون در جابت ^{از}
 سی زیاده شود بر هر کس که ند و چون دقیق ^{شصت}

بهر

درج گیرند و چون کلام از ماخفت اینها که
 بیست و نه درج رسند با قوس بر اند مراکز مطلقه کو که
 حاصل آید در طول ^ف بر اگر در طول دیگر خواهند
 خواهند درین تاریخ ازین مراکز که حاصل شده ^{است}
 بهر درجه مابین الطولین سی ثانیه از قوس پنج ثانیه ^{از}
 مرغی نقصان کنند اگر طول مطلوب بزرگتر از ^{طول}
 مذکور باشد و اگر کمتر باشد همین نسبت بیفزایند
 و از حل مشتری را بحال خود بگذارند اگر مطلقه
 کو که در تاریخ مطلوب در طول مطلوب حاصل ^{شود}
 بر بخند و تغذیه اول و خمس متخیره که در آخر کتاب ^{خواهیم}
 آورد در آئیم و از برابر مرکز تغذیه بر گیریم و بر مرکز
 افزاییم تا مرکز معدل شود انگاه معلوم کنیم که کو که
 در اوج است یا نه چنانکه در اول گفتیم اما اگر ذروه
 اوج بتفریب خواهیم که معلوم کنیم اول مواضع

اوجات کو ایک محاسب معلوم و در تقویم نظر کنیم
 هرگاه که کوکب یا ستقامت اول که از قبل از جوع است
 بدان موضع رسند در اوج باشند و ذروه اوج
 دلالت کند بر بلند قد و قامت و همت و کو
 بهار بلند و جد و دل اینست

اماد پیدا کردن	و	و	و	و	و
اوج تقریب تقویم	و	و	و	و	و
نگاه کنیم و فرجه	و	و	و	و	و
و استقامت معلوم	و	و	و	و	و
کیم احتیاج این	و	و	و	و	و
حاصل باشد	و	و	و	و	و
اوج تحقیق وی	و	و	و	و	و
همان باشد	و	و	و	و	و

ششم ذروه تدویر بدانکه ذروه تدویر وسطی

نقطه را

نقطه را کویندا از محیط فلک تدویر که بر سر قطر باشد
 که از مرکز فلک بعد مسیر مرکز تدویر گذشت است
 و ذروه مرفی نقطه را کویندا هم از محیط فلک
 که بر خطیست که از مرکز عالم میگذرد و گذشتیم
 و در یافتن این دو ذروه چنان توان که نظر کنیم
 خاصه مطلقه کوکب چو باول نقطه حرار کوکب
 در ذروه وسطی باشد و چون خاصه معدله باول
 حرار کوکب در ذروه مرفی باشد و همیشه خست
 اول بند و وسطی رسند انگاه بند و مرفی و فر
 برعکس باشد و شمس چون بذهب جمهور فلک تدویر نماید
 ازین حال مستغنی است و مادام که کوکب بین الذروه
 باشد ویرا ذروه دایره در نقاط و مادرجا و
 اوجات مواضع خاصات مطلقه کوکب وضع کرده ایم
 در تاریخ و طول مذکور و امتیاج و تدویر و تدویر و حرکت

الموسم في حرمه
في شهر ربيع الأول
مارس في طاب
التي في طاب
في طاب
في طاب
في طاب

بہمان

الموسم في حرمه
في شهر ربيع الأول
مارس في طاب
التي في طاب
في طاب
في طاب
في طاب

این
هفتم منطبقه بروج یعنی کوکب را عرض نباشد و
 حالا افتاب را دایه بالا و قرار در عقدین اما
 چون در عقد را بالا از خط منطبقه بروج
 اعتبار کنیم در عقد زین و این حال دلالت
 کند بر بزرگی و مدد یافتن از ارواح و شرا
 نفس و باریک تن **هشتم جبر** یعنی بود
 کوکب روزی بر روز فوق الارض و شب
 تحت الارض و شبی بر عکس این خط افتاب دایه
 بود و دلالت کند بر قوت حیات و حکم این
 نزدیکی حکم حلب **نهم دفع قوت** و این چنانست
 یا تا کوکبی خط خود بکوکبی دیگر نکرده و آن
 کوکب قوس سازد بشرط آنکه از کوکب دیگر و بالا یا
 بنا از آن اخص نعت خواهیم زد دفع قوت و اگر دو
 کوکب قوس سازد بقوت ذاتی از دفع قوتین و در

قوت

جبر

۱۰۸
 خواهیم **دهم دفع طبیعت** و این چنانست که کوکبی
 در خط کوکبی باشد و صاحب حفظ نظر کند و این را قبول
 نیز خوانند یا در کوکب در خط یکدیگر باشند و هم تا طریقت
 از دفع طبیعتین خوانند و در قبول منظور قوت کرد
 و در دفع طبیعتین هر دو دفع قوت و دفع طبیعت
 دلالت کنند بر روانی و حاجت و برآمدن مرادات
 بهر جهت هر چه تمامتر پس اگر از عقار نیز یافتند پس با تثلیث
 ناظر باشند دلالت کنند بر محبت بسیار و در مقابل
 و ترس و محبت کمتر باشد **یازدهم قبول مکان** یعنی بود
 کوکب در خطوط خودش قوس حال و عرضی ازین سخن است
 که خطوط کوکب از جهت صاحبین قبول میکنند و در اثبات
 این خط خللی نمی یابیم اما سخن دراز نمیکنم زیرا که
 این سخن معلوم نکرده ام **دوازدهم ذوالیمین** یعنی
 بود در ذت کوکب قوا الارض تحقیق که مطهر شعاع

برد و ترسیع او بالا زمین بانی و با اصطلاح منجانب
 مطلع شعاع ترسیع موضع را گویند از فلک البروج که تقاطع کرده
 بانی یاد ایره عظیم که برد و نقطه جنوب و شمال گذرد و حیاء
 نقطه تقاطع او با معدل النهار و نقطه تقاطع معدل
 النهار یاد ایره عظیم که برد و نقطه شمال و جنوب مرکز
 جرم کوکب و من گذرد ربع دوم بانی هر چند از این
 سخن کسی کمتر مخطوط می شود اما اینجا نوشتم و الجمله
 تحقیق این حفظ وقتی شود که از پنج عرض افق حادث
 کوکب و مطالع مصر و مطارح شعاعات و انوار
 بذهاب اصحاب احکام و مذاهب اصحاب علم ریاضی تحقیق
 مولانا شالدین و ابی کنوی نغمه الله بر حننه معلوم کرده
 باشند و چون کوکب را این حفظ بانی حفظ فوق الارض
 ذکر باره محسوب بانی و این حفظ دلالت کند بر صفت
 و عمل و ضبط امور و دانستن علم سیرت سیزدهم **مهر قران**

یعنی رحیم قران یا نزد یک قران بعد از آنکه جو احد ^{نیز}
 که از آن حد و مشترک درجه است و مرتفع را بهشت در
 و افتاب بر یا نرزه درجه و زهره و عطارد را بهشت
 درجه و قمر را در و از ده درجه است بر مرکز جرم دیگر رسیده
 بانی یکی ^{مستعلیست} و یکی منخفض و مستعلی انرا
 گویند که بذر و اوج یا تیسر یا قطب شمالی نزد یکتر از آن
 دیگر بانی یا موصوف بد و صفت از این بانی و این حفظ
 منسوب به مستعلی است و دلالت کند بر طهارت و تحقیق
 امور در خارج **چهاردهم درجه مسعود** یعنی نظرو
 و تناظر با مشترک و زهره و عطارد و مسعود و نظردوستی
 باشد و قمر و مسعود بودن عطارد است که مستوی بر موضع
 او مشترک یا زهره بانی یا قمر بشرط نظردوستی یا عطارد و این
 حال دلالت کند بر آسانی و سرعت بر آمدن کار **پانزدهم**
 بقول مصر بیان نباید دانست که بر وجه را با قسم مختلفه ^{نیز}

کرده اند و هر قسم را بگوئی از خمس مجتبی نسبت کرده
 و این اقسام را حد نام نهاده و نیرین را حد نهاده
 زیرا که حد را قایم مقام طبیعت دانسته اند و با اتفاق
 جمهور حد مشترک قایم مقام حد مشترک است و حد نیرین
 مقام حد قریب میان طبیعت مشترک و مشترک خشکی
 و تر تفاوت است اما چون در تربیت مولود حکم کباب
 نیرین است و سعادت ایشان پیش از سعادت سعیدین
 در آن باب و تربیت مشترک مناسبت مناسبت و تربیت
 قریب هر دو در دلائل کلی بر امور حیاست حیوان
 مشترک حد مشترک باین و قدر حد نیرین بهماست که در حد
 خود و دیگران حد سعد محسوب نباشد اما این مقدار
 تفاوت است که هر حد اینها اعضا عطف نشود اما بودن
 کوکب در حد دلائل کند بر ظهور طبیعت آن کوکب در مولود
نیز در مکان هم سعادت بداند که سهم السعاده موضع را

است
 لادر مقام اول و دوم که نزدیک مبداء انطاق دوم و چهارم
 از فلک تدویر باشد و نخبه سیر وقتی باین محل و مشترک
 و مشترک را که در شبان روز کمتر از دقیقه حرکت کنند
 و هر دو عطارد را وقتی که کمتر از پنج دقیقه حرکت کنند
 و در این موضع از اقامت را میجواید که پیش از آن
 حرکت کوکب بر خلاف بقایا بوده باشد و بعد از آن
 بر بوالی شود و حال آنکه مانند از پیرایه و دلائل
 کند بر اعیان به بود و چنین **دوم** **سیر** یعنی در حد
 شبان روز پیش از دو دقیقه حرکت کنند و مشترک
 از پنج دقیقه و محرم از سی دقیقه و مشترک و هر دو عطارد
 از پنجاه و نه دقیقه و قمر از سیزده درجه و یازده دقیقه
 و این مقدار سیر وسط این کوکب است و این حال را
 کند بر حسی در کارها و حصول مرادات بزود **سیم** **حد**
 یعنی بودن کوکب در حد و مشترک و هر دو عطارد
 و اگر مسعود بوده باشد و این حال افراط و تفريط از طبیعت

کواکب پر و زبید و دلالت کند بر آنکه مردم ویرا
 در کار تا حمد و ثنا گویند و بخین کنند **جهان مغلقه اول**
 بدانکه حکم هر سه برج را از هر برج و دوازده کانه که
 بر یک طبع یافته اند مثلث خوانند و بدان طبع نسبت کنند
 و چنانکه در حمل و اسد و قوس را مثلثه انشائی خوانند و
 قور و سنبل و جدی را خاکی و جوزا و میزان و دلو را
 بادی و سرطان و عقرب و حوت را آبی و هر دو کواکب
 از کواکب سبعة که بطبع مناسب مثلثه یافته اند صاحب
 آن مثلثه خوانند و کواکبی دیگر را که از آن طبع بهر
 دایره یا انشائی که ایشان سازند چنانکه صاحب مثلثه
 انشائی است و مشتری را خوانند و زحل را انشائی خوانند
 و در مثلثه خاکی زهره و قور و میزان را یک در مثلثه
 هوا را حمل و عطارد را و مشتری را انشائی و در مثلثه آبی
 زهره و مشتری را و قور را انشائی گویند و این حال در طالع با
 روزیست و در طالع بشی مقدم صاحبین را مؤخر دارند

و

پس بر گاه که طالع بهار و زحل در مثلثه انشائی یا آبی از هر
 در مثلثه خاکی و آبی یا زحل در مثلثه بادی یا انشائی گویند در
 اولی است و اگر در طالع بهار بشی مشتری در مثلثه انشائی یا
 یا قور در مثلثه خاکی یا عطارد در مثلثه بادی یا میزان در مثلثه
 آبی حکم همین باشد و اولیت صنعت صاحب است صنعت
 اما بر این نیز بهر حفظ گویند مثلثه اولی و وجه تسمیه این
 برج مثلثه نظر شایسته است و این حال دلالت کند بر هر
 منافع کواکب در ثلث اولی بشرط قابلیت و دلیل یا بر
 عذر مالک و خویش و قبیله و فرزندان و معشوق و بیانی
 که نزدیک خانه یا آن عبور صاحب روزیست یا **نجم**
صعود و فلک اوج و این حال وقتی با آن که مرکز مطلق
 نیریز و مرکز معدله محجره از شش برج زیاده یا کمتریست
 وقتی با آن که تقویم کواکب از نقطه حضیض گذشته باشد
 و باوج نرسیده و دلالت کند بر پوشیدن علیون و سوار
 و بالیدن و قاعمت و دولت روز افزونی و سوار

ششم صعود در فلک تدویر و این وقتی با آن خاصه معدد کوکب
 زیاده از شش برج با آن و هفتون کوکب بدرو و وسطی نزدیک با
 و قر بدرو و مرئی و دلالت کند بر فراخی روز و بدیر فتن
 غذا و معیشت روزانه و فزون یافتن **سعود در شمال** یعنی
 عرض کوکب شمالی زاید با آن پس این حال دلالت کند بر ابدانی
 خانی و عان و صفای رنگ و رو و بطریق قوت تن **هشتم**
بودن کوکب فوق الارض و این حال دلالت کند بر ظهور
 مدلولات کوکب **نهم بودن کوکب مذکور در برج مذکور مؤنث**
در برج مؤنث اما برج مذکور مثلثه افش و باد راند
 و مؤنثه خاکی و آب و کوکب مذکور زحل و مشتری و مریخ
 و کس و مؤنثه زهر و قمر و عطارد و مشتری و سبت
 تذکیر و تائینت او پیش ازین گفته ایم و این حال دلالت
 بر قوت ذکوره مردان و انوشت زنان و ظهور فعل
 هر یک از محرر طبعی و غیر طبعی **دهم بری بودن از**
نخوس یعنی بر قران و ترسیع و مقابله زحل و مریخ و نیای

و این حال

و این حال دلالت کند بر این بودن **از شش مردم شش برهه**
 هر یک ازین قوتها در بر سر شش با آن و ببقیه اوسط مراتب
اول استعلا و این غیر از آن استعلاست که بر شش ازین گفته
 بودیم در عرفان و اولاد ازین است که کوکب در دهم و یازدهم
 کوکب بیکایه بر حیت و این حال بر حمت دلالت کند **دوم در برج مقبل**
 یعنی بودن کوکب میان مرکز عاشر و طالع بر توالی یا میان مرکز
 رابع و سابع بر توالی و این حال بر فروز دلالت کند **سوم در برج شمال**
 یعنی کوکب منتهی میان منطقه البروج و قطب شمالی
 اگر هر لحظه بعد از آن منطقه البروج زیاده میشود از شمالی
 و صاعد خوانند و بهر حفظ آن پیش ازین گذشت و اگر هر لحظه
 کمتر میشود از آنراش بابط کویند و بهر حفظ او در زیر مرتبه
 و این حال دلالت کند بر ابدانی باغ و بستان و صفای لون
 بدن و کثرت ارتقا عات **چهارم زیادت غیر** و این وقتی
 است که کوکب در نطق دوم و سیم یا از دهم و فلك وما
 جدول نطقا است در اخر این رساله پیاور دیم و طریقه عمل

در اینجا ایراد کنیم اما قمر را زیاد نور و قمر با آنکه از تریج
اول شکل گرفته با آنکه تریج دوم ترسیده و این دلالت
بر سخنی رنگ و روشن صورت و نیز **نیم**
زیادت قدر و این نیز مافقت با آنکه دلالت کند بر
تن **ششم زیادت سیر** یعنی سیر کوکب در تریج با آنکه در او ان
استقامت یا در تناقض با آنکه در حین رجعت و این حال دلالت
کند بر ترقی **نیم زیادت حد** و این حال محلیک
اوج در نطاوسیم و چهارم با آنکه در فلک ویر در نطق
اول و دوم پس که مرکز مطلق نیز و مرکز معدله
متجرب بیشتر از نشیج با آنکه کوکب اید در حد
باشند حد اگر خام صفت معدله کمتر از نشیج
حکم همین با آنکه در فلک ویر و این حال دلالت کند
بر کمزرت اقربا و جبر کذب و زیادت از قیمت فروخته
هشتم زیادت عد و این حال محلیک و در فلک در نطق اول
و دوم با آنکه دلالت کند بر چیز که قیمت بود و بقیه فروخته شود

نیم در اول

نیم درج سعاد و فرا بداند که در هر برج درج چند
که چون کوکب در اینجا با آنکه دلالت کند بر ثروت و زینت و بافتن
جاه ناکاه و ان درجات را در آخر کتاب نجد و باز ناکاه
دوم درج نیر و این نیز نجد و معلوم شود و بودن کوکب
در ان درجات دلیل ظاهر و روشن آن کوکب بود **یازدهم**
درج مطلق زحل را خاص سبب مناسبت و حکم از خط نیز
مثلا حکم حفظ گذشته است **دوازدهم مثلثه اولی سعد** یعنی بود
کوکب در مثلثه اولی مشتر و زهره و عطارد و معهود و
اگر بنظر دوستی ناظر باشند و این حال دلالت کند بر تریج
یا فتن از بزرگان و هم سفره با ایشان **سیزدهم ربع مذکر**
کوکب مذکر را و ربع مؤنث کوکب مؤنث را بداند که فلک البروج
بدو ابر عظیم که یکی دایره افق و یکی دایره نصف النهار است
بچهار قسم مساوی شود در اکثر از افق مشرق تا دایره نصف النهار
فوق الارض مذکر با آنکه و ان ربع مقابل و راست یعنی از افق
مغرب تا دایره نصف النهار تحت الارض و ان دور ربع دیگر

مؤنت و این حال دلالت کند بر کمال خلقت **چهارم وجه**
 بد آنکه فلک البروج را با قسام حتماً و بر شش قسم کرده اند
 و از اوج نام نهاده اند و صاحب قسم اول از حمل برج را
 یافتند و صاحب قسم دوم شمس و هم چنین بترتیب افلاک
 یعنی صاحب قسم سوم رازمه و صاحب قسم چهارم که قسم اول
 نور است عطارد را و صاحب قسم پنجم قمر را و چون قسمت قمر
 رسید ابتدا از حمل کردند تا قسم اخرا صورت قمر رسید
 و بودند کوکب در وجه خود دلالت کند بر ظهور صورت
 او در مولود یا در شخصی که منسوب بدان کوکب در
 طالع مولود یا نزد **هم نهم** بد آنکه فلک البروج را
 بصد و هشت قسم کرده اند که هر قسم سه درجه و بیست و نه دقیقه
 و قسم اول از حمل برج داده اند و باقی قسام بترتیب
 صاحب برج داده اند تا قسم اخرا صورت قمر رسید است
 و در آخر کتاب چه در وجه و نیز برات حمت سهولت حساب است
 و این حفظ کمال است **شانزدهم مسئله** تا نیز بودن رب دوم

مؤنت

مشکله در وی و تحت این پسر از نه گذشت و این حال
 دلیل لباس و غذا مشرب و دوستان با **هفتم**
اشاره ششم و آنرا دوازده بهره نیز خوانند بدانکه هر یک
 دوازده قسم کرده اند که هر قسم دو درجه و نیم با آن قسم
 اول از هر برج بصاحب بر دادند و قسم دوم بصاحب
 برج دوم و باقی اقسام بترتیب برج یکواکب
 داده اند تا قسم دوازدهم بصاحب برج دوازدهم
 و این نیز بخدول در آخر کتاب خواهیم رسید نمود و این
 و حال دلالت کند بر فرزندان و بر عدالت قوت شهوات
 و عفت و صحت نطفه و آلات تناسل و نیز دلالت
 بر ملاقات مولود با هر صنف از مشروبات طالع خود
 و بهره هر یک از نه قوتها در این مرتبه به با آن و هفده ادق
اول بیت مایل بغیر بیدیت دوم از طالع اگر چه بیستم و هشتم
 و یازدهم نیز مایلند اما الحامر از بیدیت مایل دوم
 بیت دوم است و بودند کوکب درین خانه یکی از قوتها

ودالات کند بر عنایت یافتن از بزرگان و مراد یا
 بخشی ایشان و مدعی یافتن در امور **نهم استغاثت**
 هرگاه که کوکی در شرف یا زیاده از حد است بر بزرگ
 در جبین نظیر بر صحت برج و بر یار کند و این قوت در
 کوکی با آن ودالات کند بر آنکه از کسی چشم نیکی داشته
 و آنکس و بر این مرتبه بلند رساند **دوم نفی** یعنی کوکی ضعیف
 یا کوکی دیگر که با و دوست با آن قوت حال بود و با و نظر کند
 و این حال دلالت کند بر مدعی یافتن در جبین در مذهب و این
 حظ منشوست بکوکی ضعیف **یازدهم مکافات** یعنی
 کوکی ضعیف بوده با آن در جبین نفی قوت شود و آنکه قوی
 بوده با آن ضعیف شود و با هم نظر کنند پس این حظ هر دو را
 با آن ودالات کند بر یار رسیدن و یار رسیده خود اما
 بیاید داشت که دوستان اکتاب ماه زمین و مشتری اند
 و دوستان ماه اکتاب عطارد و ستان زحل زهره و عطارد
 و دوستان مشتری و زحل و زمین و دوستان من و قزح

دستور

بل

ان برج داده اند و قسم دوم را بکوکی که فلک و شیب فلک
 صاحب آن برج است چنانکه قسم اول از حمل میری و قسم دوم
 بشمار داده اند تا قسم رسیده است بیشتر و این حال
 دلالت کند خدمت کاران و توابع و بهره بر یک از این
 قوتها در مرتبه چهارم است و پانزده حقیق اثر اعلی مراتب
اول و بعد و این حال بر تناسب اعضا و حسن صورت
 دلالت کند **دوم نه بهره** و این حال دلالت کند
 بر خیرتیم دار **سیم اثنا عشر** و دلالت کند بر ملاقا
 دوستان و بهره بر این قوتها در مرتبه سیزده و هفت
 اوسط مراتب **اول ده جان** دلالت کند بر خفقت
 از محبوب و مد از روحانینه محبت **دوم از د جان**
 دلیل بود بر بزرگی یافتن **سیم هفت بهره** دلالت کند بر خدمت
 نیکو صورت و نیکو سیرت و خدمتکار و صنعت کار **چهارم درجه مناسبت**
 یعنی درجه مذکوره مذکور و درجه منشتر و این را این را

یعنی مطالع ایشان از درجات ایشان زیاده است
و آن نصف دیگر معراج الطلوع اند یعنی درجات مطالع
درجات ایشان کمتر است یا برابر و دلالت کند بر
ستی قد و قامت و اعتدال خواب و بیداری **در پنج ولایت**
یعنی آن چیز که در بیان خانه ذکر کردیم خاصه نیریز و این
و حال دلالت کند بر طوطی قادر و پیر در وطن مالوف
اینست قوتها و کواکب و بهر یکی از پنج قوت در نیریز
یکی باشد **اما اصناف ضعفها** قسم اول سی و پنج اند بفت
اعلی مراتب **اول و بال** یعنی بودن کوبه در برج هفتم از
آن خانه خود چنانکه افتاب در دلو و این حال دلالت کند
بر ذل موروثی و بدترین حالها و نا اطمینان ترین جایها **دوم**
درجه بیوط یعنی بودن کوبه در صد و هشتاد و یکم درجه
از درجه اشرف خود چنانکه افتاب در نوزده درجه کبیر
و این حال دلالت کند بر شقاوت و خمول و قلت عقل و از
جایها برزندان و محال حدث **سوم خسوف ماه** دلالت کند

نصف اول

بر فساد لون و ضعف باصره و ناپذیرفتن غذا **چهارم کسوف**
افتاب دلالت کند بر ناپاکی نقطه و حرکات شنیعی که شویا
پنجم کسوف کواکب یکدیگر را و این ضعف از است که فکد او
بالا نرست و دلالت کند که فعل آن کوبه کبر بظهور آید در
نیکی **ششم جرم ثابته الغس** و این ~~طریقه~~ بدترین خواست
و دلالت او در حریفی و بدترین بد بختی و بی دینی
ظاهر و یا طنست **هفتم احراق** یعنی بعد کوبه از افتاب کمتر از
شش درجه و بیشتر از شش درجه دقیقه و این حال بر فنا و
دلالت کند و بهر یکی از این ضعفها در نیریز تریا و
شش اوسط مراتب **اول برج بیوط** یعنی بودن کوبه در برج
هفتم از برج اشرف چنانکه افتاب در میزان و این حال دلالت
کند بر ذلت و غربت و طلب مجر و لایست **دوم رجعت** یعنی
حرکت کواکب بر خلاف توالی و این حال دلالت کند بر باطل
ن آن امور و بی تربیتی و حرکات و مسکنات **سوم تحت الشعاع**
یعنی بعد کوبه از افتاب بیشتر از شش درجه و کمتر از پانزده درجه

کی

و این حال دلالت کند بر خمول و سقوط و خفا و امور و فساد
لون و ضعف با صره و تحریف بسیار **چهارم درجه بقیع و خرف**
بیشتر را خاص و آن درجه است که فایده درجه بهبوط
بیشتر یا یعنی بوزده درجه میزان تا سه درجه عقرب
و حال دلالت کند بر موالبیت و رختن **پنجم انحطاط**
فلک یعنی فلک کوکب بر فلک افق یا بر فلک ضعف دیگر
مخصوص بر هر دو عطار و دوقر است و دلالت کند بر ناله
ذاتی و پستی بخت **ششم جزو مقدم و دو ترسیع وی**
یعنی بعد کوکب از جزو مقدم کمتر از پنج درجه یا نود
درجه و این حال دلالت کند بر مرکب معاجات و هر یک
از این وضعها در مرتبه هشت یا نود و پلست و د و اد
مراتب **اول تعزیر علو و تشریق سفلی** و این حال دلالت
کند بر افتادن از منزلت **دوم بعد از منطقه** یعنی کوکب
در نهایت عرض جنوبی یا شمالی و دلالت کند بر ورم اعضا **سوم**
استقباله فلک یعنی بعد کوکب از درجه طالع صد و هشتاد درجه یا

و این حال

و این حال دلالت کند بر برهمنیت و گرفتار شدن در دست **خمس**
چهارم درجه بیت راجع یعنی بودن کوکب بر دایره نصف
النهار تحت الارض و این حال دلالت کند بر افتادن در چاه
و از غنار و ماندن در زیر دیوار و افتادن چیز بر بالا
وی **پنجم بیت ثامن** مرکز حار و دایره بودن بر ترتیب
اسباب موت و کارنا بر خطر ناک کردن **ششم نقطه حقیقی**
و این حال وقتی که مرکز مطلق نیز بر مرکز معدل
متحرک و میزان رسد و دلالت کند بر افتادن از کوهها
و کمربلند و از چهار پایان **هفتم حقیقی** و این
از وقتی که خاصه مطلقه با اول میزان رسیده باشد
تا وقتی که خاصه معدل با اول میزان رسد و دلالت کند
بر افتادن از کوهها و بلند و درخت و این هر دو **حقیقی**
دلیل کوکب بر قدامت اند **ششم و الیسارین** و این
حال عکس الیمین یا شمال و دلالت کند بر عجز در صناعتها
و پنهان شدن در سردابها و بی قوتی **هفتم انکار** یعنی کوکب

در وبال و بهو کوبی دیگر با و بدان کوبی نظر کنندان کوبی
 کویرادر وبال بهو خود بیند نظر و میرا قبول نکند و این
 کوبی ناظر بود و دلالت کند بر ناقص بودن پیش مردم و
دوم پست ادب یعنی بودن کوبی در ششم و دوازدهم طالع
 بدان حساسه که در ابتزاز مذکور است و این حالت است
 بر اندک مردم و بران نشناختند و اگر شناسند صحبت ویرا
 تا خوش دارند و او را حقیر شمرند و او را بی و مسفت رند
 بر تنه بی ضرورت **باز دهم** که نشانی کوبی بر مردم یعنی
 در قرآن مستعلی بخش با و این حالت دلالت بر کینه شدن
 کند در دست عدو و زهر خوردن **دوازدهم** عمارت خور
 بنظر عدوت یعنی بودن کوبی در تسبیح و مقابله حل
 و مریغ و عطار و منخوس و این حالت دلالت کند بر کثرت
 اعدا و مضرت از ایشان و خوردن طعامها و زهر خورد
سیزدهم قطع النور و این حد و نفع بود و هر دو
 جز در قرآن نباشد یکی اندک کوبی نزد یکیم یا کند تسبیح

دو کوبی

خود

سیم کوبی
 سیم کوبی
 سیم کوبی

و متوسط سیم کوبی و از و بگذرد بطی قطع کند نور تسبیح
 از متوسط پس این ضعف متوسط را با نفع دیگران
 متوسط و بطی و کوبی را جمع شود و از بطی در کلام و در
 میان بطی و متوسط حاکم شود و قطع کند نور متوسط را
 از بطی پس این ضعف بطی را با نفع واحد دلالت بر تقاضای
 امید و امان دارد و **تجرب چهارم** منع نور یعنی تسبیح
 خواهد که بطی پیوندد و متوسط در میان حایل و مانع شود
 پس این ضعف بطی را با نفع دلالت کند بر تلف هدایا
 و تسبیح ثبات حقوق و اموال و بغارت رفتن
 اسبیل و رسیدن مطعومات و بد بیکران و این
 حال نیز جز در مقارنه نبود **پانزدهم** انتکات یعنی در
 نزد یک اتصال یکی از دو کوبی را جمع شود و اگر هیچ
 بوده با نفع یا مستقیم شود اگر جامع بوده یا نفع و اتصال
 تمام نکند پس دلالت کند بر تمام نفع کارها و بیست
 مردم از شفقت با و نزد این فقیر است که این حال

باشد متوسط
 باشد متوسط
 باشد متوسط

در تریع و مقایله یکی از قوتهاست و دلیل از این واضح است
شماره دهم اعتراض و این نوع دوم با آن از قلع النور
 اما چون نسبت و اعتدال کند اعتراض خوانند
 و بر آنجا اعتراض واردست بهر حال این حال دلالت
 بر نامقبول نامه و پیغام هفدهم **عقد دین** نیز بر
 خاص و این حال دلالت کند بر منزه **لها** از
 و رفتن بر نامرنا معلوم **بجدیم پیوست** افتاب
 بطالع خنجر از و که داشت بر نقطه و علت در
 راست و نحوست ماه بطالع خنجر بعد از و دلالت
 بر نقطه و علت در چشم چپ و حال وقتی با آن که بعد از
 خنجر بعد از احراق کمتر از پانزده درجه با آن
 و بعد از آن خنجر پیش از عقاربته کمتر از دوازده
 درجه با آن **نوع دهم حد خنجر** و این حال دلالت کند بر بیمار از
 از غلبه خلط غریبه **پنجم** یعنی زهر مشرب را هر که کند
 و مشرب عطار را و افتاب عطار زهر را و من و غیر

بیکبار

یکبار را بشرط نظر و این حال دلالت کند بر کینه و حسد مردم
 از و حسد و از مردم **پست** و یک درجه **ثابت** یعنی بود
 کوکب در درجه تقویمی ثابت و این حال دلالت کند بر محنت
 از و این خیلش و زحمت از سیاه و حشرات و دزد و جرم
 در پیای آنها **پست** و دوم درجه **سهم قاطع** یعنی درجه سهم الموت
 و سهم سنه القحط و سهم که از خنجر کبر تدوین حال دلالت
 کند بر قصد کشتن خود و خوردن مهلکات و علتها **کشته**
 مثل طاعون و بیهوشی از برضعفها و نیز مرتبه هفت با آن
 و سر و و حیانه اثر ندانند اعلی مراتب **اول اقامت بر این جمعیت**
 و این حال دلالت کند بر تعویف کار و کمالی و کراخ اندام
دوم بطور دین حد خنجر و این حال دلالت کند بر تعویفها
 در از کشت و علتها سرودا و **سیم** به سوط در **فلک اوج**
 و این وقت است که کوکب از ذروه اوج گذشته با آن
 و تحقیق نرسیده با آن و دلالت کند بر جرم و حسد
 و پوشیدن لباسها از زشت **چهارم** به سوط در **دوین** و این

و قتی که قران ذروه وسطی و کوی که ذروه مرئی
گذشته باشند و مقرر خصیصه و کوی که خصیصه مرئی
تر سیده باشند و دلالت کند بر خوردن نیم خورده
مردم و سستی و ریاده رفتن **پنج بهو در جنوب** و این
و حال دلالت کند بر خفه کردن بکند و ریسمان و خراب
شدن وطن **ششم تحت الارض** یعنی بودن کوی که
زیر زمین و این حال دلیل بود بر پنهان شدن در
سرایها و زیر زمینها **هفتم برج مذکور مؤنه را و برج**
مؤنه مذکور را و این حال دلالت کند بر تخت رجا
و تذکره و ضعف مزاج و بی قوتی **هشتم مثلثه**
اولی تحت دلالت کند بر خوردن طعامها و بد قلیل
الغذا اگر مولد احلاط ردیر یا **نهم غریب در مکان**
یعنی بودن کوی که در بیجی که در آن برج نه قوت
داشته یا نه ضعف مثل افتاب در سبیل و این حال
دلالت کند بر تنه داشتن و خلوه جستن بی فایده

و این

و هر یک از این ضعفها در مرتبه شش یا و سیزده و وسط
اول ربع مدیر یعنی از ربع غیر مقبله دلالت کند بر **فصل**
بر فرو شدن و زبردستی و زبونی **دوم عرض جنوبی** بدانکه
عرض کوی که وقتی که جنوبی بود و زیاد بود و مرابط
در جنوب بخوانند و چون ناقص یا ویرا صاعدا خوانند
و عرض جنوبی صاعدا دلالت کند بر خرابی آن خانه و مقام
و پیکانگی و لم اتفاق مردم و با و **سیم نقصان نور** و این
ضد زیاده نورست و دلالت کند بر تیرگی رنگ و قبح صورت
چهارم نقصان قدر و این ضد زیادت قدرت دلالت
بر لاغری و **پنج نقصان عدد** و این ضد زیادت عددست
و دلالت کند بر فروختن آن چیز بکمتر از قیمت خود
ششم نقصان سیر در استقامت و زیادت سیر رجوع
و دلیل بود بر تنزل کار یا **هفتم نقصان حساب** دلالت
بر قلت اولاد و اتباع و بی قیمت چیزی و قلت فال **هشتم**
نهم و درجات یا از نیز بخدول معلوم شود و دلالت کند بر افتادن

بها با اینست
بسیار مردم

اول **برج جنوب** یعنی از میزان تا سحر و نواهی دلیل خانه ها و
بدن هوا و گرم و تاریک باشد **دوم برج دشمن** یعنی بنودن کوکب
در دوازدهم خانه خود دلالت کند بر دشمن انگیز و فریفته
نمان بسختی دشمنان **سوم برج معوج الطلوع** دلالت کند
بر خواب و پیداری اعتدال و بهر یک از این وضعها در
مرتبه یکی باشد **والله اعلم** اینست مراتب قوتها و وضعها بر
متاخران که تقلید متعذرات قبول کرده اند و بعضی از آنها
واقف شده اند و از بعضی واقف نشده اند اما باید داشت
که همچنانکه هیچ شخص نیست که در بعضی امور توانا و در بعضی
هیچ کس نیست از سیارات که قوت و ضعف او نسبت باعدولان
با هم ایستاده نیست پس باید که در وقت احکام این مقرر از قوت
و ضعف که در هر احدی است کمالی تعدیل کرد بهر یک در زیر
و برتر و وضع کند و مجموع اعداد قوت جدا و ضعفها جدا بنویسد
و اقلا از اکثر نقصان کند تا معلوم شود که قوا و وضعها یا ضعف
قوتی چند مرتبه تر یا دقت حکم برآید **فایده** بیاید داشت

ازین ضعفها درین مرتبه سراسر است و ده اسطر مراتب اول و ثانی
فصل دالت کند برهم نشینی یا شناسان و تحریک و حایه میبغضه
دوم ارد جان **فصل** دلیل مرتبه دین یا **سیم** مقت بهر **فصل** دلیل
 خدمتکاران بد شکل بد کرداری خاصیت بود **چهارم** در **درجه** قبیله
 این مرتبه بخود و معلوم شود و دلیل فلاس و کند در دین یا
پنجم در **درجه** مخالف بعضی درجه مذکور مؤنت را و مؤنته و کوا
 دلیل چنین مردان و سیطکی ناز یا **ششم** در **درجات** دانه **سبعی**
 تیر مرتبه خاص دلیل کور یا و این درجات هم بخود و اینها هم
بفتم نصف **ناطی** غیر بودن کو کب در نصفی که از درجه رابع بود یا
 یا درجه عاشر بر توانی دالت کند بر سکون در مغایر که با جایها بر
هشتم مخالف **مخالف** مزاج یعنی بودن کو کب در برجی که مخالف خود یا
 دالت کند بر ضعف مزاج **نهم** مخالف **مخالف** یعنی بودن کو کب در برجی
 که مخالف خودی بود دالت کند بر بد خلقی و ما چون مخالف
 درجه را در مرتبه دو خط بودی که گرفتیم ضعفها را و سطر مراتب
 و بهره هر یک ازین ضعفها درین مرتبه دو یا و سطر مراتب

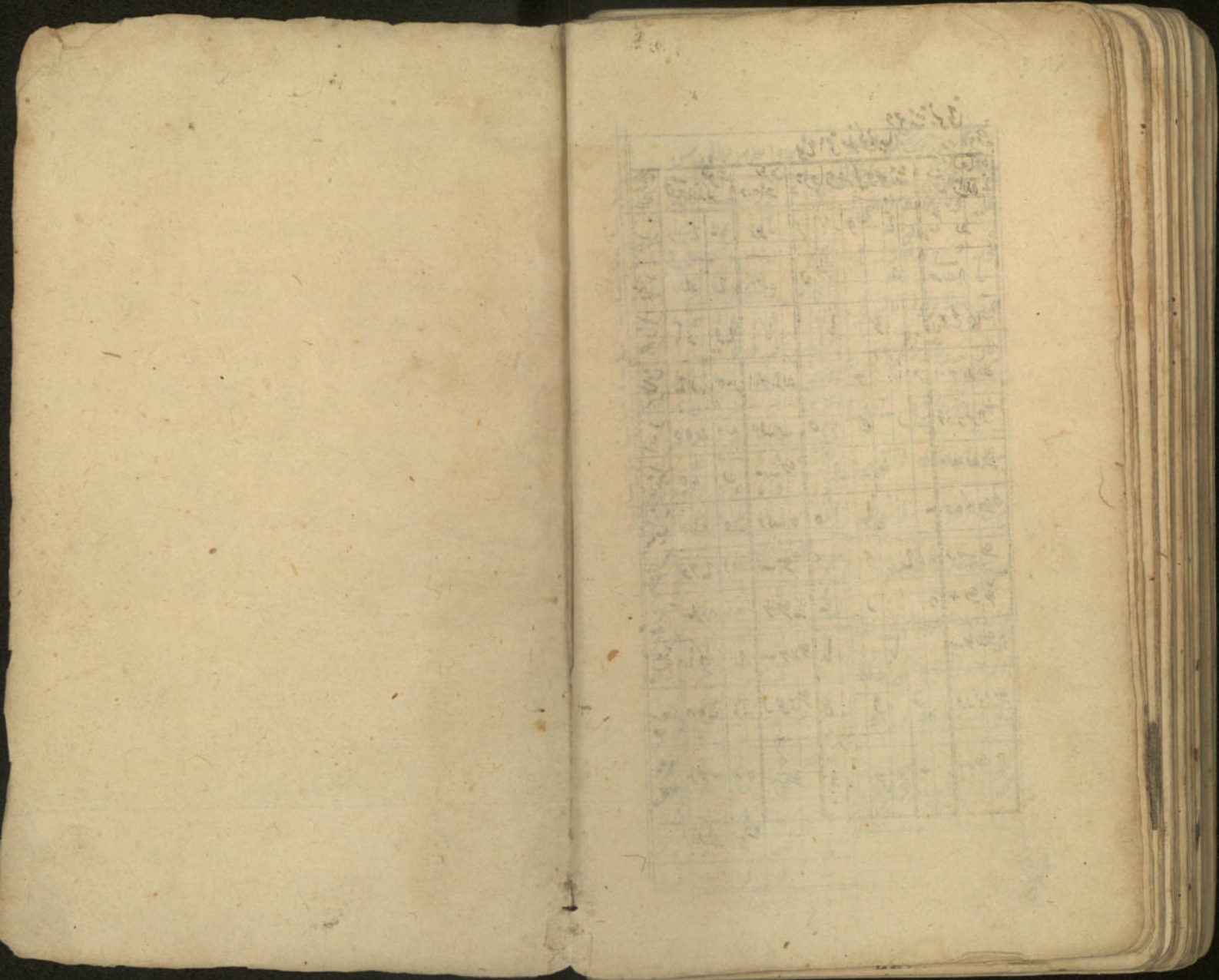
که اثر بچکدام از قوه و ضعف با وجود غایت یک طرف باطل شود
مگر بضد اما این مقدار یا آنکه غالب شود و از مغلوب برتر ظاهر شود
قائده بیاید آنست که محسوسات در احکام و اختیارات مراتب
حفظ بکند مثلا در امور دولت و سلطنت هیچ حفظی از حرم ثابت
سعد و درجه و بروج کثرت و ستر بر نه باینکه و در امور مال و تجارت
زیادت عدد و زیادت حساب و زیادت سیر و زیادت نور و
و درجات سعادت و نهم مراتب بروج از حفظ عظیم اثر اعلی مرتب یا
و در طلب فرزند اثنا عشر اصل عظیم است و در تحقیق مثلث و ذرات
و حکم کلی مولود و وجه و در علم و کمال نفس درجات شرف و درجات
سعادت از حفظ مؤثر ترند **قائده** بیاید آنست که کویا بر موجودات
سفی دلالت و نوع اثراتی و عرض ذراتی آنست که بکند شرف و بطلان
مثلا دلالت زحل بر سیاه و مضر است که بکند شرف و بطلان مثلا زحل را
دلالت بر امور قبیحه مذمومه است و سعد بر رایر عکس از پیش و بر رایر
که مستحق یا آنکه از دلالات سعادت چون در دور دیگر همان امر مذموم
نمود در تحت دلالت نخبین در آید والله اعلم

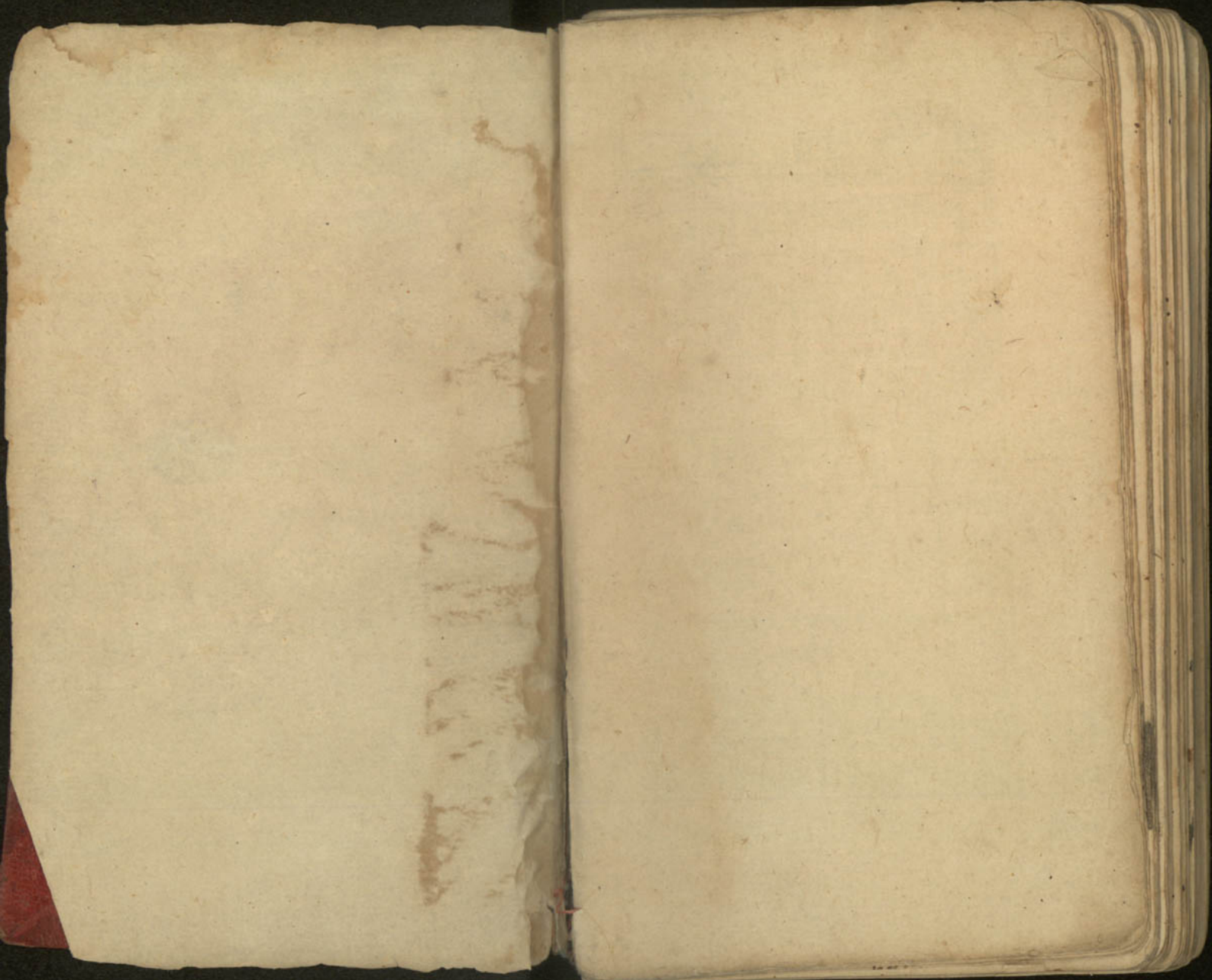
جدول روجه	در چان	از جان	در چان	از جان	در چان
۱	۲	۳	۴	۵	۶
۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸
۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴
۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰
۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶
۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲
۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸
۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴
۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰
۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶
۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲
۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸
۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴
۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰
۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶
۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰	۱۰۱	۱۰۲
۱۰۳	۱۰۴	۱۰۵	۱۰۶	۱۰۷	۱۰۸
۱۰۹	۱۱۰	۱۱۱	۱۱۲	۱۱۳	۱۱۴
۱۱۵	۱۱۶	۱۱۷	۱۱۸	۱۱۹	۱۲۰
۱۲۱	۱۲۲	۱۲۳	۱۲۴	۱۲۵	۱۲۶
۱۲۷	۱۲۸	۱۲۹	۱۳۰	۱۳۱	۱۳۲
۱۳۳	۱۳۴	۱۳۵	۱۳۶	۱۳۷	۱۳۸
۱۳۹	۱۴۰	۱۴۱	۱۴۲	۱۴۳	۱۴۴
۱۴۵	۱۴۶	۱۴۷	۱۴۸	۱۴۹	۱۵۰
۱۵۱	۱۵۲	۱۵۳	۱۵۴	۱۵۵	۱۵۶
۱۵۷	۱۵۸	۱۵۹	۱۶۰	۱۶۱	۱۶۲
۱۶۳	۱۶۴	۱۶۵	۱۶۶	۱۶۷	۱۶۸
۱۶۹	۱۷۰	۱۷۱	۱۷۲	۱۷۳	۱۷۴
۱۷۵	۱۷۶	۱۷۷	۱۷۸	۱۷۹	۱۸۰
۱۸۱	۱۸۲	۱۸۳	۱۸۴	۱۸۵	۱۸۶
۱۸۷	۱۸۸	۱۸۹	۱۹۰	۱۹۱	۱۹۲
۱۹۳	۱۹۴	۱۹۵	۱۹۶	۱۹۷	۱۹۸
۱۹۹	۲۰۰	۲۰۱	۲۰۲	۲۰۳	۲۰۴
۲۰۵	۲۰۶	۲۰۷	۲۰۸	۲۰۹	۲۱۰
۲۱۱	۲۱۲	۲۱۳	۲۱۴	۲۱۵	۲۱۶
۲۱۷	۲۱۸	۲۱۹	۲۲۰	۲۲۱	۲۲۲
۲۲۳	۲۲۴	۲۲۵	۲۲۶	۲۲۷	۲۲۸
۲۲۹	۲۳۰	۲۳۱	۲۳۲	۲۳۳	۲۳۴
۲۳۵	۲۳۶	۲۳۷	۲۳۸	۲۳۹	۲۴۰
۲۴۱	۲۴۲	۲۴۳	۲۴۴	۲۴۵	۲۴۶
۲۴۷	۲۴۸	۲۴۹	۲۵۰	۲۵۱	۲۵۲
۲۵۳	۲۵۴	۲۵۵	۲۵۶	۲۵۷	۲۵۸
۲۵۹	۲۶۰	۲۶۱	۲۶۲	۲۶۳	۲۶۴
۲۶۵	۲۶۶	۲۶۷	۲۶۸	۲۶۹	۲۷۰
۲۷۱	۲۷۲	۲۷۳	۲۷۴	۲۷۵	۲۷۶
۲۷۷	۲۷۸	۲۷۹	۲۸۰	۲۸۱	۲۸۲
۲۸۳	۲۸۴	۲۸۵	۲۸۶	۲۸۷	۲۸۸
۲۸۹	۲۹۰	۲۹۱	۲۹۲	۲۹۳	۲۹۴
۲۹۵	۲۹۶	۲۹۷	۲۹۸	۲۹۹	۳۰۰

[illegible]

قد کو حوش

[illegible]

خطی "فہرست"